

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΜΑΪΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 92ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΠΕΡΟΥ:

«Μάθημα στους τρομοκράτες», χαρακτήρισε ο εκπρόσωπος του Βατικανού τον απολογισμό της αιματηρής επιχείρησης με την οποία ο περουβιανός στρατός τερμάτισε την τετράμηνη ομηρία των 72 αξιωματούχων στην κατοικία του Ιάπωνα πρεσβευτή στη

τον εθνικό ύμνο. Μετά ο πρόεδρος ανέβηκε σε ένα λεωφορείο, μαζί με τους ομήρους, φόρεσε αλεξίσφαιρο γιλέκο και, καθ' οδόν προς το νοσοκομείο, ζητωκραύγαζε στον κόσμο, ο οποίος τον επευφημούσε. Υστερα πήγε σε κοντινό εστιατόριο και δείπνησε.

ΝΙΚΗ ΤΗΣ

Οι Ηνωμένες Πολιτείες συγχώρησαν την αιματοχυσία. Δήλωσαν ότι ο Φοντζίμορι ενήργησε για το συμφέρον της κυβέρνησής του και του λαού. Την επιχείρηση χαιρέτισαν πολλές χώρες της Ευρώπης, της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας. Η Βουλή του Περού χαι-

Χθες ο πρόεδρος της Ρωσίας δήλωσε ότι «θριάμβευσε η δικαιοσύνη». Ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας εξέφρασε τη λύπη του, όχι για την αιματοχυσία, αλλά γιατί δεν ειδοποιήθηκε νωρίτερα η χώρα του. Παραμέρισε όμως το

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ση. Ικανοποίηση και ανακούφιση εξέφρασε και η ισπανική κυβέρνηση. Οι εφημερίδες του Περού δημοσίευσαν πολλές φωτογραφίες χαιρετίζοντας τον τερματισμό της κρίσης.

Ερυθρός Στανός τα γεγονότα. Ο Διεθνής Ερυθρός Στανός εξέφρασε την ανακούφισή του για την απελευθέρωση και τόνισε ότι δεν ασχολείται με το αν χρησιμοποιήθηκε βία. Η χρήση της, διευκρίνισε, διέπεται από το διεθνές δίκαιο.

Το μεγάλο όχι

"Στη λαμπερή αλλά διόλου λαμπρή Νέα Εποχή έχει κάποια σημασία να διατηρούμε την πίστη μας στην αξία ορισμένων πραγμάτων και να μην αποδεχόμαστε την τιμή όσων ευτελών μας πλασάρουν... Δεν προτίθεται, όμως διακοπές, αναβολές ή καταδίκες και αν υποστούν να δηλώσω άσχετος ή περαστικός, να αποποιηθώ τις ιδέες μου για την επανάσταση και τον κομμουνισμό, να επικαλεστώ τις ευαισθησίες των ανθρωποφυλάκων."

Γιώργος Μπαλάφας

Την Δευτέρα 5 Μαΐου ο Γιώργος Μπαλάφας σύρεται για μία ακόμη φορά στις δικαστικές αίθουσες. Στο χώρο των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού θα πραγματοποιηθεί το εφετείο της υπόθεσης Καλαμά. Όπως είναι γνωστό ο Γ. Μπαλάφας πρωτόδικα έχει καταδικαστεί σε κάθειρξη δέκα ετών.

Συνηθίζεται στις υποθέσεις κρατικών σκευωριών σε βάρος κοινωφελών αγωνιστών όπως ο Μπαλάφας, να αναφερόμαστε στις σαθρές δικογραφίες, στα ανύπαρκτα στοιχεία, στις αίολες κατηγορίες. Ακολουθώντας λοιπόν την πεπατημένη, θα έπρεπε και τώρα να γίνει αναφορά στη μαρτυρία του ιδιοκτήτη του υπογείου της Καλαμά ότι δεν είδε όπλα πριν την αστυνομική εισβολή. Στην επαγγελματική σχέση με τους μπάτσους του ρουφιάνου κλειδαρά. Στις πάμπολες μαρτυρίες (τόσο συντρόφων όσο και γειτόνων) ότι ο συγκεκριμένος χώρος χρησιμοποιούταν σαν αποθήκη έντυπου υλι-

κού. Στα περιφερόμενα οπλοστάσια της Ασφάλειας. Ίσως θα έπρεπε και τώρα να γίνει μια τέτοια αναφορά. Όμως έχει γίνει πλέον πασιφανές ότι τούτη η υπόθεση δεν γίνεται με βάση τους δικονομικούς κανόνες. Ούτε είναι απλώς ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των ασφαλιστικών σκευωριών. Αντιθέτως, παίρνει διαστάσεις κεντρικού πολιτικού ζητήματος, η έκβαση του οποίου δεν θα παίξει μόνο σπουδαίο ρόλο στον ημεδαπό δημόσιο βίο, αλλά θα επηρεάσει και τις διεθνείς σχέσεις της χώρας. Πράγμα που γίνεται κατανοητό από ευρεία κοινωνικά τμήματα τα οποία ξεπερνούν το παραδοσιακό ακροατήριο του αναρχικού - ακροαριστερού χώρου.

Ο Γιώργος Μπαλάφας πρέπει να καταδικαστεί πάση θυσία.

Το State Department και οι αμερικανικές υπηρεσίες τον θέλουν στη φυλακή για να στείλουν παντού το μήνυμα ότι η κυριαρχία τους είναι καθολική, απρόσκοπτη και αναμφισβήτητη. Κάτω από τον χαριτωμένο τίτλο "Διεθνής συνεργασία για την πάταξη της τρομοκρατίας και των ναρκωτικών" ελλοχεύει η μεθόδευσή για τη συντριβή κάθε πολιτικής κίνησης που αμφισβητεί την ιερότητα του καπιταλισμού και το μονοπώλιο της κρατικής βίας. Μια συντριβή τόσο "στρατιωτική" (με τη φυσική και ψυχική εξόντωση των αντιστεκόμενων) όσο και ιδεολογική (με τη συκοφάντηση και το στιγματισμό των κοινωνικών κινημάτων ως εγκληματικών συμμοριών). Επιπλέον, με πρόσχημα το λεγόμενο αντιτρομοκρατικό αγώνα επιδιώκουν την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διείσδυση τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να εξυπηρετή-

σουν τα ιδιαίτερα συμφέροντα τους μέσα στα πλαίσια του διεθνούς οικονομικοπολιτικού ανταγωνισμού. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι τρεις μέρες πριν από τη δίκη βγαίνει η επιβαρυντική για την Ελλάδα ετήσια έκθεση του State Department για την τρομοκρατία.

Η δικαστική χούντα θέλει το Γιώργο Μπαλάφα στη φυλακή για να πετύχει μια ακόμα νίκη στον αγώνα της για περιορισμό των αυτονομικών ελευθεριών και τη θέσπιση ενός πιο αυταρχικού πλαισίου που θα περιορίζει ασφυκτικά τις προσπάθειες αμφισβήτησης του καθεστώτος. Οι αλληπάλληλες αθωωτικές αποφάσεις αγωνιστών με αποκορύφωμα την αθώωση του Μπαλάφα για την υπόθεση Θεοφανόπουλου - Σκλαβενίτη έχουν θορυβήσει τα πιο φασιστικά στοιχεία του δικαστικού σώματος. Οι κατευθυντήριες γραμμές που έχουν δοθεί είναι σαφείς: στο βωμό των σκοπιμοτήτων τους πρέπει να θυσιαστεί η όποια προσήλωση στους δικονομικούς κώδικες και στις στοιχειώδεις εγγυήσεις για μια σοβαρή δίκη. Ακόμα και τα πιο απροκάλυπτα τεκμήρια αθωότητας πρέπει να αγνοηθούν για να εξασφαλιστεί η πολύποθη καταδίκη.

Είναι σαφές λοιπόν ότι ο Γιώργος Μπαλάφας για το State Department και τη δικαστική χούντα έχει ένα χαρακτήρα συμβόλου. Η καταδίκη του θα είναι σημαντική ώθηση για την απόλυτη εμπέδωση της κυριαρχίας τους.

Όμως ο Γιώργος Μπαλάφας είναι σύμβολο και για όσους αρνούνται την κατεστημένη τάξη πραγμάτων, για όσους προσπαθούν να αντισταθούν στην βαρβαρότητα της κυ-

ριαρχίας. Και αυτό όχι μόνο γιατί μια πιθανή απαλλαγή του απ' τις κατηγορίες θα συνιστά σοβαρή νίκη απέναντι στην κρατική καταστολή. Ούτε μόνο γιατί ο Μπαλάφας είναι ένας από εμάς, δηλαδή σύντροφος του "αυτόνομου αντιστασιακού χώρου". Το κυριότερο είναι ότι με τη στάση του όλα αυτά τα χρόνια των σκληρών διώξεων, κατέδειξε ότι ακόμα και κάτω και από τις πιο δύσκολες συνθήκες είναι δυνατόν να μην εκδίδεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, να μην σβήνεται το πάθος της ελευθερίας. Ο Γ. Μπαλάφας είναι σύμβολο για μας γιατί δεν απαρνήθηκε τις ιδέες του, τη δράση του, τους συντρόφους του. Κατέστησε έτσι σαφές ότι αν και το κράτος έχει τη δύναμη να επιβάλλει την κυριαρχία του, δεν έχει απολύτως κανένα ηθικό έρεισμα για κάτι τέτοιο. Σήμερα ο Γιώργος Μπαλάφας κοντεύει τέσσερα χρόνια στη φυλακή. Εξακολουθεί όμως να είναι ανυπότακτος.

Σε μερικούς ανθρώπους έρχεται μια μέρα που πρέπει το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι να πουν. Φανερώνεται αμέσως όποιος τόχει έτοιμο μέσα του το Ναι, και λέγοντας το πέρα πηγαίνει στην τιμή και την πεποίθησή του. Ο αρνηθείς δεν μετανοώνει. Αν ρωπιούνταν πάλι, όχι θα ξαναέλεγε. Κι όμως τον καταβάλλει εκείνο το Όχι - το σωστό - εις όλην την ζωή του.

Κ. Καβάφης

Τη Δευτέρα 5 Μαΐου θα είμαστε όλοι στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού για να υπερασπίσουμε το μεγάλο Όχι του Γιώργου Μπαλάφα.

Διοφορετικές συγκεντρώσεις. Ε, και; 'Η κάτι τρέχει;

Ήταν το χαρακτηριστικό των εκδηλώσεων για την εργατική πρωτομαγιά οι τρεις διαφορετικές συγκεντρώσεις. Αν και αυτή που "έπαιξε" για πολλούς λόγους ήταν η συγκέντρωση της ΕΣΑΚ στο Σύνταγμα. Το ΝΑΡ και οι άλλες οργανώσεις κάνουν ξεχωριστές συγκεντρώσεις εδώ και μια τριετία. Δεν ήταν δηλαδή φετινή τους απόφαση.

Ποια μπορεί να είναι η συνέχεια αυτής της επιλογής της ΕΣΑΚ; Η κρίση αξιοπιστίας του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος αναμένεται να κορυφωθεί στην επόμενη περίοδο με την αρχή του κοινωνικού διαλόγου ή κρατικού μονολόγου καλύτερα και ό,τι εκεί "παίχτει". Είναι φανερό μια διάσπαση της ΓΣΕΕ μετά την διαφοροποίηση της ΕΣΑΚ; Βέβαια όχι. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις κάνουν πολιτική. Στη βάση αυτή μπορούμε να δούμε την κίνηση της ΕΣΑΚ για δύο λόγους. Ο ένας έχει να κάνει με τον έλεγχο και την πολιτική καθοδήγηση των κοινωνικών αγώνων που είτε αναμένονται είτε προετοιμάζονται. Έλεγχο και καθοδήγηση όχι για τη νικηφόρα έκβασή τους (δεν μπορούν και κυρίως δεν θέλουν σήμερα να πραγματοποιήσουν νικηφόρους κοινωνικούς αγώνες το σύνολο του συνδικαλιστικού κινήματος) αλλά για την καλύτερη διαπραγματευτική τους θέση και την βελτίωση της αξιοπιστίας τους στην όλη διαμεσολαβητική διαδικασία που έχουν αναλάβει. Ο δεύτερος λόγος στοχεύει στο εσωτερικό της ΓΣΕΕ θέτοντας διλήμματα και εκβιασμούς στους ούτως ή άλλως κομματικούς συνδικαλιστές, προσπαθεί να ανατρέψει υπέρ της τους υπάρχοντες συσχετισμούς. Όχι γιατί έτσι θα εκφράζει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης αλλά για να γίνει ουσιαστικός πολιτικός έταίρος του παιχνιδιού.

Είναι τέτοια η δυναμική της επίθεσης του κεφαλαίου που το συνδικαλιστικό κίνημα είναι αδύνατο να αντιμετωπίσει λόγω δομής, κατευθύνσεων αλλά κυρίως λόγω του ρόλου του, το μόνο που μπορεί να καταφέρει είναι να "πετύχει" ένα ικανό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των όρων των αφεντικών ώστε να εκτονώσει τις κοινωνικές εκρήξεις και συγκρούσεις.

Οι τελευταίες κινητοποιήσεις και απεργίες έδειξαν πως η βάση των αγωνιζόμενων κινείται, πιέζει, διαφοροποιείται, συγκρούεται. Έξω από οποιαδήποτε συνδικαλιστική γραφειοκρατία ένα αυθόρμητο, δυναμικό αν και μειοψηφικό κομμάτι των απεργών εργαζομένων ανιχνεύει και εκφράζει έναν άλλο λόγο και μιαν άλλη πρακτική. Αδιαπραγμάτευτη και συνεπή... Εκεί μάλλον κάτι τρέχει...

Γ.Κ.

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ...

Όρα να του δείξουμε τη δύναμή μας

Όλος ο κόσμος αυτές τις μέρες ενδιαφερόμενος και μη ασχολείται με τις εξαγγελίες μέτρα της κυβέρνησης για τις εργασιακές σχέσεις. Οι εξαγγελίες αυτές έχουν προκαλέσει την αντίδραση όχι μόνο των εργατικών σωματείων, αλλά και "προοδευτικών" δημοσιογράφων, πολιτικών αναλυτών, κομμάτων και άλλων "επίσημων φορέων" που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κοινωνική δυσανεμία διατηρώντας άθικτες τις συνθήκες που την προκαλούν (αυτός άλλωστε είναι και ο ρόλος τους).

Τα μέτρα είναι γνωστά σε όλους μας: κατάργηση συλλογικών συμβάσεων (ή αλλιώς δουλές όπως βολέει το κάθε αφεντικό, έτσι κι αλλιώς part time σημαίνει μείωση του κόστους εργασίας για κάθε επιχείρηση), αύξηση του ορίου μαζικών απολύσεων (ή αλλιώς όσο λιγότερους πληρώνουμε τόσο περισσότερο κερδίζουμε), αύξηση του ορίου σύνταξης (ή αλλιώς δουλές μέχρι να σας πιούμε και την τελευταία σταγόνα ιδρώτα ή αίμα αν χρειαστεί).

Βέβαια όπως μας τόνισε και ο ευγενέστατος κατά τ' άλλα πρωθυπουργός (που φυσικά μίλησε πρώτα και πάνω απ' όλα με αφεντικά και υπουργούς) όλα αυτά πρέπει να εφαρμοστούν προς χάριν της εθνικής μας οικονομίας από τη μία, και για την ομαλή ένταξη στο Μάαστριχτ από την άλλη.

Γιατί η Ελλάδα θέλει να συμμετέχει στην Ευρώπη των λαών, της ειρήνης και της ευδαιμονίας... και καλά...

ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΠΩΣ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ

Αυτή τη στιγμή τα "εσκυγχρονισμένα" μας αφεντικά έχουν ανοίξει τρία μέτωπα επίθεσης που έχουν άμεση σχέση μεταξύ τους. Πρόκειται για την επίθεση εναντίον των εργαζομένων στο εσωτερικό της χώρας, για την οικονομική λεηλασία των Βαλκανίων (επίθεση στους εργαζόμενους εκτός συνόρων) και για την αποστολή ειρηνευτικής δύναμης, την καταστολή δηλαδή της αλβανικής εξέγερσης (γιατί μόνο το ήρεμο κλίμα... κλίμα υποταγής και πειθαρχίας βοηθάει το έργο των επενδυτών -ντόπιων και αλλοδαπών).

Λέμε πως αυτές οι επιθετικές κινήσεις από την κατά τ' άλλα "φτωχή πλην τίμια" ελλαδίτσα των Βαλκανίων είναι αλληλένδετες γιατί η έφοδος στην φτηνή αγορά των Βαλκανίων απαιτεί πρώτα απ' όλα την εσωτερική ειρήνη, κάτι που έχουν καταφέρει μέχρι στιγμής και σ' αυτό ευθυνόμαστε πάνω απ' όλα εμείς. Γιατί η "ανθρωπιστική βοήθεια" θα έμενε στα χαρτιά αν όλοι εμείς συνειδητοποιούσαμε πως η καταστολή της αλβανικής εξέγερσης δεν είναι ξεκομμένη από το μέλλον που μας επιφυλάσσουν και πως όπως η εκμετάλλευση, η καταπίεση και η καταστολή δεν γνωρίζουν σύνορα, έτσι δεν πρέπει να γνωρίζει σύνορα η αντίσταση στην παγκοσμιοποιημένη βαρβαρότητα.

(απόσπασμα από δελτίο που μοιράστηκε στη συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς από την Αυτόνομη Πόλη και τον Αντιεξουσιαστικό Πυρήνα Αγ. Παρασκευής - Τ.Θ. 60095, Τ.Κ. 15310)

"Αγροτοδικεία"

Ενώ εκατοντάδες αγρότες που συμμετείχαν στους αγροτικούς αγώνες των δύο τελευταίων ετών έχουν ήδη καταδικαστεί ή αναμένεται να δικαστούν από τα "αγροτοδικεία" που στήνονται ανά την χώρα, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, ήρθε η ανακοίνωση του υπουργείου Γεωργίας Στ. Τζουμάκα, σύμφωνα με την οποία πάνω από 400.000 αγρότες χάνουν τις αποζημιώσεις που έπαιρναν μέχρι τώρα για τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις που κατέχουν. Σε αυτή την κατηγορία υπόκεινται οι αγρότες οι οποίοι δεν είναι κατά κύριο επάγγελμα γεωργοί, σύμφωνα με τα κριτήρια του υπουργείου φυσικά και αυτοί που έχουν καταδικαστεί για διάφορα αδικήματα που φτάνουν μέχρι και την απλή εξύβριση και χειροδικία κρατικών υπαλλήλου. Είναι δεδομένη η θέληση του ελληνικού κράτους για το ξεκλήρισμα ενός πολύ μεγάλου κομματιού της αγροτικής τάξης σύμφωνα με τις ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι επίσης δεδομένο ότι θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο προκειμένου να πετύχουν τους σκοπούς τους, αδιαφορώντας για συνέπειες και πολιτικό κόστος. Δεν έχουν περάσει άλλωστε και πολλοί μήνες από τις τελευταίες αγροτικές κινητοποιήσεις, όπου το επίσημο κράτος ξεπέρασε σε τραμπουκισμό και το χειρότερο παρακράτος, ξεφουσκώνοντας τα λάστιχα και προξενώντας καταστροφές στα τρακτέρ των αγροτών. Οι τελευταίες αυτές ανακοινώσεις δημιούργησαν αναστάτωση στον ήδη αγανακτισμένο αγροτικό κόσμο εξαιτίας μάλιστα των πολλών δικών που πρόκειται να γίνουν τον Μάιο. Όπως όλα δείχνουν το φθινόπωρο οι αγρότες θα ξαναβγούν στους δρόμους αφού κανένα αίτημα τους δεν έχει λυθεί, έχοντας μάθει αρκετά από τα παθήματα των προηγούμενων κινητοποιήσεων τους. Και να δούμε τότε ποια μέσα θα μηχανευτούν οι διάφοροι Τσουκάτοι για να αναχαιτίσουν την οργή των αγροτών.

Κ.Φ.

Τ.Α.

Συνέχιση της προφυλάκισης;

Σχεδόν ενάμιση μήνα μετά την υποβολή της αίτησης αποφυλάκισης του Παναγιώτη Δριμυλή, οι δικαστικές αρχές εξακολουθούν να μην απαντούν. Η παρατεινόμενη σιωπή από πλευράς δικαστών μόνο για καλό δεν προοιεύει. Με δυο λόγια το πιο πιθανό είναι να συνεχιστεί η προφυλάκιση του Δριμυλή.

Μπαίνοντας στον ένατο μήνα της προσωρινής κράτησης, γίνεται κατανοητό ότι η όλη υπόθεση έχει ευρύτερες διαστάσεις από αυτές που αρχικά είχε φανεί. Θα μπορούσε κανείς να παρατηρήσει ότι

α) Οι δικαστικές αρχές επιμένουν να μην εφαρμόζουν τις ευεργετικές για υπόδικους και

κατάδικους νομοθετικές ρυθμίσεις. Τόσο ο νόμος Βενιζέλου όσο κι ο νόμος Κουβελάκη που ρυθμίζουν τους όρους των προσωρινών κρατήσεων, αδειών κι αποφυλάκισεων έχουν καταστεί ανενεργοί. Κανονικά ο Δριμυλής με την κατηγορία που βαρύνεται (απλή συνέργεια σε απόπειρα ανθρωποκτονίας) δεν θα έπρεπε να έχει προφυλακιστεί. Η περίπτωση του δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά κανόνα.

β) Έχουν στενέψει τα περιθώρια για όποιον εμπλέκεται με το Νόμο έχοντας πολιτική ένταξη. Οι αλληπάλληλες καταδίκες και προφυλάκισεις δείχνουν ότι οι δικαστικές αρχές στέκονται με ιδιαίτερη σκληρότητα απέναντι σε πολιτικά ενεργούς ανθρώπους.

γ) Η ενοχή για το θάνατο του Χριστόφορου Μαρίνου δημιουργεί στις αρχές την ανάγκη να

αναζητήσουν άλλοθι. Έτσι παρουσιάζουν τον Μαρίνο σαν τρομοκράτη, το περιστατικό της Χαριλάου Τρικούπη σαν προσχεδιασμένη ενέργεια πολιτικής βίας, το Δριμυλή σαν συνεργό. Σ' αυτό ακριβώς εστιάζεται και το σκεπτικό της ανακρίτριας.

δ) Αν και ο πόλεμος ανακοινώσεων του καλοκαιριού συντάραξε τον αναρχικό χώρο, για τις δικαστικές αρχές φαίνεται ότι δεν έπαιξε ιδιαίτερο ρόλο. Οι μηχανισμοί κινούνται με τη δικιά τους λογική. Στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουμε ένα μείγμα κατασταλτικού αγριανθρωπισμού και δημοσιοϋπαλληλικής ευθυνοφοβίας.

Το συμπέρασμα που βγαίνει απ' όλα αυτά είναι ότι ο Δριμυλής μάλλον θα πληρώνει για καιρό ακόμη τα διαμαρτυρημένα γραμμάτια άλλων.

Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε μια όλο και πιο έντονη παρουσία και συμμετοχή του ελληνικού στρατού σε διάφορες αποστολές και γεγονότα διεθνούς χαρακτήρα με αποκορύφωμα μέχρι στιγμής την παρουσία ελληνικού τάγματος στη νότιο Αλβανία.

Βέβαια η ιστορία του ελληνικού στρατού έχει να επιδείξει τέτοιες συμμετοχές από πολύ παλιά (Ουκρανία το '18, Κορέα το '52) όντας ενταγμένος και εξαρτώμενος όπως το σύνολο του ελληνικού κράτους άλλωστε, από διάφορες συμμαχίες και μεγάλες δυνάμεις. Αυτό που διαφοροποιεί τις τελευταίες "εξόδους" του στρατού από παλαιότερες δεν είναι οι υποχρεώσεις και οι δεσμεύσεις που απορρέουν από τις συμμαχίες, αλλά η από την ιδίαν πρωτοβουλία στα πλαίσια μιας νέας πολιτικής στο καινούριο περιβάλλον των ευρύτερων ανακατατάξεων και ανακατανομής των όρων κυριαρχίας.

Ο νέος ρόλος του στρατού που προωθεί, επιβάλλει και εντέλει εγγυάται την κυριαρχία του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου εκτός Ελλάδας. Απαιτούσε μια σειρά διαρθρωτικών αλλαγών και κινήσεων σε όλο το θεσμικό του πλαίσιο. Όποτε απαλλαγμένος από αναχρονισμούς νομικά και θεσμικά κενά να καταστεί αποτελεσματικός στις νέες συνθήκες επανανομιμοποιούμενος μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Στα πλαίσια αυτά εισάγεται και κατοχυρώνεται νομικά η εναλλα-

Καθιέρωση της εναλλακτικής θητείας, και μετά τι;

(μια πρώτη ανάγνωση και κριτική του υπό ψήφιση νομοσχεδίου)

κτική κοινωνική θητεία. Δεν πρόκειται όμως για πολιτική και κοινωνική αναγνώριση του πολιτικού λόγου και πρακτικής όπως αναπτύχθηκε τα τελευταία κυρίως χρόνια από αρνητές στράτευσης και αντιμilitarιστές, αλλά στοχεύει στην εναρμόνιση του θεσμικού του πλαισίου με αυτό των ευρωπαϊκών κυρίως στρατών και ρυθμίζει άμεσα το ζήτημα των θρησκευτικών αντιρρήσιων συνειδήσης, των Μαρτύρων του Ιεχωβά δηλαδή, 400 περίπου μέλη των οποίων βρίσκονται στη φυλακή. Ήταν από άποψη πιέσεων και δεσμεύσεων το μεγαλύτερο πρόβλημα που έθετε το αίτημα της καθιέρωσης της εναλλακτικής θητείας από την πεισματική άρνηση της ελληνικής ορθόδοξης εκκλησίας στην ανάγνωση της εναλλακτικής θητείας που απαιτούσαν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά μπορούν να πανηγυρίζουν και μάλιστα διπλά. Εμείς όμως όχι. Μ' αυτό το νομοσχέδιο δεν ρυθμίζεται μόνο το ζήτημα της εναλλακτικής θητείας, αλλά και μια σειρά άλλων χρόνια συσσωρευμένων εκκρεμοτήτων (άοπλη θητεία, ανυπότακτοι, καθεστώς αναβολών και ζητήματα επαναπαρισθέντων).

Κι αν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά

δεν έθεσαν το ζήτημα στην πολιτική του διάστασης το έκανε ένα μέρος του κινήματος (ίσως υπερβολικός ο όρος) των αντιρρήσιων συνειδήσης και των αντιμilitarιστών. Είναι το κομμάτι εκείνο του κινήματος που προσέγγισε τον αγώνα ενάντια στο στρατό και την εξουσία εντέλει με έναν εναλλακτικό και πασιφιστικό τρόπο, συνδεδεμένο και αντιγράφοντας την ευρωπαϊκή πορεία του άνευρου και σήμερα αντιμilitarιστικού κινήματος.

Ήταν φανερό πως αργά ή γρήγορα η θέσμιση της εναλλακτικής κοινωνικής θητείας θα γινόταν καθεστώς και στην Ελλάδα μέσα στην ευρωπαϊκή της πορεία, χωρίς τελικά την πίεση από τα κάτω όπως διάφοροι έλεγαν...

Ήταν λάθος γι' αυτό το κομμάτι του κινήματος να συνδέσει τον αντιμilitarιστικό αγώνα και των αγώνων των αρνητών στράτευσης με την καθιέρωση της εναλλακτικής θητείας σαν ζήτημα αιχμής. Γιατί τελικά η εναλλακτική θητεία δεν είναι απλώς ενσωμάτωση, είναι συμβιβασμός. Και είναι ότι στην πορεία του θα φανεί όχι μόνο ανεπαρκής, αλλά θα αποτελέσει και άλλοθι καταστολής για το κομμάτι εκείνο που είναι το μεγαλύτερο και δυναμικότερο, των αρνητών

στράτευσης και των αντιμilitarιστών που ο αγώνας τους ενάντια στο στρατό, στον εθνικισμό, τον πόλεμο εντάσσεται και συνδέεται με τις ανατρεπτικές και απελευθερωτικές ιδέες του κομμουνισμού και της αναρχίας.

Είναι τέτοιο το πνεύμα του νομοσχεδίου που ο μελλοντικός αντιρρησίας δεν πρέπει να αμφισβητεί ούτε την ουσία ούτε τον τύπο του συστήματος, στο όλο ή το μερικό του. Για παράδειγμα, ποιοι δεν μπορούν να είναι αντιρρησίες; "Όσοι έχουν καταδικαστεί ή εκκρεμεί σε βάρος τους ποινική δίωξη για έγκλημα που έχει σχέση με χρήση όπλων, πυρομαχικών ή παράνομης βίας." (άρθρο 18, παρ. 4γ). Ή παρακάτω: έκπτωση από την κοινωνική θητεία "για όσους ασκούν συνδικαλιστική δραστηριότητα ή συμμετέχουν σε απεργία" (άρθρο 21, παρ. 5δ). Ή επίσης η συγκρότηση επιτροπής γνωμοδότησης και ελέγχου, όπως ορίζεται στο άρθρο 20, δημιουργεί μείζον ιδεολογικό ζήτημα. Δεν είναι όμως στις προθέσεις του κειμένου αυτού η οποιαδήποτε διαδικασία τροποποίησης αυτού του νομοσχεδίου, δεν μας αφορά άλλωστε. Είναι ωστόσο γεγονός πως ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών σε μια εισήγησή του θεωρεί αυτονόητη την καταρχήν πλήρη στήριξη του αναγνωρίζοντάς του τον μη στρατιωτικό του χαρακτήρα.

Δεν συνιστά όμως άρνηση του στρατού και του militarισμού είτε σαν αντίληψη οργάνωσης, είτε σαν μηχανισμό κυριαρχίας αυτή η θέση. Και σάφως δεν συνιστά μέρος καμιάς αντιμilitarιστικής αντιμετώπισης και καμπάνιας προς την κοινωνία με το σύνθημα "αρ-

νήσου το στρατό, ο νόμος το επιτρέπει". Έτσι για να μην υπάρχουν αυταπάτες.

Γιατί αν σ' αυτή τη φάση ικανοποιήθηκε ένα "ώριμο" αίτημα ενός κομματιού του αντιμilitarιστικού κινήματος με πολιτικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά στο μέλλον θα αποτελέσει ένα άσυλο και άλλοθι για διάφορους τυχαράστους νεολαίους από βολεμένους και υποταγμένους φοιτητάκους μέχρι πατριωτάκια και ελληνόπουλα που παράλληλα θα φτιάχνουν τη ζωή και την καριέρα τους. Και θά 'ναι πράγματι ελάχιστοι οι άνθρωποι που με τη διάσταση και τη θέση τους θα υπερβαίνουν το υπάρχον.

Και όχι μόνον αυτό. Είναι βέβαια πως οι αρνητές στράτευσης που δεν αναγνωρίζουν την εναλλακτική θητεία θα υποστούν και τις συνέπειες από την ισχύ της συμφωνίας Σένγκεν. Η ελεύθερη μετακίνησή τους στην Ευρώπη θα συνιστά αδίκημα μπαίνοντας στη διαδικασία έκδοσης από τη χώρα που επισκέφτηκαν, αφού πλέον θα διώκονται ποινικά στη χώρα τους μετά την καθιέρωση της εναλλακτικής θητείας.

Στην επιβολή των νέων όρων κυριαρχίας στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας πρέπει να ανιχνευθούν οι νέες δυναμικές που αναπτύσσονται τόσο στο λόγο, όσο και στην πράξη. Η άρνηση στράτευσης και ο αντιμilitarιστικός αγώνας γενικότερα μπορεί να αναπτύξει μια νέα δυναμική ριζοσπαστικοποιώντας το λόγο του και διαχέοντας τη δραστηριότητά του σε όλους εκείνους τους ιδεολογικούς και κοινωνικούς χώρους που αντιλαμβάνονται τα νέα δεδομένα που δημιουργεί η κυριαρχία και τάσσονται αμετάκλητα με την επαναστατική απελευθερωτική προοπτική. Γιατί αυτός ο αγώνας δεν ρυθμίζεται με νομικές πράξεις, αλλά κερδίζεται με πολιτικές και κοινωνικές πράξεις αγώνα.

Γ.Κ.

Ο ρόλος του Συνδέσμου Αντιρρησιών Συνειδήσης

Συμπληρώθηκαν φέτος δέκα χρόνια από τότε που ο Μιχάλης Μαραγκάκης -ο πρώτος που έκανε δημόσια δήλωση άρνησης στράτευσης για πολιτικούς λόγους στην Ελλάδα- με τη σύλληψή του και την απεργία πείνας που ακολούθησε έδωσε το έναυσμα για τη δημιουργία ενός κινήματος αλληλεγγύης και συμπαράστασης με σαφή όμως αντιμilitarιστικά - αντιθεσμικά χαρακτηριστικά. Ενός κινήματος που αμφισβητούσε και έβαζε στο στόχαστρο για πρώτη φορά ολόκληρο το στρατιωτικό μηχανισμό σαν ένα από τα κύρια όπλα επιβολής των κυρίαρχων πάνω στους λαούς, σε αντίθεση με τις ήδη υπάρχουσες συνδικαλιστικού τύπου επιτροπές φαντάρων της ευρύτερης αριστεράς που τότε αγωνίζονταν απλά για την καλύτερευση των συνθηκών μέσα στους στρατώνες και τη μείωση της θητείας (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η δράση και παρέμβασή τους δεν ήταν σημαντική).

Δέκα χρόνια μετά, το ελληνικό

κράτος μέσα σε ένα γενικότερο πνεύμα αναδιάρθρωσης, κάνει την πρώτη στροφή στην πολιτική του όσον αφορά στην αντιμετώπιση του μεγαλύτερου μέρους αρνητών στράτευσης. Πρόκειται για έναν ελιγμό που δεν οφείλεται βέβαια στις κοινωνικές πιέσεις, αλλά εντάσσεται σε μια προσπάθεια επίλυσης των μικροπροβλημάτων που λειτουργούν ανασταλτικά ως προς τον εκσυγχρονισμό του στρατού (ανυπότακτοι, αναβολές κλπ).

Για όσους σχεδιάζουν αυτήν τη στιγμή το νέο στρατιωτικό μοντέλο οι περίπου 80 πολιτικοί αντιρρησίες συνειδήσης και με δεδομένο την αδρανοποίηση και ανεπάρκεια του αντιμilitarιστικού χώρου, δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένα μικρό αγκάκι που μπορεί εύκολα να φύγει από τη μέση.

Ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών, η πρώτη και πιο παλιά συσπείρωση αντιρρησιών και ατόμων που σαν αντικείμενό τους είχαν την άρνηση στράτευσης από τη μια φαίνεται ανίκανος να σηκώσει στις πλάτες του το βάρος που απαιτεί μια ουσιαστική κινηματική παρέμβαση - απάντηση στα πλαίσια μιας συνολικότερης αντιμilitarιστικής λογικής και από την άλλη αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο απ' την οπτική που θα το έβλεπε ένα καθαρά συνδικαλιστικό όργανο.

Οι αντιλήψεις που διέπουν όλα τα μέλη του συγκλίνουν προς μια κοινή πρόταση με κάποιες επιμέρους ίσως διαφοροποιήσεις: "είναι καλύτερο να έχεις έναν κακό νόμο, απ' το να μην έχεις καθόλου".

Άλλωστε κι η πορεία του όλα αυτά τα χρόνια χαρακτηρίζεται από μια εμμονή στη νομιμοποίηση των αρνητών μέσω μιας εναλλακτικής κοινωνικής θητείας (και προς αυτήν την κατεύθυνση ασκήθηκαν οι πιέσεις στο ελληνικό και ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και οι εκκλήσεις προς τους διεθνείς οργα-

νισμούς, όπως Διεθνής Αμνηστία κ.ά.) και από την αδυναμία ή διστακτικότητα ανάληψης δράσης σε κινηματικό επίπεδο. Λες και η στρατοκρατία και ό,τι αυτή συνεπάγεται μπορεί να αντιμετωπιστεί με ισηγήσεις προς τα υπουργικά γραφεία και συμβούλια.

Αξίζει εδώ να συνοψολογίσουμε και τη συνολική πολιτική του Συνδέσμου που ποτέ δεν ξεπέρασε τα όρια ενός απλού πασιφισμού και δεν εναντιώθηκε σε κάτι άλλο πέρα απ' την κύρια πτυχή του στρατού, τη θητεία.

Έτσι ως ανήμποροι επαίτες αυτή τη στιγμή και χωρίς την παραμικρή σύνδεση με το μεγάλο τμήμα της νεολαίας που βλέπει με καχυποψία το στρατό αρκούνται στο να παλαίψουν στο μέλλον και υπό καθεστώς νομιμότητας, το militarισμό υποστηρίζοντας ότι οι πρώτες μεταρρυθμίσεις θα τους φέρουν σε πλεονεκτική θέση. Μέχρι στιγμής ασχολούνται με το πώς θα γίνουν ευνοϊκότεροι οι όροι του νομοσχεδίου και δεν έχουν πάρει καμία θέση ούτε για το νέο μισθοφορικό και πιο ευέλικτο στρατιωτικό μηχανισμό που είναι στα σκαριά, ούτε βέβαια για τις τραγικές συνέπειες που θα έχει κάτι τέτοιο για τους λαούς της Ευρώπης.

Χωρίς να είναι οι μοναδικοί υπεύθυνοι σίγουρα διεκδικούν τεράστιο μερίδιο ευθύνης για τη φθίνουσα πορεία του αντιμilitarιστικού κινήματος. Οι ειρηνιστικές και "χριστιανικές" τους αντιλήψεις καθώς και η προταγματική τους μερικότητα ως προς το ζήτημα του militarισμού μπορούν να αγγίζουν τα μικροαστικά κομμάτια της κοινωνίας μπορούν όμως -κι αυτό είναι το χειρότερο- να λειτουργήσουν και σαν τροχονόμοι στη δημιουργία ενός κινήματος με ανατρεπτική κατεύθυνση.

"Άνοιξη βαριά, άνοιξη ατελείωτη..."

για το Γιάννη Πασχαλίδη

Ένας σύντροφος και φίλος έφυγε πριν λίγες μέρες από κοντά μας γεμίζοντας θλίψη όσους είχαν την τύχη να τον γνώρισαν.

Ήταν μόλις 38 χρονών ο Γιάννης. Ο θάνατος στάθηκε σκληρός απέναντί του.

Όσοι τον γνώρισαν θα θυμούνται πάντα τη σεμνότητα και την πραότητα που χαρακτήριζε τον Γιάννη.

Στα πρώτα ακόμη χρόνια της μεταπολίτευσης γοητεύθηκε από τις αντιεξουσιαστικές ιδέες και τις ιδέες των καταστασιακών που τότε γνώριζαν άνθιση και συμμετείχε στις πρώτες ομάδες και παρέες.

Έντονα ανήσυχος πάντα διψούσε για γνώση και προβληματισμό σ' εκείνες τις όμορφες μέρες και νύχτες με συζητήσεις που δεν τελειωναν ποτέ. Βρέθηκε στις πρώτες πλατείες των Εξαρχείων και της Καλλιθέας που εμφανίστηκαν άνθρωποι με αντιεξουσιαστικές και ριζοσπαστικές ιδέες.

Έχαιρε την εκτίμηση και τον σεβασμό όλων όσων τον γνώρισαν και πάντα η γνώμη του Γιάννη είχε ιδιαίτερη βαρύτητα. Ήταν από τους ανθρώπους που ξεχώριζαν.

Ιδιαίτερα ευαίσθητος, τον χαρακτήριζε συχνά μια γοητευτική μελαγχολική διάθεση.

Περνώντας τα χρόνια της μεταπολίτευσης και μπαίνοντας στην δεκαετία του '80 τον βρίσκουμε στις παρέες της πλατείας της Καλλιθέας.

Οι καιροί σιγά-σιγά άρχισαν να αλλάζουν.

Οι ιδέες της αμφισβήτησης με τον καιρό υποχωρούσαν κάτι που προβληματίζε έντονα και για καιρό τον Γιάννη.

Η δραστηριοποίηση λιγότερο όσο μεγάλωναν τα πολιτικά και προσωπικά προβλήματα και αδιέξοδα. Ο Γιάννης ήταν από τους πρώτους που διαίσθανθηκε τη νέα κατάσταση.

Σε μια τέτοια κατάσταση η εμφάνιση των ναρκωτικών σε μια πλατεία που αγκάλιαζε ανθρώπους διαφορετικούς, που αμφισβητούσαν ήταν θέμα χρόνου. Την ίδια τύχη είχαν όλοι αυτοί οι χώροι που συγκέντρωναν τέτοιους ανθρώπους.

Το σχέδιο ήταν "καλά" οργανωμένο από άλλους. Ο Γιάννης στάθηκε ξεκάθαρα πολέμιος σε κάθε εξάρτηση μαζί με αρκετούς ακόμα.

Ατέλειωτες ώρες συζητήσεων. Ο αγώνας ενάντια σε κάθε εξάρτηση είναι αγώνας για τη ΖΩΗ: ήταν βαθιά πεποίθηση του Γιάννη.

Ο θάνατος όμως έστησε μεγάλο καρτέρι σ' αυτούς τους κύκλους των ανθρώπων στην Καλλιθέα.

Έφυγαν πολλοί και με διάφορους τρόπους. Το τοπίο άλλαξε ριζικά. Ήταν κάτι που το διαισθάνονταν όλοι. Η καθημερινή επαφή χρόνο με το χρόνο αραιώνει.

Οι σχέσεις γίνονταν πιο διαπροσωπικές. Τότε η παρουσία του Γιάννη στα μεγάλα πολιτικά γεγονότα του κινήματος, για μας ήταν έντονη.

Είχαμε την τύχη να ζήσουμε άλλες μέρες, καλύτερες εποχές. Οι μεγαλύτεροι από εμάς, ακόμη περισσότερο. Για όσους είχαν αυτήν την τύχη οι καιροί σήμερα είναι ακόμη πιο άγριοι.

Ο Γιάννης θα είναι ένας από αυτούς, θα είναι ένας από εμάς. Τον κουβαλάμε...

Παλιοί σύντροφοι και φίλοι του Γιάννη

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

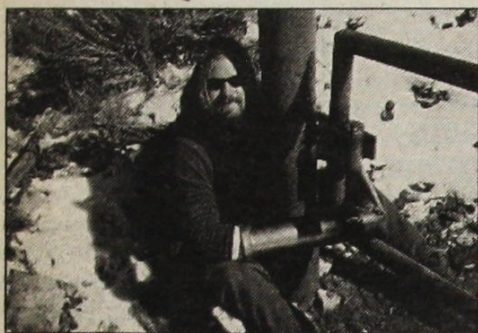
ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 92

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Η Ε.Φ.Ι. είναι μια από τις ριζοσπαστικές οικο-ακτιβιστικές οργανώσεις που τα τελευταία χρόνια έχουν μετατρέψει σε πεδία μάχων περιοχές που απειλούνται από καταστροφή καθώς και χώρους βασανισμού ζώων. Σε μια χώρα, όπως η Αγγλία, όπου χιλιάδες άνθρωποι συμμετέχουν στο ακτιβιστικό κίνημα, ρισκάροντας την ελευθερία τους (πάνω από 100 άνθρωποι βρίσκονται στη φυλακή για υποθέσεις απελευθέρωσης ζώων, ενώ μόνο η Ε.Φ.Ι. αριθμεί 36 φυλακισμένους για ριζοσπαστικές παρεμβάσεις σε θέματα οικολογικών καταστροφών) ή ακόμα και τη ζωή τους (δεν υπάρχει ακόμη ακριβής αριθμός των ακτιβιστών αντι-κυνηγών -Hunt-Saboteurs- που έχουν πυροβοληθεί από κυνηγούς!), η Ε.Φ.Ι. συνδυάζει την οικολογική δράση με μια ριζοσπαστική κοινωνική θεώρηση.

Οι ίδιοι δεν ορίζουν τον εαυτό τους ως μια οργάνωση, αλλά ως "μια φιλοσοφία και μια ισχυρή έκφραση της επιθυμίας ενός ολόεντα εξανόμενου αριθμού ανθρώπων. Η Ε.Φ.Ι. δεν είναι τόσο μια συνεκτική ομάδα ή μια καμπάνια, όσο ένα πλαφόν κάτω από το οποίο μπορούν να δουλέψουν μαζί άνθρωποι που έχουν παρόμοια φιλοσοφία. Οι κύριες αρχές πίσω από το όνομα Ε.Φ.Ι., είναι η μη-ιεραρχική οργάνωση και η άμεση δράση για να αντιμετωπιστούν, να σταματήσουν και σταδιακά να αντιστραφούν οι δυνάμεις που είναι υπεύθυνες για την καταστροφή της Γης και των κατοίκων της. Δεν υπάρχουν αρχηγοί (παρόλο που σε έκτακτες περιπτώσεις -προβλήματα με το νόμο- υπάρχουν άτομα που είναι έτοιμα να επωμιστούν το βάρος) και ενθαρρύνεται η μη-κεντρική οργάνωση με τη δημιουργία αυτόνομων ομάδων, σε διάφορα σημεία του πλανήτη, που συμμερίζονται τις ίδιες επιθυμίες και φιλοσοφίες".

Όπως και άλλες ριζοσπαστικές ακτιβιστικές ομάδες (Α.Λ.Φ., Association of Autonomus Astronauts, Hunt Saboteurs, R.T.S., E.L.F.) η Ε.Φ.Ι. ενθαρρύνει τη δημι-

Earth First!

ουργία αυτόνομων ομάδων (είτε με την επωνυμία Ε.Φ.Ι., είτε με άλλη) που αναλαμβάνουν τοπική δράση και η ίδια βοηθά στην παροχή πληροφοριών και στην επαφή με άλλες αυτόνομες ομάδες μέσω των δελτίων ενημέρωσης που διανέμει.

Η συνηθισμένη δράση της Ε.Φ.Ι. συνίσταται κυρίως σε μπλοκάρισμα καταστροφικών για το περιβάλλον δραστηριοτήτων (καταστροφή δασών, εναπόθεση τοξικών απόβλητων κ.α.), οικο-σαμποτάζ, ενώ μέλη της έχουν αναμειχθεί και σε απελευθέρωση ζώων. Σε όλες σχεδόν τις ενέργειες της ακολουθείται μια στρατηγική μη-βίας. Όπως δηλώνουν και οι ίδιοι: "Ακολουθώντας την παράδοση των I.W.W. (Industrial Workers of the World), M. Luther King Jr., Ghandi, πιστεύουμε στην αντίσταση στην αδικία και στην οικολογική καταστροφή μέσω της κοινωνικής ανυπακοής βάζοντας τα σώματά μας μπροστά".

Μια από τις πιο σημαντικές δραστηριότητες της Ε.Φ.Ι. την τελευταία χρονιά έχει να κάνει με την προστασία δασών της Αγγλίας που απειλούνται με καταστροφή. Οι κύριες μέθοδοι που χρησιμοποιούν οι ακτιβιστές είναι οι κύκλοι γύρω απ' τα δένδρα, το δέσιμο στα δένδρα, τα οδοφράγματα και "η γάτα και το ποντίκι".

Το δέσιμο στα δένδρα χρησιμοποιείται για να καθυστερήσει τις επιχειρήσεις καταστροφής των δασών. Οι ακτιβιστές χρησιμοποιούν έναν ασφάλινο σωλήνα με μια μπάρμολη στο κέντρο του και φωρώντας αλυσίδες στο σώμα τους δένονται γύρω από τα δένδρα.

Στη "γάτα και το ποντίκι" οι ακτιβιστές αγκαλιάζουν τα δένδρα προσπαθώντας να εμποδίσουν τους υλοτόμους και όταν αυτοί πλησιάζουν, οι ακτιβιστές τρέχουν παίζοντας ουσιαστικά κρυφτό μαζί τους. Αυτή η μέθοδος καθυστερεί σημαντικά την επιχείρηση "καταστροφής" καθώς οι υλοτόμοι κυνηγάνε τους ακτιβιστές προσπαθώντας να συλλάβουν κάποιον (πράγμα καθόλου περικόστο για την Ε.Φ.Ι. υποθέτει ότι ίσως και να υπάρχει κάποια έξτρα αμοιβή σε περίπτωση που συλλάβουν κάποιον -άλλωστε οι υλοτόμοι έχουν δικαίωμα να συλλάβουν και να χρησιμοποιήσουν πλαστικά γκλομπ). Σε κάποιες περι-

πτώσεις που ακτιβιστές συνελήφθησαν υπήρξαν τραυματισμοί και απειλές από τους υλοτόμους να τους σκοτώσουν.

Για τα οδοφράγματα χρησιμοποιούν κορμούς δένδρων, παλιά αυτοκίνητα, λάστιχα και γενικώς ο,τιδήποτε βρουν μπροστά τους (όσο μεγαλύτερο τόσο το καλύτερο). Μερικές φορές χρησιμοποιώντας νήμα πλέκουν κάτι σαν ιστό που είναι εξαιρετικά δύσκολο να λυθεί. Επίσης συχνά βάζουν διάφορα μαγικά αντικείμενα ή βουντού, ή κατασκευάζουν κάποια ξόρκια για να φρικάρουν τους όποιους φονταμελιστές χριστιανούς. Πεντάλφες, "θεϊκά μάτια", κόκκαλα ζώων, κρύσταλλοι, φτερά, αλφάδια σε κύκλο ή όποιο άλλο πνευματιστικό αντικείμενο χρησιμοποιούνται για να κάνουν αισθητή την παρουσία τους.

Πολλοί ακτιβιστές προτιμούν αυτού του είδους δράση (δηλαδή το οικοσαμποτάζ σε δασικές περιοχές) γιατί έχουν την ευακρία να μείνουν σε πανέμορφα αρχαία δάση. Οι ακτιβιστές συχνά κατασκηνώνουν εκεί αρκετές μέρες πριν και μετά την άμεση δράση. Η αντίθεση ανάμεσα στο μαγευτικά όμορφο αρχαίο δάσος και στη μόλυνση, τους δρόμους και τις άγονες περιοχές στη θέση δένδρων 1000 ετών, είναι μια εμπειρία χρήσιμη τόσο για τη διασαφήνιση της φιλοσοφίας τους όσο και για τις καταστροφικές προθέσεις του συστήματος.

Για όσους συνειδητοποιούν το ότι ο πλανήτης δεν είναι ένας απέραντος παιχνιδότοπος για τους προνομιούχους του ανθρώπινου γένους, η άμεση δράση είναι η μόνη λύση. Η επικοινωνία με ανάλογες ακτιβιστικές ομάδες όπως η Ε.Φ.Ι. μπορεί να είναι εξαιρετικά χρήσιμη, ακόμα και αν υπάρχει διαφωνία ως προς ορισμένα σημεία της φιλοσοφίας τους, αφού το ζητούμενο δεν είναι η ενσωμάτωση σε μια κεντρική οργάνωση-αρχηγό, αλλά η αλληλοβοήθεια και η αλληλεγγύη.

Χρήσιμες διευθύνσεις:

◆ Earth First! Action Update

Po Box 9656, London N4 4JY, UK
e-mail: actionupdate@gn.apc.org
(Η διεύθυνση απ' την οποία εκδίδονται τα ενημερωτικά δελτία της Ε.Φ.Ι.)

◆ Do or Die!

c/o Prior house, 6 Tilbury Place, Brighton

★ Στις 8-13 Ιούλη η Ε.Φ.Ι. θα πραγματοποιήσει μια διεθνή συνάντηση στην Αγγλία. Θα συμμετέχουν ακτιβιστές και μέλη ομάδων απ' όλον τον κόσμο. Η συνάντηση έχει ως σκοπό την ενημέρωση (τεχνικές άμεσης δράσης, πληροφορίες κτλ), γνωριμία ακτιβιστών και ανθρώπων που μοιράζονται την ίδια φιλοσοφία γενικότερα, καθώς και ανταλλαγή εμπειριών. Το μέρος δεν έχει καθοριστεί ακόμη (κυρίως για λόγους ασφάλειας -για να μην υπάρξουν μπλεξίματα με υπάτους δηλαδή) αλλά θα είναι σε ανοιχτό μέρος.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης θα λειτουργούν ομάδες εργασίας, θα υπάρχει φτηνό vegan οργανικό φαγητό, ενώ έχουν προγραμματιστεί συναυλίες και άλλα δρώμενα. Η συνάντηση είναι ανοιχτή σε συμμετοχές, αλλά οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να επικοινωνήσουν το συντομότερο δυνατό.

Για επικοινωνία:

EF! Gathering, c/o 16 Sholebroke Avenue, Vhapeltown, Leeds LS7 3HB, UK - e-mail: cornerstore@gn.apc.org

BN2 2GY, UK

(ένα πολύ συμπαθητικό περιοδικό και παράλληλα η ομάδα Ε.Φ.Ι. της περιοχής του Brighton)

◆ A.L.F. Supporters Group

BCM BOX 1160, London WC1N 3XX, UK
(Μέτωπο Απελευθέρωσης Ζώων)

◆ Hunt Saboteurs

Po Box 2786, Brighton BN2 2AX, UK
e-mail: hsa@gn.apc.org

(ακτιβιστές με τρομερή παρουσία στο σαμποτάρισμα κυνηγών και οικοσαμποτάζ γενικότερα).

◆ Germany EF!

c/o Avalon, Friedrich-Ebert-Str 24, 45127 Essen, Germany

◆ Workshop For All Beings

ul. Modrzewskiego 29/3, 43-300 Bielsko Biala, Poland

◆ Μέτωπο για τη Διαγωνιδιακή Απελευθέρωση

TΘ 31827, Αθήνα 10035
(αντιεραρχική ομάδα για τα δικαιώματα των ζώων)

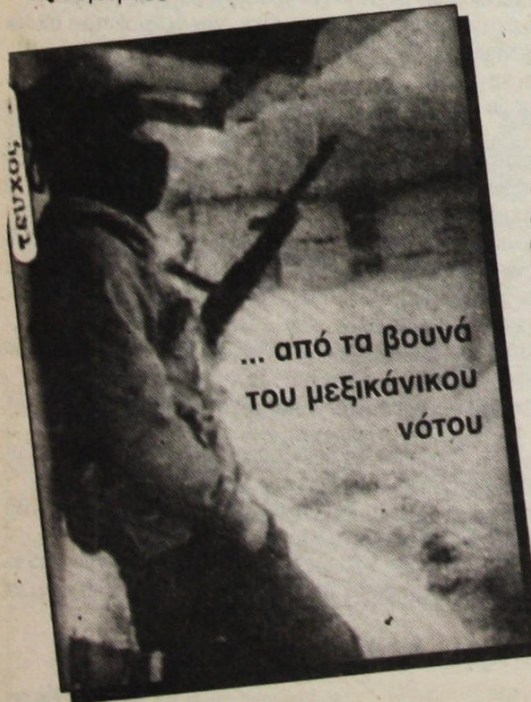
◆ Arkangel

BCM 9240, London WC1N 3XX, UK
(περιοδικό για τα δικαιώματα των ζώων)

Κυκλοφόρησαν

★ Το πρώτο τεύχος του περιοδικού **"...από τα βουνά του μεξικάνικου νότου"**. Η έκδοσή του αποφασίστηκε στην 1η Πανελλαδική Συνάντηση, τον περασμένο Δεκέμβριο, στην οποία συμμετείχαν πρωτοβουλίες και άτομα από την Καλαμάτα, την Πάτρα, τα Χανιά, την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Στις 48 σελίδες του βρίσκουμε τελευταία ντοκουμέντα του EZLN ("Μήνυμα σε 7 φωνές 7", "Προς τους μαχητές και τη διεκδίκηση του

EPR", "Απαράδεκτη! - απάντηση στην πρόταση της κυβέρνησης", κ.α.), δύο κείμενα του Εθνικού Ινδιάνικου Συμβουλίου αναφορικά με τη σχέση του με τον EZLN και τις εκλογές του Ιουλίου, παρουσίαση του Προγράμματος @ του Νότου της αναρχικής ομοσπονδίας "Amor y Rabia", ενημέρωση από την 1η Διεπαιρωτική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό (πέρυσι τον Αύγουστο) και προετοιμασία - πρόσκληση της 2ης Διεπαιρωτικής (Ισπανία 25/7 - 3/8/97), καθώς και δύο εισαγωγικά κείμενα σχετικά με την κοινωνική και πολιτική κατάσταση στο Μεξικό και τις τελευταίες εξελίξεις στον πόλεμο χαμηλής έντασης που τους τελευταίους μήνες διαδραματίζεται στην Τσιάπας.

Από το editorial με τίτλο "Χρειάζονται ακόμα πολλά Ya Basta" αντιγράφουμε:

"Τρίμισι, περίπου, χρόνια από την εξέγερση στη ζούγκλα Λακαντόνα και λίγο πριν απ' τις εκλογές του Ιουλίου, οι ζαπατίστικες ινδιάνικες κοινότητες υποφέρουν και πάλι από τη βία και την τρομοκρατία της μεξικάνικης κυβέρνησης που με τη στήριξη του βορειοαμερικάνικου Πενταγώνου έχει εξαπολύσει τους τελευταίους μήνες βρώμικο πόλεμο, πόλεμο χαμηλής έντασης. Οι ζαπατίστας, σε πείσμα όσων τους θέλουν να παραδίδουν τα όπλα και να συμμετέχουν στις εκλογές ως πολιτικό κόμμα, συνεχίζουν να αγωνίζονται με τα ισχυρότερα όπλα, αυτά της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης και της αντίστασης.

Απ' τα βουνά του μεξικάνικου νότου φύσηξε καθαρός αέρας στην καρδιά μας - και μας πήρε και μας σήκωσε. Και στο μυαλό φύσηξε αέρας, αλλά θα αργήσει μάλλον να καθαρίσει. Τι λέει; Απέναντι στη διεθνή του ΤΡΟΜΟΥ να στήσουμε τη

διεθνή της ΕΛΠΙΔΑΣ. Χρειάζονται σχέδια, δρόμοι, προετοιμασίες που να έχουν τα χαρακτηριστικά του σκοπού, να είναι ανοιχτά στις καινούργιες προτάσεις, να είναι κλειστά σε ιδεολογικές αγκυλώσεις, θεολογισμούς, νομοτελείες".

Τα έσοδα από τη διάθεση αυτού του τεύχους - η έκδοση του επόμενου έχει προγραμματισθεί για τις αρχές του φθινοπώρου - θα διατεθούν για την οργάνωση της 2ης Διεπαιρωτικής Συνάντησης καθώς και για τη στήριξη του αγώνα των Ζαπατίστας. Για όσους/ες ενδιαφέρονται από την επαρχία, υπάρχει η δυνατότητα αποστολής του με αντικαταβολή από τα γραφεία του ΑΛΦΑ.

★ Στο 6ο τεύχος από **"Τα παιδιά της γαλαρίας"**, τεύχος "αφιερωμένο στους απεργούς που σπάνε τα γκέττο τους και στους καταληψίες δρόμων". Μεταξύ άλλων βρίσκουμε ένα πολυσέλιδο αφιέρωμα στον καυτό γαλλικό Δεκέμβριο του '95 με ενδιαφέροντα ντοκουμέντα των τότε κινητοποιήσεων, καθώς και μια ενότητα κειμένων, σχετικά με τα "μεγάλα έργα" και τη λογική της ανάπτυξης του τομέα των μεταφορών (αεροδρόμιο, νέοι αυτοκινητόδρομοι).

Για επικοινωνία: Τ.Θ. 76149 / 17110 Νέα Σμύρνη / Αθήνα

★ Η μπροσουρίτσα **"Η κοινωνία του Ελέγχου"** του Ζυλ Ντελέζ, από τις εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλτούρα. Πρόκειται για ένα κείμενο που "είναι αποκαλυπτικό τόσο για την κοινωνία που ζούμε πλέον και στην Ελλάδα, αλλά και για τη θεωρητικοπρακτική στράτευση του Ντελέζ που οι "γαλλοτραφείς διανοούμενοί μας" επιμελώς αποσιωπούν. Η κοινωνία του ελέγχου είναι η κοινωνία της συμφωνίας Σένγκεν, των "ηλεκτρο-

νικών ματιών", των "τραπεζών δεδομένων", της "ασφαλών προστασίας και περιοχών", των υποβαθμισμένων συνοικιών, του μητροπολιτικού κέντρου της εθνοκάθαρσης και του "ευτρεπισμού". Και όπως λέει κι ο Ντελέζ εφόσον αυτή είναι η κοινωνία στην οποία ζούμε, απαραίτητη συνθήκη της ύπαρξής μας είναι ο συνεχής αγώνας εναντίον της, κάτι που αποτελεί και συστατικό της ελευθερίας μας" (από το εκδοτικό σημείωμα).

Εκδηλώσεις...

• Την Τρίτη 6 Μάη στις 7μ.μ. θα γίνει συνάντηση της **Πρωτοβουλίας Εργαζόμενων του Δρόμου** (Καποδιστρίου 12, β' όροφος).

• Την Τετάρτη 7 Μάη στις 7μ.μ. θα γίνει ενημέρωση για την εκκένωση κατάληψης στη Βαρκελώνη και προβολή σχετικού video στο **Στέκι Άνω - Κάτω Πατησίων**, Νάξου 73.

• Την ίδια μέρα, το βράδυ θα γίνει πάρτυ της **Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας** στο μπαρ των Ασωμάτων (Πειραιώς - Αγ. Ασωμάτων 43, Κεραμικός). Τα έσοδα θα διατεθούν για την οργάνωση της δεύτερης Διεπαιρωτικής Συνάντησης (Ισπανία), 25/7-3/8/97, καθώς και για τη στήριξη του αγώνα των Ζαπατίστας.

ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ, ΠΑΠΑΔΕΣ, ΕΥΗΠΟΛΗΠΤΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ, ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ...

...πρεσβευτές του θανάτου στο Περού

Ανακοίνωση του M.R.T.A.

Το κομάντο Edgar Sanchez, αγωνιστές για την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη

Η Εθνική Διοίκηση του Επαναστατικού Κινήματος Turpac Amaru απευθύνεται στην κοινή γνώμη για να δηλώσει τα ακόλουθα:

1. Ένα νέο έγκλημα διεπράχθη ενάντια στα καλύτερα παιδιά του λαού, ένα έγκλημα του τρομοκρατικού καθεστώτος του Alberto Fujimori με τη συνεργασία της ιαπωνικής και βορειοαμερικάνικης κυβέρνησης.

2. Σε μια άνιση μάχη, τα μέλη του κομάντο Edgar Sanchez απέδειξαν το ήθος των τουπακαμαρίστας και την απόφασή τους να ζήσουν ή να πεθάνουν για τη λευτεριά του λαού μας και ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, που το μόνο που πρόσφερε στο λαό μας είναι η φτώχεια και η καταπίεση.

3. Με τη δολοφονία του κομαντάντε Nestor Cerpa Cartolini και των μελών του κομάντο Edgar Sanchez, το δολοφονικό καθεστώς του Fujimori προσπαθεί να πείσει το λαό μας και τη διεθνή κοινή γνώμη ότι ξεμπέρδεψε με τους τουπακαμαρίστας.

4. Οι τουπακαμαρίστας, απέναντι στη δολοφονία των αδερφών μας, υποκλίνουμε τις σημαίες μας στη μνήμη τους και επαναβεβαιώνουμε την απόφασή μας να αγωνιστούμε για μια κοινωνία ειρήνης με κοινωνική δικαιοσύνη.

5. Στο λαό μας και στους μαχητές μας σε ολόκληρη τη χώρα λέμε πως οι μαχητές του κομάντο Edgar Sanchez δεν πέθαναν, απλά ανέβηκαν στο επίπεδο των ηρώων και θα είναι παρόντες σε κάθε κινητοποίηση και σε κάθε ενέργειά μας. Ο εργάτης κομαντάντε, με την ανθρώπινη ποιότητά του, ήταν ένα χαστούκι του λαού του Turpac Amaru στο πρόσωπο των δολοφόνων στρατιωτικών που δεν μπόρεσαν να το αντέξουν.

COMANDANTE NESTOR CERPA CARTOLINI...ΠΑΡΩΝ!

COMANDO EDGAR SANCHEZ...ΠΑΡΩΝ!

Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ TURPAC AMARU ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΕΤΑΙ...ΠΟΤΕ!

ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΜΕ ΟΥΤΕ ΝΙΚΗΘΗΚΑΜΕ... Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

Γενική Διοίκηση του
Επαναστατικού Κινήματος Turpac Amaru,
22 Απρίλη του 1997

Η "Επιτροπή Εγγυητών" και οι διαπραγματεύσεις ως μέθοδοι οργάνωσης της εξόντωσης...

Ο επίσκοπος του Ayacucho και πρωταγωνιστής της "Επιτροπής Εγγυητών" και του σήριαλ των διαπραγματεύσεων, είχε αναλάβει πολλές υποχρεώσεις. Από τη μια μεριά να καθησυχάζει τις υποψίες των ανταρτών και να καθυστερεί τις διαδικασίες, δίνοντας το χρόνο στις μυστικές υπηρεσίες ώστε να τελειοποιήσουν το σχέδιό τους, ενώ από την άλλη είχε αναλάβει και πιο "ενεργό ρόλο". Παρέδωσε στο ναύαρχο Giampettri που κρατούνταν ως όμηρος μια κιθάρα και μια εικόνα του χριστούλη παραγεμισμένες με μικρόφωνα, με τα οποία ο ναύαρχος συντόνισε την επίθεση μέσα από την κατεληγμένη πρεσβεία. Ο αρχηγός της μυστικής υπηρεσίας Montesinos, μετά τη σφαγή, βγήκε από το κτίριο θριαμβευτικά, με την περίφημη κιθάρα στα χέρια.

Η παρακολούθηση των ανταρτών είχε αρχίσει από τις πρώτες μέρες, όταν γοσοκόμοι παρέδωσαν στο μαχητή του MRTA Eduardo Cruz, που είχε τραυματιστεί κατά την κατάληψη της πρεσβείας, πατερίτσες με κοριοί. Κοριοί ισραηλινής κατασκευής είχαν τοποθετηθεί και σε κουμπιάρουχων που παρέδιδε ο Ερυθρός Σταυρός, όπως εξάλλου και σε θερμός, πιάτα, βιβλία... Μικρόφωνα υπήρχαν και στους σωλήνες ύδρευσης, ενώ στα γύρω σπίτια είχαν εγκατασταθεί εντοπιστές θερμότητας με υπέρυθρες ακτινοβολίες, ευγενική προσφορά της CIA και της Mossad. Η CIA μάλιστα είχε παχωρήσει και ένα κατασκοπευτικό αεροπλάνο τύπου Schweizer RG-8A, ένα από τα οχτώ που υπάρχουν στον κόσμο.

Όσο οι διαπραγματευτές, οι μεσολαβητές και οι "εγγυητές" πήγαιναν και ερχόταν (τοποθετώντας και κοριοί), όσο οι δημοσιογράφοι καταγράφαν τα "φλερτ" των νεαρών ινδιάνων ανταρτιστών, το έγκλημα οργανωνόταν...

ΤΡΙΤΗ 22 ΑΠΡΙΛΗ: Αμέσως μετά την γνωστοποίηση της στρατιωτικής εισβολής και της σφαγής στην ιαπωνική πρεσβεία, πραγματοποιείται πορεία αυτόνομων, αναρχικών, αριστεριστών και αριστερών στο **Αμβούργο**. Το **Εθνικό Ινδιάνικο Συμβούλιο** του Μεξικό εκδίδει ανακοίνωση καταγγελίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΑΠΡΙΛΗ: Πορεία διαμαρτυρίας στην **Πόλη του Μεξικό**. Πορείες διαμαρτυρίας οργανώνονται στη **Ρώμη**, τη **Νάπολη** και τη **Φλωρεντία** από κοινωνικά κέντρα και οργανώσεις αλληλεγγύης στους αγώνες των λατινοαμερικάνικων χωρών. Οι διαδηλωτές στη **Ρώμη** δέχονται επίθεση της αστυνομίας μπροστά στην περουβιανή πρεσβεία. Τέσσερις συλλήψεις, άλλοι τρεις διαδηλωτές οδηγούνται στο νοσοκομείο. Διαδήλωση στην **Κοπεγχάγη** από αυτόνομους, αριστερούς, αναρχικούς και μετανάστες από τη Λατινική Αμερική, την Τουρκία και το Κουρδιστάν. Ανακοινώσεις από τις αντάρτικες οργανώσεις **ELN** (Κολομβία) και **ERPM** (Χιλή). Επίσης από τη βασκική οργάνωση **ASKAPENA** και την οργάνωση μαύρων ακτιβιστών από τις ΗΠΑ **Black Autonomy**.

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΑΠΡΙΛΗ: Πορείες διαμαρτυρίας στο **Οβιέδο** και το **Σαντανέρ** στην Ισπανία, στο **Μπιλμπάο** της χώρας των βάσκων και στη **Στοκχόλμη**. Στην συγκέντρωση της Στοκχόλμης συμμετέχουν και βουλευτές από αριστερά και οικολογικά

κόμματα. Ανακοίνωση από την αντάρτικη οργάνωση **MLN-29** από τον Παναμά και το **DHKS** από την Τουρκία. Ανακοίνωση τούρκων πολιτικών κρατούμενων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΑΠΡΙΛΗ: Πορεία με συμμετοχή 7.000 ατόμων στη **Ρώμη**. Πορεία στο **Μοντεβιδέο** της Ουρουγουάης που οργανώθηκε από την ελευθεριακή νεολαία, κοινωνικές και εναλλακτικές οργανώσεις. Στο **Σαντιάγο**, της Χιλή, ειδικές αστυνομικές δυνάμεις διαλύουν με δακρυγόνα διαδήλωση διαμαρτυρίας την ώρα που περνά μπροστά από την περουβιανή πρεσβεία. Πορεία στη **Μαδρίτη**. Ανακοίνωση από την αντάρτικη οργάνωση **"Κίνημα 5 Ιούλη"** από τη Βραζιλία.

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΠΡΙΛΗ: Πορεία διαμαρτυρίας στη **Βαρκελώνη**.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΑΠΡΙΛΗ: Καταλαμβάνεται η πρεσβεία του Περού στην **Κοπεγχάγη**. Η κατάληψη λήγει με εισβολή της αστυνομίας και σύλληψη 9 ατόμων. Πορεία διαμαρτυρίας στο **Τόκιο**.

ΤΡΙΤΗ 29 ΑΠΡΙΛΗ: Νέα πορεία διαμαρτυρίας στη **Ρώμη**, διοργανωμένη κυρίως από την Κομμουνιστική Επανάσταση, με συμμετοχή 2.000 ατόμων. Στη **Βαρκελώνη** συλλαμβάνονται 3 άτομα κατά τη διάρκεια επίθεσης με βιομηχανικά απόβλητα από ομάδα 6 ατόμων στο προξενείο του Περού.

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΗ: Έκρηξη στην περουβιανή πρεσβεία στην **Πράγα**.

Όλοι οι αντάρτες δέχτηκαν "χαριστική βολή" στο κεφάλι

Σύμφωνα με μαρτυρίες ομήρων, όλοι οι αντάρτες, νεκροί, τραυματίες και συλληφθέντες, πυροβολήθηκαν από τους στρατιώτες στο κεφάλι. Ο ιάπωνας διπλωματικός ακόλουθος Yuhiko Ikeda δήλωσε επίσημα ότι πολλοί ιάπωνες όμηρες τού εξιστορήθηκαν πως οι περουβιανοί στρατιώτες εκτέλεσαν εν ψυχρώ αντάρτες του MRTA. Ο Michael Katz-Lacabe, διευθυντής της Human Rights Watch, δήλωσε πως «ο τρόπος με τον οποίο η περουβιανή κυβέρνηση αντιμετώπισε τα νεκρά σώματα των "τρομοκρατών" ενισχύει τις μαρτυρίες των ομήρων πως εκτελέστηκαν ενώ είχαν συλληφθεί». Αλληπάλληλες μαρτυρίες αναφέρουν πως οι αντάρτες "Tito", "Cintya" και "Marieni" εκτελέστηκαν. Η αγριότητα δεν έχει όρια. Στις εικόνες της περουβιανής τηλεόρασης, κάτω από το πτώμα του Nestor Cerpa, διακρινόταν ένα αποκεφαλισμένο σώμα με ακρωτηριασμένα τα χέρια...

Προς τους αλληλέγγυους συντρόφους

Αμβούργο, 28 Απρίλη 1997

30ος χρόνος από το θάνατο του Comandante Ernesto Che Guevara και 8ος χρόνος από τη μάχη του Molinos

Προς τις προοδευτικές πολιτικές οργανώσεις του κόσμου, προς τις οργανώσεις και τα κινήματα αλληλεγγύης, προς τους προοδευτικούς άντρες και γυναίκες του κόσμου.

Σύντροφοι, τον 30ο χρόνο από τη δολοφονία του comandante Ernesto Che Guevara, ένα ακόμα έγκλημα διαπράχθηκε από τον ιμπεριαλισμό, 14 αδέρφια, επαναστάτες τουπακαμαρίστας, ανάμεσά τους ο comandante Nestor Cerpa Cartolini, δολοφονήθηκαν για να εμποδίσουν τα όνειρά τους για δικαιοσύνη και ελευθερία να γίνουν πραγματικότητα. Ο φυσικός θάνατος του "Comandante de America" δεν εμπόδισε το παράδειγμα της επαναστατικής του συνειδητοποίησης, της ευγένειας και του ανθρωπισμού του να μετατραπούν σε πρότυπα του αγώνα ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Αυτές τις ώρες του μεγάλου πόνου έχουμε δεχθεί πολλά μηνύματα και εκδηλώσεις αλληλεγγύης από συνειδητούς άντρες και γυναίκες από ολόκληρο τον κόσμο που μας λένε ότι ο θάνατος των αδερφών μας δεν ήταν μάταιος, ότι απέδειξε σε όλους πως στο Περού υπάρχει ένα ολοκληρωτικό καθεστώς που δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει την κρατική τρομοκρατία και που προστατεύει με διατάγματα ατιμωρησίας τα τάγματα θανάτου, όπως η "ομάδα Colina", που έχουν θερίσει χιλιάδες ζωές με βασανιστήρια, εκτελέσεις και μαζικές δολοφονίες. Αποκαλύφθηκε και η βαρβαρότητα του οικονομικού μοντέλου, του νεοφιλελευθερισμού, που σε ένα πληθυσμό 23.000.000 έχει καταδικάσει στη φτώχεια 13.000.000 ανθρώπους και από αυτούς 7.000.000 σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας. Οι μαχητές τουπακαμαρίστας θα συνεχίζουν να αγωνίζονται για να γίνουν πραγματικότητα τα όνειρα για δικαιοσύνη και ελευθερία, για τα οποία δολοφονήθηκαν στις 22/4/97 τα αδέρφια μας του comando "Edgar Sanchez". Όνειρα για δικαιοσύνη και ελευθερία για τα οποία δολοφονήθηκαν 52 ακόμα αδέρφια μας σαν σήμερα, στις 28 Απρίλη του 1989, στη μάχη του Molinos. Έχοντας μείνει χωρίς πυρομαχικά μετά από παρατεταμένη μάχη συνελήφθησαν τραυματισμένοι και εκτελέστηκαν από τον περουβιανό στρατό στο πεδίο της μάχης. Μαζί με το λαό μας θα συνεχίσουμε τον αγώνα για μια κοινωνία ειρήνης με κοινωνική δικαιοσύνη, όπου όλοι οι άντρες και οι γυναίκες θα έχουν δικαίωμα στην εργασία, την εκπαίδευση, την υγεία, την κουλτούρα και τη διασκέδαση. Μια κοινωνία που θα σέβεται τις ανθρώπινες αξίες, όπου η ειρήνη θα είναι φυσικό αποτέλεσμα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Μέσα απ' αυτές τις γραμμές, ως εκπρόσωπος του Επαναστατικού Κινήματος Turpac Amaru, ευχαριστώ όλους τις συντρόφους και τις συντρόφισσες για τις ενέργειες αλληλεγγύης που ακολούθησαν τη δολοφονία του comandante Nestor Cerpa Cartolini και των μελών του Comando Edgar Sanchez.

Comandante Ernesto Che Guevara.....παρών!

Comandante Nestor Cerpa Cartolini.....παρών!

Comando Edgar Sanchez.....παρών!

Ήρωες και μάρτυρες της μάχης του Molinos.....παρόντες!

Ο Turpac Amaru ζει και θα νικήσει

Ο αξιότιμος κύριος Montesinos

Η σκοτεινή μορφή με τα μαύρα γυαλιά που ακολουθούσε τον Fujimori στο "γύρο του θριάμβου" του στην ιαπωνική πρεσβεία, ήταν ο διαβόητος Vladimiro Montesinos. Αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών, στρατιωτικός, δικηγόρος μεγαλεμπόρων ηρωίνης και πράκτορας της CIA. Πριν από ένα χρόνο κατηγορήθηκε για εμπόριο ναρκωτικών και ο ίδιος, αλλά ο Fujimori και η βουλή απαγόρευσαν με νόμο τη διεξαγωγή ανάκρισης. Λίγο αργότερα συναντήθηκε επισήμως με το σύμβουλο του Bill Clinton για θέματα ναρκωτικών, στρατηγό Barry McCaffrey. Ο Montesinos ήταν ο αρχιτέκτονας του πραξικοπήματος του 1992 και της διάλυσης του ανώτατου δικαστηρίου. Μετά την κατάληψη της ιαπωνικής πρεσβείας από το MRTA δεχόταν επιθέσεις από άλλους στρατιωτικούς για ανικανότητα. Η σφαγή της 22/4 έγινε κάτω από την διοίκηση και τις εντολές του και ήταν και μια απάντηση στους επικριτές του. Πριν λίγες βδομάδες εξάλλου, πράκτορες της υπηρεσίας του, που φέρονταν να έχουν δηλώσει ότι ο Fujimori παρακολουθεί τους πολιτικούς του αντιπάλους μέσα στην κυβέρνηση, βρέθηκαν δολοφονημένοι μετά από βασανιστήρια. Ο Fujimori κάλυψε τον αρχισφαλή του δηλώνοντας ότι "για τον Montesinos βάζω το χέρι μου στη φωτιά".

Συνέντευξη του Isaac Velazco, εκπροσώπου του MRTA, στον αναρχικό ραδιοσταθμό της Βαλένσια "Radio Klara" (25/4/97)

Είχατε κάνει πολλές εκλήσεις προς τον τύπο και τη διεθνή αλληλεγγύη με στόχο να αποτρέψετε τη σφαγή. Δεν είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε νωρίτερα. Πρώτα απ' όλα θέλουμε να εκφράσουμε τη θλίψη μας για τα γεγονότα. Κάνουμε από καιρό μια προσπάθεια αντιπληροφόρησης για την κατάσταση στο Περού και θα συνεχίσουμε. Το πρώτο σχόλιο που θα θέλαμε είναι σχετικά με τη διεθνή αλληλεγγύη όλη αυτή την περίοδο. Υπάρχει κάποια εκτίμηση;

Πριν από καιρό είπαμε πως ο κόσμος, μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου και του σοσιαλιστικού μπλοκ, θα περνούσε μια βαθειά κρίση και έναν πολύ σοβαρό σκεπτικισμό που θα διασκόρπιζε τις δυνάμεις μας και ότι όλα αυτά θα προσέδιδαν ένα είδος ισχύος ή ηθικής δύναμης στον ιμπεριαλισμό, θα επιβαλόνταν ως ο μοναδικός χωροφύλακας στον πλανήτη, θα πλασαριζόταν η ιδέα ότι ο καπιταλισμός και η δημοκρατία είναι η μοναδική επιλογή για τους λαούς μας. Υπήρχαμε όμως κι αυτοί που αντισταθήκαμε σ' αυτή την προοπτική, όσοι ζούμε στην άλλη πλευρά του ωκεανού, σε άλλες ηπείρους όπου δεν υπάρχει κράτος πρόνοιας και γνωρίζουμε τον καπιταλισμό στην καθαρή και σκληρή μορφή του, δεν μπορούσαμε να πιστέψουμε αυτή την προοπτική, ότι η δημοκρατία και ο καπιταλισμός θα ήταν λύση για τους λαούς μας, έχουμε ζηήσει όλη μας τη ζωή στα πλαίσια του καπιταλισμού και το μόνο που γνωρίσαμε ήταν φτώχεια και καταπίεση. Σήμερα, μεταμφιεσμένο με ένα νέο όνομα που του δίνουν οι κοινωνιολόγοι της αστικής τάξης, νεοφιλελευθερισμός ή παγκοσμιοποιημένη οικονομία, το σύστημα συνεχίζει να είναι το ίδιο, άγριος καπιταλισμός και ιμπεριαλισμός, και εμείς γνωρίζουμε τον καπιταλισμό και κατά συνέπεια λέμε ότι το μόνο που θα προσφέρει ο νεοφιλελευθερισμός στους υπαναπτυγμένους λαούς, στους λαούς του νότου αλλά και στην Ευρώπη, είναι η φτώχεια και η καταπίεση. Όμως δεν είμαστε διατεθειμένοι να επιτρέψουμε να συνεχίσουν να μας κακομεταχειρίζονται, να συνεχίσουν να μας σκοτώνουν με την πείνα και τα τάγματα θανάτου. Είναι γι' αυτό που εξαγειρόμαστε και είναι γι' αυτό, για να ελευθερώσουμε το λαό μας από ένα βάρβαρο σύστημα, από ένα οικονομικό μοντέλο που για να επιβληθεί χρησιμοποιεί την κρατική τρομοκρατία, γι' αυτό άντρες και γυναίκες συνειδητοί και αποφασισμένοι βάλαμε το μόνο που είχαμε, τις ζωές μας και ξεκινήσαμε μια αντιπαράθεση για να ελευθερώσουμε το λαό μας και τους πολιτικούς μας κρατούμενους. Σύντροφοι και συντρόφισσες δολοφονήθηκαν με τον πιο βάρβαρο τρόπο. Είναι οδυνηρό και πονάμε βαθιά, αλλά πρέπει να πούμε ότι από τη στιγμή που ξεκίνησε η κατάληψη της ιαπωνικής πρεσβείας οι προοδευτικοί άντρες και γυναίκες ολόκληρου του κόσμου, όσοι ειλικρινά ποθούν μια κοινωνία όπου η ειρήνη θα είναι το φυσικό αποτέλεσμα της κοινωνικής δικαιοσύνης, ήταν μαζί μας. Και συνεχίζουν να είναι. Αυτό που λείπει είναι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ώστε να εμποδίσουμε την επανάληψη φρικτών εγκλημάτων, όπως αυτά που διαπράχθηκαν στις 22 Απρίλη. Πρέπει να απαιτήσουμε δικαιοσύνη, πρέπει να απαιτήσουμε την τιμωρία των ενόχων, ο δολοφόνος

της Fujimori να μην μείνει ατιμώρητος μετά τις βάνουσες δολοφονίες, οι συνένοχοί του, η γιαπωνέζικη κυβέρνηση και ο βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός να γνωρίζουν ότι ο κόσμος τους απεχθάνεται.

Για να ξεκαθαρίσουμε λίγο ποιοί είναι αυτοί που, εκτός από τον Fujimori, βρίσκονται στην εξουσία και πώς αλληλοσπνίζονται, θα θέλαμε να μας μιλήσεις λίγο για το ρόλο του αρχιεπίσκοπου του Ayacucho ως μεσολαβητή και για το ρόλο του μέσα στο Περού.

Αυτή τη στιγμή στο Περού η οργάνωση Opus Dei έχει καταλάβει την εκκλησιαστική ιεραρχία, εκποπίζοντας όσους υποστήριζαν τη λεγόμενη οπτική των φτωχών ή θεολογία της απελευθέρωσης. Άνθρωποι του Opus Dei, όπως ο επίσκοπος του Ayacucho Richard Prada και ο αρχιεπίσκοπος Luis Cipriani, είναι που έχουν ευλογήσει τα όπλα των ένοπλων δυνάμεων, τα όπλα με τα οποία δολοφονούν το λαό μας. Ο Cipriani είναι προσωπικός φίλος του Alberto Fujimori. Ανάμεσα σε άλλα, υπάρχουν κάποιες προτάσεις του Opus Dei που έχουν επιβληθεί στο Περού, όπως για παράδειγμα ο χαρακτηρισμός της έκτρωσης ως ποινικά κολάσιμο έγκλημα πρώτου βαθμού, με συνέπεια να τιμωρείται ως φόνος εκ προμελέτης. Αυτά είναι κάποια χαρακτηριστικά του Cipriani. Στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων, ο Cipriani διορίστηκε από την κυβέρνηση Fujimori και δέχτηκε τις ευλογίες του πάπα, βρισκόταν στις διαπραγματεύσεις ως εκπρόσωπος του Βατικανού. Παραδόξως, μετά τη συνάντησή του με τον Fujimori στις 21 Απρίλη, αρρώστησε και δεν πήγε την επόμενη ημέρα στην ιαπωνική πρεσβεία, μπορεί να ήταν τυχαίο, αλλά μπορεί και να τον ενημέρωσαν για τη στρατιωτική επέμβαση και να έλειπε επίτηδες, δεν το ξέρω αυτό, αλλά φαίνεται περίεργο.

Σε σχέση με όσα εμφανίστηκαν στις εφημερίδες, ότι οι δολοφονίες αύξησαν τη δημοτικότητα του Fujimori στη χώρα, κάτι που μας κάνει να σκεφτόμαστε πως η πλειοψηφία των περουβιανών είναι δολοφόνοι, σε ποιούς αντιστοιχεί αυτή η "πλειοψηφία" που αναφέρουν οι εφημερίδες;

Καταρχάς πρέπει να σημειωθεί ότι οι περισσότερες εταιρείες δημοσκοπήσεων στο Περού ελέγχονται από την Υπηρεσία Πληροφοριών, δηλαδή από την κυβέρνηση. Αυτές οι εταιρείες δεν πραγματοποιούν πραγματικές έρευνες, ρωτάν σε τμήματα της μεσαίας και της ανώτερης τάξης και σχεδόν ποτέ σε λαϊκές περιοχές, σε περιοχές φτωχών. Ο μνησιανισμός είναι απλός, ρωτάνε 10 άτομα και αν οι 6 πούνε ότι υποστηρίζουν το Fujimori, τότε ανακοινώνουν πως το 60% υποστηρίζει το Fujimori. Με τέτοια κόλπα γίνονται οι έρευνες. Αυτό που πρέπει να ερωτηθεί είναι γιατί, αφού το καθεστώς Fujimori είναι τόσο δημοφιλές, οι ένοπλες δυνάμεις δεν παρέδωσαν τα σώματα των δολοφονημένων ανταρτών στις οικογένειές τους, γιατί οι ένοπλες δυνάμεις τα πήραν και τα έθαψαν κρυφά; Μήπως φοβόντουσαν πως ο λαός θα εξέφραζε την υποστήριξή του στην ομάδα των δολοφονημένων συντρόφων, στις οικογένειές τους; Μήπως ο Fujimori φοβάται ακόμα και τους νεκρούς; Αυτή θα έπρεπε να είναι η ερώτηση. Στο Περού υπάρχει πολλή οργή, πολύς πόνος, αλλά την ίδια στιγμή υπάρχει φόβος. Υπάρχουν διαδηλώσεις ενάντια στο Fujimori, ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, και συνεχώς αυξάνονται, γεμίζουν τους δρόμους. Τώρα, όπως όλοι οι ινδιάνοι,

γευόμαστε μόνοι μας την οργή και τον πόνο μας, αναμασούμε τη λύσσα μας, που μεγαλώνει μέχρι που θα εκραγεί και θα τ' αναποδογυρίσει όλα. Έτσι είμαστε οι ινδιάνοι, καταπνύνουμε το θυμό μας, τον πόνο μας, μέχρι που δεν παίρνει άλλο και τότε τίποτα δεν μας συγκρατεί, ούτε ο θάνατος. Ας συνεχίσει να καμαρώνει ο Fujimori, να πιστεύει ότι είναι παντοδύναμος και ότι ο λαός τον στηρίζει, θα τον κάνουμε να προσγειωθεί στην πραγματικότητα, να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, να καταλάβει ότι ο λαός δεν τον θέλει και θα αναγκαστεί να τρέξει ξανά στη γιαπωνέζικη πρεσβεία, για να κρυφτεί.

Κάτι που μας τράβηξε την προσοχή σχετικά με τον όμηρο που σκοτώθηκε είναι ότι τα ΜΜΕ άργησαν να ανακοινώσουν πως ήταν ένας δικαστής. Θα θέλαμε να ξέραμε τις σχέσεις του με το καθεστώς Fujimori, ήταν φίλοι με τον Fujimori, όπως ο αρχιεπίσκοπος του Ayacucho ή, αντίθετα, είχε εκφράσει κάποια στιγμή αντιρρήσεις προς την πολιτική του προέδρου;

Δεν μπορώ να γνωρίζω όλα τα πρόσωπα στο Περού. Μπορώ να πω ότι σε γενικές γραμμές ολόκληρη η δικαστική εξουσία υποτάχθηκε στο καθεστώς Fujimori. Ορισμένοι δέχτηκαν πλούσια ανταλλάγματα, όπως ο πρώην εισαγγελέας Daniel Espichan, που τώρα είναι γερουσιαστής και συμμετέχει στην οργάνωση "Cambio 90-Νέα Πλειοψηφία" που στηρίζει την κυβέρνηση. Υπάρχουν δικαστές που δέχτηκαν να δικάσουν με καλυμμένα πρόσωπα, που δεν επέτρεψαν καν το δικαίωμα υπεράσπισης στους χιλιάδες κρατούμενους που βρίσκονται στις φυλακές, που καταδικάζουν χωρίς αποδείξεις, που υποτάσσονται άνευ όρων στο καθεστώς για τα ψίχουλα που τους δίνει ως ανταλλάγμα. Αυτή είναι η γενική εικόνα, αλλά δεν μπορώ να γνωρίζω αν ο συγκεκριμένος αιχμάλωτος πολέμου που δολοφονήθηκε από τις ένοπλες δυνάμεις ήταν μέρος αυτού του κυκλώματος ή αν ήταν ένας τίμιος άνθρωπος, δεν μπορώ ούτε να το διαψεύσω ούτε να το επιβεβαιώσω.

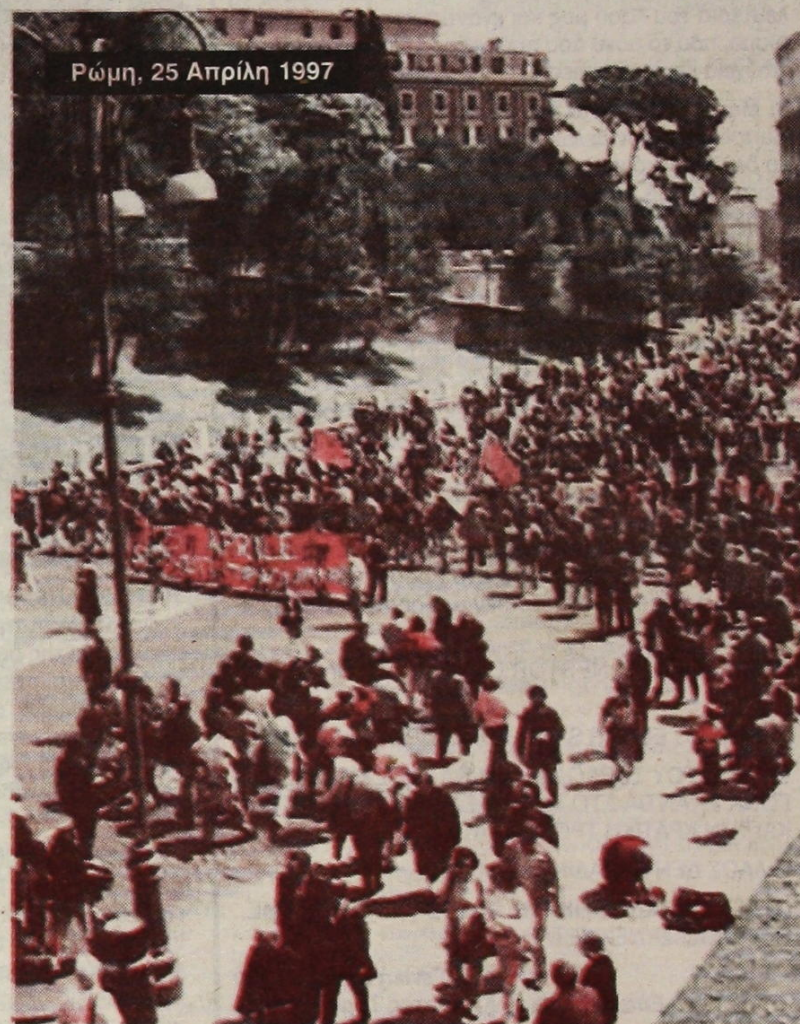
Θα θέλαμε να μας πεις αν γνωρίζεις κάτι για την κατάσταση των κρατούμενων στο Περού τώρα, αν έχει επιδεινωθεί.

Η κατάσταση των πολιτικών κρατούμενων συνεχίζει η ίδια, βρίσκονται σε απάνθρωπες συνθήκες, απομονωμένοι, χωρίς να τους βλέπει το φως της ημέρας, χωρίς να μπορούν να τους δουν οι συγγενείς τους και, με ειδική εντολή της κυβέρνησης, χωρίς να μπορεί να τους δει ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός. Μας ανησυχεί πολύ η κατάσταση των πολιτικών κρατούμενων στις τωρινές συνθήκες και ιδιαίτερα της Nancy Filbonio Conde, της συντρόφισσας του κομαντάντε Ernesto Cerpa Cartolini. Οι πολιτικοί κρατούμενοι μπορεί να υποστούν πράξεις εκδίκησης, έτσι κι αλλιώς αποτελούν ένα μεγάλο πρόβλημα για το καθεστώς του Fujimori. Παρόλο που λένε ότι μας έχουν νικήσει, ξέρουν ότι αυτό δεν είναι αλήθεια και ξέρουν πως εμείς ούτε θα εγκαταλείψουμε ούτε θα προδώσουμε τους συντρόφους μας, θα συνεχίσουμε την προσπάθεια να τους ελευθερώσουμε από τους τάφους για ζωντανούς νεκρούς, τις φυλακές του Περού, και αφού οι κρατούμενοι αποτελούν ένα πρόβλημα γι' αυτούς και αφού έχουν μάθει να τους δολοφονούν ατιμώρητοι, είναι πιθανό οι μυστικές υπηρεσίες να στήσουν υποτιθέμενες εξεγέρσεις στις φυλακές για να δολοφονήσουν τους πολιτικούς κρατούμενους.

Πράγματι, διόρθωσέ μας αν κάνου-

με λάθος, απ' ότι ξέρουμε, το 1986, κατά τη διάρκεια της συνάντησης της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στη Λίμα, υπήρξαν στημένες εξεγέρσεις στις φυλακές που χρησιμοποιήθηκαν για μαζικές σφαγές κρατούμενων. Έτσι έγινε; Μπορεί να επαναληφθεί;

Στην πραγματικότητα, εκείνη τη χρονιά υπήρχαν διαμαρτυρίες των πολιτικών κρατούμενων, αλλά η απάντηση ήταν βάνουση. Ένας πολιτικός κρατούμενος δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να διαμαρτυρηθεί και να τραβήξει την προσοχή. Η βαρβαρότητα του καθεστώτος, η βαρβαρότητα των ένοπλων δυνάμεων οδήγησε στη δολοφονία πάνω από 300 πολιτικών κρατούμενων. Μόλις τους περιορίσανε, μόλις έλεγξαν την εξέγερση, άρχισαν να τους εκτελούν με μια σφαίρα στο στόμα ή στο κεφάλι. Δολοφονήθηκαν πάνω από 300 πολιτικοί κρατούμενοι.

Ρώμη, 25 Απρίλη 1997

Αυτό ήταν πριν τον Fujimori. Αλλά το 1992, μετά το πραξικόπημα του Fujimori, προκλήθηκε ένα είδος εξέγερσης, υποτίθεται για να ελεγχθούν οι φυλακές, που ο Fujimori έλεγε πως ήταν άντρο τρομοκρατών. Δολοφονήθηκαν πάνω από 20 πολιτικοί κρατούμενοι. Οι κυβερνήσεις μπορεί να αλλάζουν, αλλά οι ένοπλες δυνάμεις συνεχίζουν, η υπηρεσία πληροφοριών παραμένει η ίδια, με τις ίδιες μεθόδους, με τα ίδια εγκλήματα, με τις ίδιες δολοφονίες.

Θέλουμε να κάνουμε μια τελευταία ερώτηση, σχετικά με τη συνεργασία του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού με την σημερινή κυβέρνηση του Περού, μια κυβέρνηση που έχει αποδείξει το στρατοκρατικό της χαρακτήρα. Ποιός ήταν ο ρόλος της κυβέρνησης των ΗΠΑ στην κατάσταση που περιγράφεις; Και, προσθέτουμε, ποιά ήταν η συνεργασία της κυβέρνησης με το ισπανικό κράτος; Ξέρουμε ότι υπάρχει συνεργασία σε κατασκευή φυλακών και προμήθεια όπλων.

Στα τελευταία γεγονότα, η συνεργασία ήταν η προετοιμασία και η εκπαίδευση των δυνάμεων που εισέβαλαν, τα ειδικά εργαστήρια πληροφοριών και οι εξελιγμένοι μηχανισμοί εντοπισμού θερμότητας, υπέρυθρων ακτίνων, υπήρχε μια συνεχής παρακολούθηση των συζητήσεων των συντρόφων στην πρεσβεία και των δημοσιογράφων και είναι έτσι κι αλλιώς γνωστό σε όλους ότι οι αξιωματικοί

των λατινοαμερικάνικων στρατών εκπαιδεύονται σε στρατόπεδα στον Παναμά και στις ΗΠΑ από αξιωματικούς της CIA και του βορειοαμερικάνικου στρατού.

Υπάρχει ένας στενός δεσμός ανάμεσα στους λατινοαμερικάνικους στρατούς, το πεντάγωνο και τη CIA. Ο Vladimiro Montesinos για παράδειγμα, βασικό στήριγμα του Fujimori, είναι πράκτορας της CIA.

Όσο για το ισπανικό κράτος, δεν έχω συγκεκριμένες πληροφορίες για σχέσεις, είναι όμως γεγονός ότι ισπανικές εταιρείες, όπως η Huarte, κατασκεύασαν φυλακές στο Περού και μία απ' αυτές είναι η φυλακή υψίστης ασφαλείας Miguel Castro Castro στο Canto Grande. Επίσης, όπλα ισπανικής κατασκευής, όπως τα Star ή τα Llana, χρησιμοποιούνται από τις αστυνομικές δυνάμεις. Δεν ξέρω αν το ισπανικό κράτος συνεργάζεται, αλλά ισπανικές ιδιωτικές εταιρείες σχετίζονται με το καθεστώς Fujimori. Πλουτίζουν από τις σχέσεις

τους με μια κυβέρνηση που χρησιμοποιεί τα όπλα και τα κάτεργά τους για να καταπιέζει το λαό μας.

Τελειώνοντας, και για να μην σε κρατάμε, θέλουμε να μιλήσεις σχετικά με πράγματα που θα έπρεπε να έχουν ειπωθεί και δεν ειπώθηκαν, για ό,τι θεωρείς πως θα έπρεπε να πεις στον κόσμο ως μέλος του MRTA.

Θέλω να τονίσω το γεγονός ότι, παρά τις όποιες διαφορές, ο εχθρός που αντιμετωπίζουμε είναι κοινός σε όλους τους λαούς του κόσμου, αυτό το μοντέλο του άγριου καπιταλισμού, ο νεοφιλελευθερισμός, εφαρμόζεται σε ολόκληρο τον κόσμο και εσείς το ξέρετε καλά, στην Ισπανία ήδη υπάρχει αύξηση της ανεργίας, περικοπές στις συντάξεις, την κοινωνική ασφάλιση και την υγεία. Είναι όψεις διαφορετικές από τον βάρβαρο τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται στους λαούς του νότου, στις λεγόμενες υπανάπτυκτες χώρες, αλλά το μοντέλο είναι το ίδιο, όλο και περισσότεροι πλούτοι στα χέρια μιας μειοψηφίας εις βάρος της πλειοψηφίας του πληθυσμού. Γι' αυτό, το Επαναστατικό Κίνημα Tupac Amaru διακηρύσσει ότι ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό αρμόζει μόνο η αλληλεγγύη και ο διεθνισμός. Επαναλαμβάνουμε ότι οι τουπακαμαρίστας μαχητές ούτε παραδόθηκαν ούτε νικήθηκαν, ο αγώνας συνεχίζεται, οι δολοφονημένοι μαχητές, όπως και ο Tupac Amaru, ζουν και θα νικήσουν.

ΕΠΕΙΓΟΝ! ΕΠΕΙΓΟΝ! ΕΠΕΙΓΟΝ! ΕΠΕΙΓΟΝ!

Προς τις οργανώσεις ανθρώπων δικαιωμάτων, προς τις οργανώσεις αλληλεγγύης

Στις 25 Απρίλη συνελήφθησαν οι Rosa Cárdenas Rodríguez και Susana Roque Castro. Καταγγέλλουμε την αυθαίρετη σύλληψη των δύο γυναικών, που πραγματοποιήθηκε αφού αυτές επισκέφθηκαν τη μητέρα του Rolly Rojas (στην δολοφονήθηκε στην έφοδο στη Λίμα) για να τη συλλυπηθούν για την απώλεια του γιου της. Η κα Rosa είναι γυναίκα του δικηγόρου Americo Gilvonio Conde και κουινάδα της Nancy Gilvonio Conde, που και οι δύο κρατούνται στις φυλακές Yanamayo. Η κα Susana είναι αδερφή του Bernardo Roque, κρατούμενου επίσης στις φυλακές Yanamayo. Η κυβέρνηση του Περού, μετά τη δολοφονία των μελών του κομάντο Edgar Sanchez συνεχίζει τις επιθέσεις ενάντια στους συγγενείς τους καθώς και στους συγγενείς των πολιτικών κρατούμενων.

Ζητάμε να στείλετε επείγοντως fax στο:

Υπουργείο Εσωτερικών (0051-1-2243272)

Υπουργείο Δικαιοσύνης (0051-1-4223577)

και στις πρεσβείες και τα προξενία στις χώρες σας.

Voz Rebelde,

επίσημο όργανο του MRTA

Συνέντευξη με τη Norma Velazco, εκπρόσωπο του MRTA στην Ευρώπη (23/4/97)

Τα δημοσιεύματα των εφημερίδων υποστηρίζουν ότι οι αντάρτες του MRTA αιφνιδιάστηκαν κατά την έφοδο στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη. Η επίθεση των 150 επίλεκτων ήταν πράγματι μια έκπληξη;

Όχι. Η έφοδος στο κτίριο δεν εξέπληξε ούτε εμάς ούτε το κομάντο του MRTA. Πάντοτε ξέραμε και λέγαμε ότι ο πρόεδρος Fujimori πίεζε, από την πρώτη στιγμή, για μια στρατιωτική επέμβαση. Αυτό αποδείχθηκε πολλές φορές κατά τη διάρκεια της κατάληψης του κτιρίου. Στη Λίμα και στο λιμάνι Callao ίσχυε στρατιωτικός νόμος. Πολλοί αγρότες συλλαμβάνονταν χωρίς κατηγορίες και κατηγορούνταν για συμμετοχή στο MRTA. Το Μάρτη, ανακαλύφθηκε ότι ο στρατός είχε ανοίξει ένα τούνελ από ένα γειτονικό σπίτι. Αυτό έκανε τις προθέσεις του Fujimori φανερές σε όλους. Όχι, δεν είχαμε αυταπάτες. Ο Fujimori μιλούσε συνεχώς για μια ειρηνική κατάληξη και τα ΜΜΕ έλεγαν ότι βρισκόμασταν κοντά σε μια λύση. Ελπίζαμε όμως ότι η διεθνής κοινή γνώμη θα ασκούσε αυξημένη πίεση στην περουβιανή κυβέρνηση και θα τους ανάγκαζε να αλλάξουν τα σχέδιά τους. Ενώ η πίεση σε χώρες όπου, αντίθετα με το Περού, οι άνθρωποι μπορούν να βγουν στους δρόμους και να διαδηλώσουν για τα αιτήματά τους. Σε αυτό το σημείο απογοητευτήκαμε.

Πώς εξηγείς το γεγονός ότι κατά την έφοδο και οι 14 αντάρτες -ανάμεσά τους και δύο ανήλικα κορίτσια- σκοτώθηκαν, ενώ, από την άλλη μεριά, πέθαναν μόνο δύο στρατιώτες και ένας όμηρος;

Ο στόχος του κομάντο του MRTA ήταν να μην σκοτωθούν όσοι κρατούνταν στην πρεσβεία. Ήταν αποφασισμένοι να ικανοποιηθούν τα αιτήματα ενώ συγχρόνως θα παρεχόταν η μέγιστη προστασία στους κρατούμενους. Υπήρξε μάχη ανάμεσα στα μέλη του κομάντο και τους στρατιώτες. Όμως οι περισσότεροι από τους αντάρτες δολοφονήθηκαν αφού οι στρατιώτες είχαν ήδη καταλάβει το κτίριο και υπάρχουν ενδείξεις ότι πρώτα βασανίστηκαν. Τα νεκρά τους σώματα δεν δείχθηκαν δημόσια.

Υπήρξε κάποια αντίδραση του περουβιανού λαού μετά τη στρατιωτική έφοδο στην κατοικία του πρέσβη;

Εξαιτίας της ολοκληρωτικής στρατιωτικοποίησης στη Λίμα, δεν είναι δυνατή μια τέτοια αντίδραση. Όμως τις επόμενες ημέρες θα υπάρξουν ενέργειες σε ολόκληρο το Περού. Το MRTA είναι προετοιμασμένο γι' αυτό.

Η έφοδος στο κτίριο ήταν μια ήττα για το MRTA;

Ήταν οπωσδήποτε μια όσβαρη ήττα για το MRTA. Όμως δεν τελείωσε ακόμα. Χάσαμε τη μάχη, αλλά ο αγώνας συνεχίζεται.

Μερικές ώρες μετά τη στρατιωτική έφοδο στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη, ο περουβιανός πρόεδρος Fujimori γιόρτασε σε ένα ακριβό εστιατόριο στη γειτονιά των διπλωματών, στο San Isidoro, τη νίκη του επί των "τρομοκρατών". Φαίνεται πως ο Fujimori βγήκε δυνατότερος από την κρίση.

Συνέντευξη του Isaac Velazco στο CNN (22/4/97)

Μόλις έγινε γνωστή η επίθεση των ειδικών δυνάμεων, ο Isaac Velazco, διεθνής εκπρόσωπος του MRTA που ζει ως πολιτικός πρόσφυγας στη Γερμανία, έκανε την ακόλουθη δήλωση:

"Ο πόλεμος που θα συνεχίσουμε εν είναι ενάντια σε έναν πρόεδρο, αλλά ενάντια στο βάνουσο σύστημα καταπίεσης που υπάρχει στη χώρα μου, μια κρατική τρομοκρατία που αρνείται ακόμα και το δικαίωμα στην εκπαίδευση και την εργασία. Ήμασταν συνεχώς σε επαφή με τα μέλη της οργάνωσής μου. Αυτό που έκαναν ήταν αυτό που είχαν πει πως θα έκαναν: αντιστάθηκαν ως το τέλος. Η ευκαιρία για μια πολιτική λύση χάθηκε. Είχαμε πει ότι υπήρχε μια πιθανότητα 50% για στρατιωτική επίθεση. Σήμερα αυτή η πιθανότητα έγινε πραγματικότητα. Το καθεστώς επέλεξε την εγκληματική δράση. Είχε υπάρξει κάποια πρόοδος στις διαπραγματεύσεις. Ακόμα και ο Fujimori το είχε αναφέρει αυτό. Είχε πει πως θα ερχόταν μια ειρηνική διευθέτηση. Όμως η ανάγκη για να καλυφθούν τα εγκλήματα των ταγμάτων θανάτου οδήγησε σε μια στρατιωτική έφοδο".

Αν κάποιος πίστευε το Fujimori, τότε τίποτε από αυτά δεν θα έπρεπε να είχε συμβεί, αφού είχε ανακοινώσει ότι το MRTA είχε τελειώσει εδώ και χρόνια. Θα επαναλάβει αυτές τις δηλώσεις, αλλά και πάλι θα απογοητευτεί. Ο Fujimori μπορεί προς το παρόν να γιορτάζει τη νίκη του. Όμως τα προβλήματα του περουβιανού λαού δεν λύθηκαν με τη στρατιωτική επέμβαση: ένα τεράστιο τμήμα του πληθυσμού συνεχίζει να υποφέρει από φτώχεια, πείνα και έλλειψη ιατρικής περίθαλψης και αυτά τα προβλήματα μεγαλώνουν. Η λύση που δόθηκε στην κατάληψη της κατοικίας του πρέσβη απέδειξε ότι ο Fujimori στηρίζεται αποκλειστικά στα στρατιωτικά μέσα, πάντοτε το έκανε και πάντοτε θα το κάνει. Το κομάντο του MRTA συνεχώς τόνιζε πως επιθυμούσε μια ειρηνική λύση, και πολλοί άνθρωποι στο Περού διαδήλωσαν με το ίδιο αίτημα. Η βάση για μια ειρηνική λύση θα ήταν οι αλλαγές στις απάνθρωπες συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι κρατούμενοι στο Περού. Όμως είναι ξεκάθαρο: δεν υπάρχει βάση για διάλογο με το καθεστώς Fujimori.

Ο στόχος της κατάληψης της κατοικίας του πρέσβη ήταν η βελτίωση των συνθηκών για τους κρατούμενους του MRTA στις φυλακές του Περού. Τί θα σημάνει η νέα κατάσταση για τους κρατούμενους;

Μέχρι τώρα δεν έχει υπάρξει καμμία βελτίωση για τους κρατούμενους. Πρέπει λοιπόν να σκεφτούμε νέους και καλύτερους τρόπους για να πετύχουμε την απελευθέρωση των συτρόφων μας. Το σημαντικότερο όμως τώρα είναι να μην κλείσει η διεθνής κοινότητα τα μάτια της, να μην ξεχάσει τους πολιτικούς κρατούμενους και τις απάνθρωπες συνθήκες που αντιμετωπίζουν.

Συνέντευξη στον Peter Nowak, δημοσιεύτηκε στη Junge Welt στις 24 Απρίλη 1997

Χρονικό

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

17. Στις 20.38 ένα κομάντο του MRTA καταλαμβάνει την κατοικία του ιάπωνα πρέσβη Morihisa Aoki στη Λίμα του Περού, συλλαμβάνει 600 άτομα (πρέσβεις, στρατιωτικούς, στελέχη πολυεθνικών κ.α.) και απαιτεί ως αντάλλαγμα για την απελευθέρωσή τους την απελευθέρωση 440 πολιτικών κρατουμένων.

18. Οι αντάρτες αρχίζουν να αφήνουν σταδιακά τους περισσότερους από τους 600 που είχαν συλλάβει αρχικά. Η κυβέρνηση ορίζει ως συνομιλητή τον υπουργό παιδείας, Domingo Palermo.

21. Όπως δήλωσαν πρόσφατα στρατιωτικοί στη Λίμα, η μυστική υπηρεσία του Περού SIN, με επικεφαλής το Vladimiro Montesinos, προτείνει την κατασκευή τούνελ και την έφοδο στο κτίριο. Ο Fujimori δέχεται.

25. Το Βατικανό ορίζει ως μεσολαβητή τον αρχιεπίσκοπο Juan Luis Cipriani.

28. Ειδικές δυνάμεις του περουβιανού στρατού μεταβαίνουν στις ΗΠΑ και αρχίζουν ειδική εκπαίδευση για την έφοδο.

31. Μια ομάδα δημοσιογράφων μπαίνει στο κτίριο και συνομιλεί με τους αντάρτες.

ΓΕΝΑΡΙΟΣ

8. Ο Fujimori δηλώνει ότι δεν θα επιτρέψει την "απελευθέρωση τρομοκρατών" προσθέτοντας ότι επιθυμεί μια "ειρηνική διέξοδο" στη κρίση.

15. Το MRTA αποδέχεται τη δημιουργία μιας Επιτροπής Εγγυητών για να αρχίσουν διαπραγματεύσεις. Η Επιτροπή Εγγυητών αποτελείται από τον αρχιεπίσκοπο Cipriani, τον εκπρόσωπο του Ερυθρού Σταυρού Michel Minning, τον πρέσβη του Καναδά Anthony Vincent και τον παρατηρητή της ιαπωνικής κυβέρνησης Terusuke Terada.

26. Οι αντάρτες απελευθερώνουν για λόγους υγείας το διαβόητο στρατηγό José Rivas Rodríguez, υπεύθυνο για πολλές σφαγές. Από τα 600 άτομα που είχαν συλλάβει αρχικά συνεχίζουν να κρατάνε μόνο 72.

27. Η αστυνομία εγκαθιστά ηχεία έξω από το κτίριο και πραγματοποιεί μια στρατιωτική παρέλαση. Ανταλλαγή πυροβολισμών με τους αντάρτες. Στη συνέχεια τα ηχεία παίζουν καθημερινά στρατιωτικά εμβατήρια. Όλοι τότε μιλούσαν για ψυχολογικό πόλεμο, τελικά αποδείχτηκε πως ήταν ηχητική κάλυψη για τη διάνοιξη του τούνελ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1. Στο Τορόντο του Καναδά, ο Fujimori συναντιέται με τον ιάπωνα πρωθυπουργό Ryutaro Hashimoto: Δηλώνουν δημόσια πως συμφώνησαν να προωθήσουν το διάλογο με το MRTA. Προφανώς ο Fujimori ενημέρωσε το Hashimoto για τα σχέδια επέμβασης στο κτίριο.

6. Πρώτη συνάντηση της Επιτροπής Εγγυητών με τους αντάρτες για να συντονιστεί η έναρξη "προκαταρκτικών συνομιλιών" με την κυβέρνηση.

11. Ο Rolli Rojas, ως εκπρόσωπος του κομάντο του MRTA, συναντιέται με τον εκπρόσωπο της κυβέρνησης Domingo Palermo.

20. Ο κομαντάντε Nestor Cerpa συμμετέχει επίσημα στις διαπραγματεύσεις.

ΜΑΡΤΗΣ

2. Ο Fujimori επισκέπεται τη Δομηνικανική Δημοκρατία και την Κούβα. Ανακοινώνεται ότι στόχος του ταξιδιού ήταν η διακρίβωση αν αυτές οι χώρες θα αποδέχονταν τους αντάρτες του MRTA.

4. Οι αντάρτες του MRTA δηλώνουν ότι δεν κατέλαβαν το κτίριο για να κερδίσουν ένα εισιτήριο για την Κούβα αλλά για να σώσουν τις ζωές των πολιτικών κρατούμενων.

6. Οι αντάρτες του MRTA ανακοινώνουν ότι ο στρατός κατασκευάζει τούνελ για να εισβάλει στο κτίριο. Διακόπτουν τις διαπραγματεύσεις και μεταφέρουν τα 72 άτομα που συνεχίζουν να κρατούν στον δεύτερο όροφο του κτιρίου, ώστε να αποτραπεί μια φυγάδευσή τους μέσα από τούνελ. Στο ισόγειο στο εξής θα υπάρχουν μόνο αντάρτες. Οι μυστικές υπηρεσίες θα εκμεταλλευτούν αυτή την απόφαση των ανταρτών για να πετύχουν τη ματωραμένη έφοδό τους.

7. Οι διαπραγματευτές της Επιτροπής Εγγυητών ζητάνε επίσημα "από τα δύο μέρη" να ξαναρχίσουν τις διαπραγματεύσεις. Ο ανταποκριτής του βρετανικού τηλεοπτικού σταθμού WTN εγκαταλείπει τη χώρα μετά από απειλές για τη ζωή του επειδή μετέδιδε τις δηλώσεις των ανταρτών του MRTA.

13. Η Επιτροπή Εγγυητών συναντιέται με μέλη του MRTA για να ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις.

18. Φτάνει στο Περού ο αντικαγκελάριος της Ιαπωνίας Masahiko Komura. Στη συνέχεια πηγαίνει στην Κούβα και τη Δομηνικανική Δημοκρατία.

24. Ο αρχιεπίσκοπος Cipriani συναντιέται με το Fujimori. Έντονη φημολογία για την ύπαρξη μιας συμφωνίας 6 σημείων, σύμφωνα με την οποία τα μέλη του κομάντο του MRTA θα αποκτούσαν πολιτικό άσυλο στην Κούβα και θα απελευθερωνόταν ένας μικρός αριθμός πολιτικών κρατουμένων.

29. Έντονη φημολογία για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων και άμεση πολιτική λύση.

30. Πάσχα για τους καθολικούς. Σύμφωνα με φήμες που διέρευσαν πρόσφατα από στρατιωτικούς κύκλους του Περού, η επίθεση στο κτίριο είχε αρχικά σχεδιαστεί για τις 3.30 τα ξημερώματα της Κυριακής του πάσχα, αλλά αναβλήθηκε την τελευταία στιγμή. Το τούνελ πρέπει να ήταν ήδη έτοιμο.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

2. Διαψεύδονται οι φήμες για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων.

4. Στα ΜΜΕ του Περού παρουσιάζεται η είδηση ότι ο αρχιεπίσκοπος Cipriani επισκέφθηκε τη ναυτική βάση Callao όπου κρατείται ο ιδρυτής του MRTA Victor Polay.

6. Ο Fujimori δηλώνει ότι ο Cipriani δεν επισκέφθηκε τη ναυτική βάση και επαναλαμβάνει ότι η λύση θα είναι πολιτική και ειρηνική.

8. Ο αρχιεπίσκοπος Cipriani συναντιέται με το Fujimori.

10. Ο αρχιεπίσκοπος Cipriani συναντιέται με τους Fujimori και Palermo και στη συνέχεια με τον κομαντάντε Nestor Cerpa. Δηλώνει πως υπάρχει "μικρή πρόοδος, που θα οδηγήσει σε αίσιο τέλος".

11. Ο αρχιεπίσκοπος Cipriani συναντιέται με το Fujimori για τρίτη φορά σε λίγες μέρες.

19. Παραίτεται ο υπουργός εσωτερικών του Περού Juan Briones Davila μετά από "διάσταση απόψεων" με την ηγεσία της αστυνομίας. Ο "νούμερο δύο" της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού στο Περού απελαύνεται από τη χώρα γιατί σύμφωνα με την περουβιανή κυβέρνηση "είχε παραβιάσει την αρχή της ουδετερότητας".

20. Διορίζεται νέος υπουργός εσωτερικών, ο στρατηγός César Saucedo και νέος αρχηγός της αστυνομίας, ο στρατηγός Fernando Dianderas.

21. Ο αρχιεπίσκοπος Cipriani δηλώνει ότι θα απέχει για λίγες μέρες από τις διαπραγματεύσεις "για να ξεκουραστεί".

22. Λίγο μετά τις 3.00 το μεσημέρι αρχίζει η εισβολή των ειδικών δυνάμεων.

Κολομβία: πρόταση για ένα διεθνές δίκτυο αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους στο Περού

Η Κολεκτίβα **Colombia S.O.S.** χαιρετίζει τους περουβιανούς ήρωες που έπεσαν στη μάχη, δίνοντας ένα παράδειγμα ουμανισμού, με την άρνησή τους μέχρι την τελευταία στιγμή να εκτελέσουν τους ομήρους. Σεβάστηκαν τις ζωές 72 ατόμων που ζούσαν στη χλιδή πριν τους συλλάβουν και που θα επιστρέψουν στην πλούσια ζωή τους, την οποία απολαμβάνουν χάρις στην εκμετάλλευση της δουλειάς και του πλούτου των λαών του Περού, της Ιαπωνίας, της Βολιβίας...

Ως Κολεκτίβα αφιερωμένη στην υπόθεση των λαών είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα του λαού του Περού και προτείνουμε τη δημιουργία ενός παγκόσμιου δικτύου αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους στη χώρα. Πρέπει να ανταλλάξουμε ιδέες και να οργανώσουμε το δίκτυο παράλληλα με την καταγγελία της δολοφονικής κυβέρνησης του Fujimori και των διεθνών συνενόχων της.

Επικοινωνία μέσω του διεθνούς ισπανόφωνου ηλεκτρονικού περιοδικού **"Rebelión Internacional"**: www.eurosur.org/rebelion/internacional.htm

Κατάληψη της πρεσβείας του Περού στην Κοπεγχάγη

Η Επιτροπή για την απελευθέρωση των κρατούμενων του MRTA κατάλαβε σήμερα (28 Απρίλη) στις 12.30 την περουβιανή πρεσβεία στην Κοπεγχάγη, που βρίσκεται στην οδό Rosenhaengets 20A. Η ενέργεια "Marieni" είναι μια απάντηση στο καθεστώς του Περού για την σφαγή των 14 μελών του απελευθερωτικού κινήματος MRTA κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής εισβολής στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη στη Λίμα. Με την εισβολή και τη δολοφονία των 14, αποδείχτηκε σε ολόκληρο τον κόσμο ότι η περουβιανή κυβέρνηση και οι στρατιωτικοί δεν αποτελούν παρά ένα βάρβαρο καθεστώς τρόμου, για το οποίο τα ανθρώπινα δικαιώματα και η δημοκρατία είναι όροι άγνωστοι.

Ως επιτροπή για τους κρατούμενους του MRTA εργαστήκαμε από την πρώτη στιγμή της κατάληψης του κτιρίου από τους αντάρτες για μια ειρηνική λύση. Οι προσπάθειές μας δεν είχαν αποτέλεσμα. Η κυβέρνηση της Δανίας παρέμεινε απαθείς και επομένως είναι συνυπεύθυνη για την αιματηρή κατάληξη. Οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία απ' τη μεριά της επαίνεσαν τη σφαγή και το καθεστώς τρόμου του Fujimori.

Μετά τη στρατιωτική εισβολή στην πρεσβεία το καθεστώς έχει εντείνει τις διώξεις και την καταπίεση. Πολλοί συγγενείς του κομάντο Edgar Sanchez έχουν συλληφθεί και φοβούμεστε πως έχουν βασανιστεί. Τα πτώματα των 14 ανταρτών θάφτηκαν μυστικά για να κρυφτούν τα σημάδια των εκτελέσεων.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί!

Η επιτροπή για την απελευθέρωση των κρατουμένων του MRTA δεν μπορεί να μείνει παθητικός θεατής της κρατικής τρομοκρατίας του καθεστώτος. Γι' αυτό το λόγο, τα μέλη της ομάδας "Marieni" καταλάβαμε σήμερα την περουβιανή πρεσβεία, σε μια ενέργεια που της δώσαμε το όνομα της Marieni, μιας νεαρής κοπέλας που σύμφωνα με τις μαρτυρίες εκτέλεστηκε κατά τη στρατιωτική εισβολή.

Τα αιτήματά μας είναι τα ακόλουθα:

- Να αρχίσει μια ουδέτερη διεθνής έρευνα για όσα συνέβησαν κατά τη στρατιωτική εισβολή και η κυβέρνηση της Δανίας να συμμετάσχει ενεργά σε αυτή την έρευνα.

- Η κυβέρνηση της Δανίας να καταδικάσει τη στρατιωτική εισβολή και τα εγκλήματα, καθώς και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δεν ξεχνούμε το κομάντο Edgar Sanchez!

Ο αγώνας για κοινωνική δικαιοσύνη συνεχίζεται!

Ο "τυχαίος θάνατος" του δικαστή Carlos Giusti και οι νόμοι "περί αμνηστίας" των στρατιωτικών

Ο μοναδικός από τους 72 ομήρους που σκοτώθηκε κατά την έφοδο των ειδικών δυνάμεων στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη στο Περού είχε τη δική του ιστορία. Ο δικαστής Carlos Giusti πέθανε εξαιτίας έλξης ιατρικής περίθαλψης μετά τον τραυματισμό του από σφαίρα, τραυματισμός για τον οποίο η βαλίστική δεν δημοσιοποιήθηκε. Πολλοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι το καθεστώς Fujimori εκμεταλλεύτηκε την αιματηρή έφοδο για να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του και με το δικαστή Giusti, ο οποίος είχε αντιταχθεί στο παρελθόν σε αρκετές από τις επιλογές του καθεστώτος. Συγκεκριμένα, είχε αντιταχθεί στην παύση, με υπουργική απόφαση, των ερευνών για τη σφαγή του Νοεμβρίου του 1991, στο Barrios Altos, όταν οι παραστρατιωτικοί της "ομάδας Colina" δολοφόνησαν εν ψυχρώ 15 άτομα. Είναι γνωστό σε όλους στο Περού πως η "ομάδα Colina" ελέγχεται από τις μυστικές υπηρεσίες. Κατά τη διάρκεια των ερευνών, το Μάη του 1993 και το Γενάρη του 1995, αξιωματικοί του στρατού δήλωσαν ότι η σφαγή του Barrios Altos έγινε εν γνώση της Κοινής Διοίκησης των

Ένοπλων Δυνάμεων και της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. Και ενώ οι έρευνες συνεχίζονταν, η απάντηση του καθεστώτος Fujimori ήταν να ψηφίσει, τον Ιούνη του 1995, το νόμο 26479, σύμφωνα με τον οποίον: "Παραχωρείται γενική αμνηστία σε όλο το στρατιωτικό και αστυνομικό προσωπικό, ανεξαρτήτως βαθμού, που αντιμετωπίζουν μήνυση, ανάκριση, δίωξη, δίκη ή καταδίκη, για κοινά ή στρατιωτικά αδικήματα, σε πολιτικά ή στρατιωτικά δικαστήρια, σε σχέση με γεγονότα που προήλθαν, προέκυψαν ή ήταν συνέπεια του αγώνα ενάντια στην τρομοκρατία και που διαπράχθηκαν είτε ατομικά είτε από δύο ή και περισσότερα άτομα από το Μάη του 1980 και μέχρι την ημερομηνία ψήφισης του νομοσχεδίου". (άρθρο 1ο)

Στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου τονίζεται πως "Τα γεγονότα και τα αδικήματα που καλύπτονται από το νόμο περί αμνηστίας ρυθμίζονται με ολοκληρωτική παύση κάθε δικαστικής διαδικασίας και δεν υπόκεινται σε περαιτέρω έρευνα ή ανάκριση. Όλες οι δικαστικές υποθέσεις, είτε σε εξέλιξη είτε διεκπεραιούμενες θα παραμείνουν αμετάκλητα κλειστές".

Η Ομάδα Στήριξης των Πολιτικών Κρατούμενων στο Περού καταγγέλλουμε το έγκλημα που διαπράχθηκε από το καθεστώς Fujimori και τονίζουμε τη μεγαλοσύνη των συντρόφων του πακαμαρίστας (...). Είμαστε βέβαιοι ότι τα γεγονότα θα οδηγήσουν στους επόμενους μήνες σε μεγάλη ανάπτυξη του λαϊκού κινήματος, γιατί ότι κι αν κάνουν οι αντιδραστικοί δεν θα καταφέρουν να αναλόψουν το λαό του Περού και το MRTA από τον αγώνα ενάντια νεοφιλελεύθερη, καταπιεστική και δολοφονική πολιτική του Fujimori.

Δεν αμφιβάλουμε ότι μετά από αυτό η πολιτική εξόντωσης ενάντια στους πολιτικούς κρατούμενους του MRTA θα ενταθεί, εκτός εάν η διεθνής αλληλεγγύη εμποδίσει αυτή τη νέα καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Να υπερασπιστούμε τη ζωή και τη φυσική ακεραιότητα των πολιτικών κρατούμενων!

★★★

Πολιτικοί κρατούμενοι στο Περού

Ο αριθμός των ατόμων που έχουν φυλακισθεί με βάση τον αντιτρομοκρατικό, το "νόμο περί προδοσίας προς την πατρίδα" και το "νόμο για τα στρατοδικεία" ξεπερνά τα 9.000 άτομα. Οι πολιτικοί κρατούμενοι στο Περού περνούν τον πρώτο χρόνο φυλάκισης σε πλήρη απομόνωση, κλεισμένοι και τις 24 ώρες της μέρας σε κελιά 2x3 μέτρα, χωρίς να τους βλέπουν ούτε οι δικηγόροι τους και χωρίς αλληλογραφία.

Το δεύτερο χρόνο αποκτούν το δικαίωμα να τους επισκέπτονται συγγενείς πρώτου βαθμού, μία φορά το μήνα, για μισή ώρα. Μπορούν να βλέπουν τα ανήλικα παιδιά τους μία φορά τους τρεις μήνες για μισή ώρα. Όλες οι επισκέψεις ηχογραφούνται και βιντεοσκοποούνται. Επίσης μπορούν να βγαίνουν στην αυλή για μισή ώρα κάθε μέρα.

Η φυλακή Yanamayo βρίσκεται σε υψόμετρο 3.800 μέτρα. Τα στενά παράθυρα των χωρίς θέρμανσης κελιών δεν έχουν τζάμια και η θερμοκρασία το καλοκαίρι είναι γύρω στους 3 με 5 βαθμούς και το χειμώνα πέφτει στους -10. Η φυλακή στη ναυτική βάση Callao είναι χτισμένη 8 μέτρα κάτω από το έδαφος και τα κελιά είναι ταμπενέκια κλουβιά με θωρακισμένες πόρτες και γρίλιες στο ταβάνι, από όπου μπαίνει φως για 15 λεπτά κάθε μέρα...

Ο μοναδικός δικαστής που αντιτάχθηκε σ' αυτές τις "ρυθμίσεις" ήταν ο Carlos Giusti...

Σύμφωνα με την επίσημη αναφορά της Διεθνούς Αμνηστίας για το Περού, από το Γενάρη του 1983 ως το Δεκέμβριο του 1992, τουλάχιστον 4.200 άτομα "εξαφανίστηκαν" αφού συνελήφθησαν από τις περουβιανές δικαστικές αρχές. Χιλιάδες άλλοι εκτελέστηκαν από κυβερνητικές δυνάμεις χωρίς δίκη και κάτω από ανεξαρτίβωτες συνθήκες. Πεντακάσια άτομα δολοφονήθηκαν σε 19 συγκεκριμένες περιπτώσεις, μία από τις οποίες ήταν και η σφαγή του Barrios Altos, η μοναδική για την οποία είχαν υπάρξει ενοχοποιητικές καταθέσεις. Με το νομοσχέδιο του Ιούνη του 1995 η υπόθεση του Barrios Altos, όπως και όλες οι υπόλοιπες, έκλεισαν οριστικά. Και μετά την έφοδο της 22ας Απρίλη, ο μοναδικός δικαστικός που είχε αντιταχθεί στο Fujimori, ο Carlos Giusti, είναι νεκρός...

"MRTA, σε ευχαριστούμε γιατί επανέφερε την αξιοπρέπεια"

Την περασμένη Τρίτη μια θλιβερή είδηση μας συγκλόνησε. Η κυβέρνηση Fujimori έδωσε εντολή για επίθεση στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη, μέσα στην οποία μέλη του MRTA κρατούσαν ως ομήρους 72 άτομα. Και αυτό παρόλο που μαζί με την Ιαπωνία, τον Καναδά και τον πάπα είχαν δεσμευτεί για την αναζήτηση μιας ειρηνικής λύσης.

Στο βαθμό που αποκαλύπτονται ορισμένα από τα γεγονότα (δεν θα τα μάθουμε ποτέ όλα, αλλά μπορούμε να τα φανταστούμε) προκύπτει πως η επίθεση είχε σχεδιαστεί ως μια αιματηρή επιχείρηση όπου δεν θα υπήρχαν συλλήψεις.

Πόσα πολλά πρέπει να μάθετε κύριε Fujimori για τα θεμελιώδη δικαιώματα της ζωής, την αξιοπρέπεια και τη συμβίωση.

Τα μέλη του MRTA επέδειξαν ένα βαθύ σεβασμό για την ανθρωπινή ζωή και αξιοπρέπεια, πολύ μεγαλύτερο από αυτόν που δείχνετε εσείς και η κυβέρνηση σας, παρόλο που εσείς είστε θεωρητικά οι εγγυητές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την ώρα της επίθεσης, ένα μέλος του MRTA είχε τη δυνατότητα να εκτελέσει 20 ομήρους, ανάμεσά τους και τον υπουργό γεωργίας, αλλά δεν το έκανε. Τόσο όμως αυτός όσο και άλλα μέλη του κομάντο είχαν την ίδια μοίρα, παρόλο που παραδόθηκαν. Εκτελέστηκαν. Η εντολή των αντρών των ειδικών δυνάμεων ήταν να σκοτώσουν τους αντάρτες και όχι να τους συλλάβουν.

Η κατάληψη της πρεσβείας τελείωσε, κύριε Fujimori, αλλά η φτώχεια, η εκμετάλλευση, η καταπίεση, τα βασανιστήρια και οι δολοφονίες; Οι σφαίρες δεν θα μπορέσουν ποτέ να κρύψουν μια κατάσταση τόσο δραματική, μόνο θα θρέψουν το μίσος του λαού.

Σε τόσο ακραίες συνθήκες δεν υπάρχει άλλη επιλογή απ' το να πάρεις τα όπλα για να ακουστείς. Απλά και μόνο για να μαθευτούν στον κόσμο η αδικία και τα μαρτύρια. Και αυτός ήταν ο στόχος των ανταρτών του MRTA. Εσείς δεν ξέρετε ή δεν θέλετε να ακούσετε. Διαλέξατε τη δολοφονική ενέργεια που διεκπεραίωσαν τα στρατεύματά σας.

Δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε την απέχθειά μας, γι' αυτό βρισκόμαστε τώρα εδώ έξω. Και για να καταγγείλουμε την κυβέρνηση σας ως δολοφόνους και τις υπόλοιπες κυβερνήσεις ως συνενόχους στη σφαγή.

Και εδώ έχουμε τους νεκρούς μας και δεν τους ξεχνούμε. Παρά τη θεομοθετημένη αμνηστία που μας επιβάλλουν. Βρισκόμαστε εδώ γιατί αυτοί έφυγαν. Ήταν οι ζωές τους που στάθηκαν η αιτία για τα ελάχιστα δικαιώματα που "απολαμβάνουμε", όχι οι κυβερνήσεις σας.

Δεν μας φτάνει ένα λεπτό σιγής για να τιμήσουμε τους νεκρούς μας. Το λεπτό να γίνει ώρες και οι ώρες μέρες και όλος ο χρόνος που θα χρειαστεί, χρόνος όχι σιγής αλλά κραυγής και αγώνα, μέχρι να κατακτήσουμε ένα κόσμο για όλους, ακόμα και για σας.

Λοιπόν, δεν τα καταφέρατε κύριε Fujimori. **Οι νεκροί του Περού θα ζουν παντοτινά ανάμεσά μας.**

Το αίμα που χύθηκε δεν θα ξεχαστεί. Η θλίψη και η αποστροφή να γίνουν οργή και όχι αδυναμία.

MRTA, σε ευχαριστούμε γιατί επανέφερε την αξιοπρέπεια.

Ο αγώνας συνεχίζεται.

Βαρκελώνη, 27 Απρίλη, 1997, πλανήτης Γη

(Κείμενο που διαβάστηκε στη Βαρκελώνη, στη συγκέντρωση μπροστά από το προξενείο του Περού)

Ιαπωνικές εταιρείες στο Περού: "Business as usual"

Εκπρόσωποι των 12 ιαπωνικών εταιρειών, μέλη των οποίων είχαν κρατηθεί ως όμηροι στην κατοικία του ιάπωνα πρέσβη στο Περού, δήλωσαν ότι οι επιχειρήσεις τους στη χώρα "θα συνεχιστούν κανονικά".

Εκτός από την εταιρεία Tomen που δήλωσε πως δεν συμφωνεί με τη βίαιη έφοδο που τελικά επιλέχθηκε, οι εκπρόσωποι των εταιρειών **Toyota Motor Corp., Mitsubishi Corp., JAL Pack** (Θυγατρική της **Nikko Creative Service**), **Mitsui & Co. Matsushita Electric Industrial Co., Nissho Iwai Corp., Ajinomoto Co., Marubeni Corp., Mitsui Mining and Smelting Co., Kanematsu Corp.** καθώς και της **Ομοσπονδίας Ιαπωνικών Αλιευτικών Εταιρειών Τόνου** υποστήριξαν την επιλογή της περουβιανής κυβέρνησης.

Η εταιρεία **Mitsubishi** δήλωσε ότι "δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να δοθεί τέλος στη διάρκεια 127 ημερών κρίση". Η εταιρεία εκμετάλλευσης μεταλλευμάτων **Mitsui** δήλωσε πως "ήταν πολύ λυπηρό που ένας από τους ομήρους πέθανε κατά την επιδρομή", χωρίς καν να αναφερθεί στους δολοφονημένους αντάρτες. Η εταιρεία ηλεκτρικών ειδών **Matsushita** δήλωσε ότι τα πρόσφατα γεγονότα δεν θα επηρεάσουν τα επιχειρησιακά της πλάνα.

Οι ιαπωνικές εταιρείες δήλωσαν πως θα βελτιώσουν την "αντιτρομοκρατική εκπαίδευση" των διευθυντικών στελεχών και των υπαλλήλων τους που διορίζονται σε χώρες όπου "οι συνθήκες ασφάλειας δεν είναι ικανοποιητικές".

Για άμεση πληροφόρηση:

Επίσημη σελίδα του MRTA: users.cybercity.dk/~ccc17427/
e-mail: voz_rebelde@cl-hh.c

Αγγλόφωνη σελίδα: burn.ucsd.edu/~ats/mrta.htm

Ιταλόφωνη σελίδα: vivaldi.nexus.it/commerce/tmcnew/news/mrta1.htm

Γερμανόφωνη σελίδα: www.nadir.org/nadir/aktuell/97/01/970125.html

Διεύθυνση του διεθνούς ισπανόφωνου ηλεκτρονικού περιοδικού **"Rebelión Internacional"**: www.eurosur.org/rebelion/internacional.htm

Όλες οι αυτοκρατορίες καταρρέουν, αλλά...

στις τεχνικές "φροντίδες" των γαλλικών υπηρεσιών. Ενώ κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου ορισμένοι δημοσιογράφοι έθεσαν κάποια προβλήματα δεοντολογίας, για την Κεντρική Αφρική, όπου η χειραγώγηση των μίντια είναι πολύ πιο εξόφθαλμη, τηρείται σιγή ιχθύος.

Διαμάχη μεταξύ εθνικών φατριών ή μπλέξιμο της αλυσίδας των γαλλο-αφρικανικών δικτύων;

Η πρώτη ανταρσία ξέσπασε στις 18 Απριλίου 1996, όπου οι στασιαστές κατέλαβαν την πρωτεύουσα για τέσσερις μέρες, απαιτώντας την πληρωμή των καθυστερούμενων μισθών. Το κίνημα αποκαλούνταν τότε "συντεχνιακό" και ο Πατασέ που βρίσκονταν στην εξουσία, αφού κατέφυγε στους γάλλους στρατιώτες για να σωθεί, επανήλθε στη θέση του με τη βοήθεια του Παρισιού. Κατά τη διάρκεια της δεύτερης ανταρσίας, στις 18 Μαΐου, οι στασιαστές κάνουν το "σφάλμα" να περικυκλώσουν λεγεωνάριους γάλλους, με αποτέλεσμα να ξεκινήσει η επιχείρηση Almandin 2 με την αποστολή χιλίων επιπλέον γάλλων στρατιωτών και το θάνατο δώδεκα στασιαστών.

Η γαλλική κυβέρνηση επιβάλλει στον Πατασέ ένα νέο πρωθυπουργό, τον Νγκουπαντέ, πρεσβευτή στο Παρίσι μέχρι τότε και ο γαλλικός στρατός πατρώνει μια "Εθνική Συνδιάσκεψη Στρατιωτικών" η οποία θα ερευνήσει το πρόβλημα της εθνικής ισορροπίας στο εσωτερικό του στρατού που αποτελείται από τους Γιακομάς (εθνότητα του παλιού αρχηγού του κράτους) και τους Καμπάς (που προέρχονται από το βορά και τοποθετήθηκαν από τον Πατασέ σε θέσεις-κλειδιά).

Αυτή η πολιτική της "εθνικής ασφάλειας" στο εσωτερικό του

Η τελευταία γαλλική στρατιωτική επέμβαση στην Κεντρική Αφρική -ανοικτή και όχι καμουφλαρισμένη όπως συμβαίνει σήμερα στο Ζαΐρ- είναι ήδη μακριά. Οι ελάχιστες διαμαρτυρίες που προκάλεσε είναι αναμφίβολα η πλέον εμφανής απόδειξη της αδυναμίας της γαλλικής αντιπολίτευσης απέναντι στο "πιο μακροχρόνιο σκάνδαλο της 5ης Δημοκρατίας". Από την άλλη πλευρά, η κρίση αυτή αποκαλύπτει το ολοένα βαθύτερο αδιέξοδο στο οποίο οδηγείται ο γαλλικός ιμπεριαλισμός στην Αφρική.

στρατού αποτελεί έργο του γάλλου στρατηγού Μανσιόν, το οποίο ο ρόλος σ' αυτή την ανταρσία δεν είναι καθόλου αμελητέος, τουλάχιστον ως υπεύθυνου προηγούμενων ιστορικών γεγονότων που οδήγησαν στην "εθνικοποίηση" του στρατού. Στο όλο σκηνικό προστίθενται η υποψία του Πατασέ πως οι Γιακομάς είναι σύμμαχοι του Μομπούτου -πολλοί από τους οποίους φοβούμενοι κατέφυγαν στα σύνορα με το Ζαΐρ- και το γεγονός ότι οι "βόρειοι" του Πατασέ βρήκαν συμμάχους τους αντάρτες του νότιου Τσαντ.

Ο νόμος του πιο δυνατού...

Η ανταρσία επαναλαμβάνεται στις 15 Νοεμβρίου, μετά την απόπειρα σύλληψης του αρχηγού της εξέγερσης, Σολέ, και η κατάσταση χειροτερεύει μετά τις 5 Δεκεμβρη, με τη σύλληψη από την πολιτική αστυνομία του στρατηγού Γκρελόμπ και του γιου του και την ανακάλυψη των πτωμάτων τους, ακρωτηριασμένων και βασανισμένων.

Στις 3 Γενάρη, μετά τη λήξη μιας συνάντησης της αντιπολίτευσης, σημειώνονται συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και γάλλων στρατιωτών της μονάδας "Επιχειρησιακής Βοήθειας", που προσπα-

θούν να κόψουν το δρόμο προς το προεδρικό κτίριο, συγκρούσεις που συνεχίζονται και τις επόμενες μέρες με τη δολοφονία τριών διαδηλωτών και την τρομοκρατία ενάντια σε μια ολόκληρη συνοικία.

Αυτό που καταδείχθηκε με το νέο αυτό εφιάλτη του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην Αφρική, είναι ότι το υπερ-Κράτος - που παρέκαμψε τους πολιτικούς συμβούλους σ' αυτή την υπόθεση θέλησε να δείξει πως ήταν ικανό να συντρίψει

το "νέγρο", χωρίς κανέναν ενδοιασμό, είτε επρόκειτο για άοπλους πολίτες, είτε για παλιούς συμμάχους (οι αρχηγοί της ανταρσίας είχαν όλοι εκπαιδευθεί στη Γαλλία). Μετά τη συμφορά της Ρουάντα, και πιο πρόσφατα του Ζαΐρ, ο γαλλικός στρατός έπρεπε να καταφέρει μια νίκη στην Αφρική, απέναντι σε αντιπάλους που δεν ήταν παρά παιδιά που πετούσαν πέτρες ή που μόλις σήκωναν τα καλάσνικοφ, ή απέναντι σε αξιωματικούς που μόλις είχαν αποφοιτήσει τη γαλλική σχολή πολέμου. Ξανάπαιξαν σε μικρογραφία τη "μάχη του Αλγερίου", πράγμα που δεν ήταν θριαμβευτικό αλλά ωστόσο τους ανέβασε το ηθικό. Επιπλέον επιβεβαίωσαν την περιφρόνησή τους προς τους "ένοπλους αδελφούς τους" των γειτονικών χωρών, των οποίων η παρουσία οφειλόταν στην υποτιθέμενη πολυμερή απόφαση της τελευταίας γαλλόφωνης διάσκεψης στο Ουαγκαντούγκου. Τη στιγμή που οι βορειοαμερικανοί βλέπουν με ολοένα και χειρότερο μάτι τη γαλλική στρατιωτική παρουσία στην Αφρική, οι συνέπειες θα είναι μάλλον μακροπρόθεσμες.

Μέχρι που μπορούν να φθάσουν οι στρατιωτικο-μαφιόζικες περιπέτειες της Γαλλίας στην Αφρική;

Η παρουσία των γάλλων σήμερα

δεν μπορεί να δικαιολογηθεί παρά με ανομολόγητους στόχους, όπου το όριο μεταξύ των ιδιωτικών και των δημόσιων συμφερόντων είναι δυσδιάκριτο. Ωστόσο οι λαθρέμποροι δεν είναι όλοι αφρικανοί: η ζώνη ορυκτών του Μπερμεράτι (διαμάντια) έχει ανοίξει πολλών την όρεξη, ενώ βρίσκεται περικυ-

κλωμένη από ένα γαλλικό στράτευμα το οποίο έχει απογυμνωθεί εντελώς από την όποια νομιμότητα παρουσίας του λόγω της κυριαρχίας των "φίλων αφρικανών". Φαίνεται πως έχουν αποφασίσει να συμμετάσχουν κατευθείαν στη λεηλασία του πλούτου του υπεδάφους. Βεβαίως, υπάρχουν πάντοτε στρατιωτικά συμφέροντα που τους αναγκάζουν να περιμένουν, καθώς η Κεντρική Αφρική αποτελεί βάση του γαλλικού δυναμικού και έχει κοινά σύνορα με το Ζαΐρ και το Σουδάν. Ένας ερευνητής του γαλλικού Εθνικού Κέντρου Επιστημονικών Μελετών αποκάλυψε στις 11 Φεβράρη πως από το έδαφος του κράτους της Κεντρικής Αφρικής οργανώνεται λαθρεμπόριο όπλων που εξοπλίζει τα αντάρτικα τα οποία μάχονται ενάντια στους σημερινούς εχθρούς της Γαλλίας, όπως η Ουγκάντα και οι εξεγερμένοι της συμμαχίας δημοκρατικών δυνάμεων του Κονγκό.

Απέναντι σ' αυτή την πραγματικότητα που ολόκληρος ο κόσμος γνωρίζει, καμία γαλλική πολιτική δύναμη ούτε αναρωπιέται, ούτε αντιδρά ούτε καν απαιτεί κάποια κοινοβουλευτική συζήτηση γύρω από την "αφρικανική πολιτική". Μπορεί όλες οι αυτοκρατορίες να καταρρέουν κάποτε, αλλά συχνά στα ερείπιά τους ανθούν οι πιο αιματηρές και πιο αντιδραστικές προσπάθειες ανοικοδόμησης.

Πηγή: από το μηνιαίο περιοδικό της γαλλικής Οργάνωσης Ελευθεριακών Κομμουνιστών, τεύχος Απριλίου.

Ο απολογισμός της σφαγής που διαπράχθηκε από το γαλλικό στρατό στις 5 Γενάρη είναι ο ακόλουθος:

- Σύμφωνα με το στρατηγό Πε-λίσιέ, υπεύθυνο του SIRPA (χαλκείο της προπαγάνδας των στρατών) σκοτώθηκαν δύο στασιαστές στρατιώτες στην Κεντρική Αφρική, κράτος στρατηγικής σημασίας που συνορεύει με πέντε σημαντικά κράτη: το Σουδάν, το Ζαΐρ, το Τσαντ, το Κονγκό και το Καμερούν. Αποτελεί βάση της γαλλικής στρατιωτικής δύναμης.

- Σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών στο Παρίσι, σκοτώθηκαν δέκα στασιαστές στρατιώτες.

- Σύμφωνα με τον Ερυθρό Σταυρό υπήρξαν τουλάχιστον τριάντα νεκροί, ενώ σύμφωνα με τη Λίγκα των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην Κεντρική Αφρική σκοτώθηκαν 100 πολίτες και πενήντα στρατιώτες.

Το τηλε-SIRPA σε δράση

Στην πραγματικότητα επρόκειτο για μια ευρύτατη επιχείρηση αντιποίνων όχι μόνο ενάντια σ' ένα στρατιωτικό στρατόπεδο αλλά σ' έναν ολόκληρο πληθυσμό που φημίζεται για τις εξεγέρσεις του και συνεπώς διακατέχεται από "αντιγαλλικά αισθήματα". Ωστόσο, οι υπερασπιστές της ελευθερίας διόλου δεν ενημέρωναν και οι υπεύθυνοι των κομμάτων της αντιπολίτευσης στερούνταν οποιασδήποτε επαφής με τον διεθνή τύπο χάρη

Γερμανός αναμειγμένος στην επίθεση στην Οκλαχόμα

Το γερμανικό υπουργείο Δικαιοσύνης αρνείται εδώ και μήνες να επιτρέψει σε αμερικανούς αστυνομικούς να ανακρίνουν το γιο του πρώην επιτελάρχη του καγκελάρη Χέλμουτ Κολ, σχετικά με τη βομβιστική επίθεση στην Οκλαχόμα, κατά την οποία σκοτώθηκαν 168 άτομα. Ανώνυμες κυβερνητικές πηγές υποστήριξαν ότι η άρνηση αυτή έχει στόχο να αποφευχθεί σκάνδαλο που θα έπληττε την κυβέρνηση Κολ.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του γερμανικού τηλεοπτικού σταθμού Suedwestfunk, το υπουργείο Δικαιοσύνης των Ε.Π.Α. έχει ζητήσει να ανακρίνει τον Andreas Strassmeir από τον Μάιο του 1996. Μέχρι τώρα, οι γερμανικές αρχές αρνούνται, ενώ ο Strassmeir έχει εγκαταλείψει την Οκλαχόμα και βρίσκεται στο σπίτι του πατέρα του στο Βερολίνο.

Ο Strassmeir ήταν επικεφαλής ασφάλειας σε στρατόπεδο νεοναζιστικής οργάνωσης, στην Elohim City της Οκλαχόμα. Πληροφορίες αναφέρουν ότι είχε επαφές με τον Timothy McVeigh, που δικάζεται αυτή τη στιγμή για την πολύνεκρη βομβιστική επίθεση. Αν και οι αμερικανικές αρχές έχουν δηλώσει στους γερμανούς ομολογούς τους ότι δεν τον θεωρούν ύποπτο για συμμετοχή στην ενέργεια, οι γερμανοί θέλουν εγγυήσεις πως ο Strassmeir δεν θα αντιμετωπίσει την παινή του θανάτου στις Ε.Π.Α. για να επιτρέψουν να τον συναντήσουν αμερικανοί πράκτορες. Στα μμε των Ε.Π.Α. έχουν διαρρεύσει πληροφορίες ότι οι συνήγοροι του McVeigh έχουν στη διάθεσή τους στοιχεία που εμπλέκουν άμεσα τον γερμανό στην ενέργεια.

Ο πατέρας του, Gunther Strassmeir, είναι πολιτικός καριέρας, μέλος του κυβερνώντος κόμματος CDU και στενός συνεργάτης του καγκελάρη Κολ. Υπήρξε γενικός γραμματέας του και θεωρείται ο κύριος συντάκτης του σχεδίου με βάση το οποίο η Δυτική Γερμανία προσάρτησε την Ανατολική το 1989 και 1990.

Πηγή: Germany Alert

Η αργή γενοκτονία στο Ζαΐρ

Περίπου 80.000 πρόσφυγες βρίσκονται νότια της πόλης Kisangani, και μαστίζονται από την αστία και τις επιδημίες. Οι αντάρτες του AFDL, που ελέγχουν την περιοχή, σταμάτησαν να παρέχουν προστασία στις αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας με αποτέλεσμα αυτές να δέχονται επιθέσεις και να λεηλατούνται. Έτσι, η βοήθεια έχει σταματήσει. Ήδη πριν από τη διακοπή των αποστολών, περίπου 90 πρόσφυγες πέθαιναν κάθε μέρα. Σ' αυτούς πρέπει να προστεθεί και άγνωστος αριθμός θυμάτων επιθέσεων ζαϊριτών πολιτών και μελών του AFDL, που έχουν αναφερθεί τις τελευταίες μέρες. Καθώς οι ανθρωπιστικές οργανώσεις δεν έχουν πρόσβαση στους καταυλισμούς των προσφύγων, δεν υπάρχουν ακριβείς πληροφορίες γι' αυτές τις επιθέσεις. Εκπρόσωπος της UNHCR δήλωσε ότι χιλιάδες πρόσφυγες υποχρεώθηκαν να φύγουν από τους καταυλισμούς και είναι άγνωστο που βρίσκονται αυτή τη στιγμή. Συνήθως καταυλίζονται νοτιότερα για να γλυτώσουν από τις επιθέσεις, έτσι όμως γίνεται ακόμα πιο δύσκολο για τις αποστολές βοήθειας να τους φτάσουν.

Το AFDL παρεμποδίζει σκόπιμα κάθε προσπάθεια ανακούφισης των προσφύγων Χούτου. Μέλη του έχουν δολοφονήσει ανυπεράσπιστους πρόσφυγες σε αρκετές περιπτώσεις. Πολλοί αναγκάστηκαν να καταφύγουν στα δάση του Ζαΐρ, όπου βρίσκονται εγκλωβισμένοι και αποκομμένοι. Στις 18 Απριλίου, σε μια κί-

νηση με προφανή στόχο να παρεμποδίσει την ανθρωπιστική βοήθεια προς τους Χούτου, το AFDL πήρε με τη βία 60.000 λίτρα καυσίμων από αποθήκη της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, στην πόλη Γκόμα. Τα καύσιμα θα χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά προσφύγων. Την ίδια μέρα άγνωστοι λεηλάτησαν 120 τόνους ανθρωπιστικής βοήθειας, ενώ μεταφερόταν προς τους καταυλισμούς. Παρόμοιες ενέργειες έχουν αναφερθεί σε αρκετές άλλες περιπτώσεις. Το AFDL έχει επίσης απειλήσει να κλείσει το αεροδρόμιο του Κισανγκάνι στις αποστολές βοήθειας. Έχει ακόμη καταγγελλεί ότι ξεσηκώνει τους τοπικούς πληθυσμούς ενάντια στους πρόσφυγες, υποστηρίζοντας πως αυτοί ευθύνονται

για την επιδημία χολέρας και πως οι ανθρωπιστικές οργανώσεις βοηθούν μόνο τους πρόσφυγες από τη Ρουάντα.

Συμπλήρωση στο κείμενο "Δύο μέρες αντίσταση - Λονδίνο" (του προηγούμενου φύλλου)

Η εκδήλωση που έγινε το Σάββατο 12 Απριλίου στο Λονδίνο σημειώνει την αρχή της "Ευρωπαϊκής '97" στη Μ. Βρετανία. Οι "ευρωπαϊκές" γίνονται "ενάντια στην ανεργία, την επισφαλή απασχόληση και τον κοινωνικό αποκλεισμό" και θα καταληφθούν, ως γνωστόν, στις 14 Ιουνίου στο Άμστερνταμ από τις 14 χώρες της Ευρώπης, από όπου έχουν ήδη ξεκινήσει (βλ. προηγούμενο φύλλο σελ. 2 σχετικά).

Παραποίηση στοιχείων στην υπόθεση Μπάρι

“Εξαιτίας της διαδεδομένης διαφθοράς του FBI, προς το τέλος της θητείας μου είχα χάσει την ικανότητα να ξεχωρίζω διάφορα επίπεδα διαφθοράς. Στην αρχή, σοκαρίστηκα όταν είδα να παρακινούν νέους πράκτορες να κλέβουν στις εξετάσεις τους. Αλλά μετά από είκοσι χρόνια που έβλεπα ολόκληρη την υπηρεσία να εξαπατά τους επιθεωρητές στους ελέγχους, να εφευρίσκει φανταστικούς πληροφοριοδότες, να γράφει πλαστές αναφορές πληροφοριοδοτών και να δίνει ανακριβή στοιχεία, ακόμη και οι μεγαλύτερες πράξεις διαφθοράς -όταν κορυφαία στελέχη του FBI έλεγαν ψέματα στα δικαστήρια, το υπουργείο Δικαιοσύνης και το Κογκρέσο- δεν μου προκαλούσαν εντύπωση. Αφού είχα δει είκοσι χρόνια παρανομιών του FBI, το είχα αποδεχτεί ως τρόπο να επιζήσω στην υπηρεσία. Έτσι, όταν ο Elmer Pratt, αρχηγός των Μαύρων Πάνθηρων στο Λος Άντζελες, παγιδεύτηκε και καταδικάστηκε σε ισόβια το 1972 επειδή ήταν στόχος του COINTELPRO, θα βαθμολογούσα αυτή την παρανομία με δύο με ανώτερο το δέκα”.

Καθώς αποκαλύφθηκε πρόσφατα από εσωτερική έρευνα ότι το εργαστήριο επεξεργασίας στοιχείων του FBI συστηματικά παραποιούσε τα αποτελέσματα του επιστημονικού ελέγχου των ευρημάτων για πολιτικούς λόγους, οι συνήγοροι των Judi Bari και Darryl Cheney κατηγορούν το FBI και την αστυνομική διεύθυνση του Όουκλαντ ότι παρουσίασαν από πρόθεση πλαστά στοιχεία σχετικά με τη βομβιστική επίθεση

στο αυτοκίνητο των δύο ακτιβιστών της Earth First. Επιπλέον, καλούν τον εισαγγελέα να ασκήσει δίωξη κατά των δύο υπηρεσιών για παραβίαση των πολιτικών δικαιωμάτων των Bari και Cheney σε μία τύπου COINTELPRO επιχείρηση “πολιτικής εξουδετέρωσης” τους.

Η κίνηση αυτή έγινε σε μία στιγμή που η αξιοπιστία και η ακεραιότητα του συγκεκριμένου τμήματος του FBI αμφισβητούνται έντονα. Ο FBI άρμολος David R. Williams, ειδικός στις βόμβες και κύριος υπεύθυνος της έρευνας στην υπόθεση Bari -Cheney, είναι ένας από τους τρεις ειδικούς που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, αφού ο Γενικός Επιθεωρητής ανακάλυψε στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το εργαστήριο του FBI σκόπημα και συστηματικά αλλοιώνει τα αποτελέσματα των επιστημονικών εξετάσεων με στόχο να υποστηρίζουν τη θέση του εισαγγελέα στο δικαστήριο. Ανάμεσα στις δεκάδες υποθέσεις όπου συνέβησαν τέτοιες παραποιήσεις είναι και αυτή της βομβιστικής επίθεσης στο κυβερνητικό κτίριο στην Οκλαχόμα.

Μέσα σε διάστημα λίγων μόλις ωρών από την έκρηξη στο αυτοκίνητό τους, από την οποία η Bari τραυματίστηκε σοβαρά και έπαθε μόνιμες βλάβες, η αστυνομία του Όουκλαντ συνέλαβε τα δύο μέλη της Earth First για μεταφορά ελκρηκτικών, βασισμένη σε ψευδείς ισχυρισμούς του FBI ότι ήταν τρομοκράτες. Αντί να διεξάγει έρευνα για τον εντοπισμό των βομβιστών, η αστυνομία και το FBI προτίμησαν να προχωρήσουν σε εκ-

στρατεία δυσφήμισης των δύο θυμάτων και του οικολογικού κινήματος της βόρειας Καλιφόρνια, αν και δεν υπήρχαν στοιχεία σε βάρος τους. Όταν αυτό έγινε προφανές, τα συνεχή δελτία τύπου αντικατέστησε η σιωπή, και αργότερα άλλα ψέματα για να συγκαλύψουν τη στάση τους. Δεν απαγγέλθηκαν ποτέ κατηγορίες για τη δολοφονική απόπειρα και οι δράστες παραμένουν άγνωστοι.

Ο πράκτορας Williams κατέθεσε ότι αποτυπώματα στη βόμβα που χρησιμοποιήθηκε στην δολοφονική απόπειρα ταίριαζαν με αυτά που υπήρχαν σε βόμβες που “βρέθηκαν” μετά από έρευνα στο σπίτι της Bari. Στην πραγματικότητα, αποδείχτηκε ότι η σύγκριση αποτυπωμάτων δεν ήταν δυνατή, και αυτό το γνώριζαν οι πράκτορες του FBI, το οποίο, μαζί με την αστυνομία του Όουκλαντ, ισχυρίζεται ότι ενέργησε νόμιμα και γι’ αυτό δικαιούται ασυλίας από τη μήνυση της Bari. Αυτός ο ισχυρισμός έχει παγώσει τη διαδικασία για έξι χρόνια. Τα νέα στοιχεία όμως δείχνουν ότι υπήρχε πρόθεση και παραποίηση στοιχείων με προφανή στόχο την εξουδετέρωση των “ενοχλητικών” ακτιβιστών.

Η Judi Bari, παρά τον σοβαρό τραυματισμό και τις μόνιμες βλάβες από την επίθεση, παρέμεινε δραστήρια και ακόμη και όταν έμαθε ότι είχε καρκίνο, συνέχισε τον αγώνα για να ξεσκεπάσει το ρόλο του FBI. Τελικά πέθανε από τον καρκίνο του μαστού στις 2 Μαρτίου.

Πηγή: Redwood Summer Justice Project

“Ειρηνευτική αποστολή”

Αίσθηση προκάλεσε στο Βέλγιο η δημοσίευση φωτογραφιών στις οποίες απεικονίζονται βέλγοι αλεξιπτωτιστές σε βιαιότητες εναντίον σομαλών πολιτών, κατά τη διπάρκεια της ειρηνευτικής αποστολής του ΟΗΕ στη χώρα, το 1993.

Ο υπουργός Αμυνας, Jean-Pol Poncelet, δήλωσε σοκαρισμένος από αντισυνένο και πως οι υπεύθυνοι θα τιμωρηθούν αυστηρά. Οι φωτογραφίες δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα Het Laatste Nieuws που κυκλοφόρησε την Τετάρτη με τίτλο “Η παράνοια των αλεξιπτωτιστών σε νέα ύψη” και μια φωτογραφία όπου ένας στρατιώτης πατάει στο λαϊκό ενός νεκρού σομαλού, ενώ τον κατουράει στο πρόσωπο.

Την περασμένη εβδομάδα συνελήφθησαν δύο αλεξιπτωτιστές με την κατηγορία ότι έκαψαν ένα σομαλό πολίτη. Τα στοιχεία ήρθαν στο φως όταν ένας πρώην αλεξιπτωτιστής έκανε ανώνυμα καταγγελίες και παρέδωσε σχετικές φωτογραφίες στην Het Laatste Nieuws στις αρχές του μήνα. Υπεύθυνοι

της δήλωσαν ότι οι καινούργιες φωτογραφίες δόθηκαν από άλλο ανώνυμο μάρτυρα. Μία από τις πρώτες έδειχνε στρατιώτες να κρατούν ένα σομαλό πάνω από μία φωτιά, ενώ σε μία άλλη υποχρέωναν ένα ζητιάνο να φάει τον εμετό του. Στρατηγός του βελγικού στρατού που ερευνά την υπόθεση είπε ότι το πιο σοβαρό περιστατικό είναι αυτό που στρατιώτες έκλεισαν έναν υποτιθέμενο κλέφτη σε ένα κοντέινερ χωρίς νερό, κάτω από φοβερή ζέστη για δύο μέρες, με αποτέλεσμα να πεθάνει. Σε μια φωτογραφία φαίνεται ένα σφαγμένο παιδί που ο μάρτυρας υποστηρίζει ότι σκότωσαν οι αλεξιπτωτιστές.

Πριν δύο χρόνια, 15 αλεξιπτωτιστές πέρασαν από δίκη για φόνους, βασανιστήρια και εικονικές εκτελέσεις παιδιών κατά τη διάρκεια της ειρηνευτικής αποστολής. Οι περισσότεροι αθώωθηκαν. Παρόμοιες περιπτώσεις βιαιότητας έχουν αναφερθεί και εις βάρος των ειδικών δυνάμεων του Καναδά, που κατά τη διάρκεια της ίδιας αποστολής σκότωσαν αρκετούς σομαλούς κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες και σε μία τουλάχιστον περίπτωση βασάνισαν ένα νεαρό μέχρι θανάτου.

Επίθεση πεινασμένων στο Πακιστάν

Διαδήλωση διαμαρτυρίας για τη χρόνια έλλειψη σταριού εξελίχτηκε σε αιματηρή σύγκρουση ανάμεσα στους οργισμένους κατοίκους της πόλης Batagram, που βρίσκεται στο βόρειο Πακιστάν, και την τοπική αστυνομία, με αποτέλεσμα δύο νεκρούς και τη λεηλασία της αποθήκης σταριού και του σπιτιού ενός τοπικού αξιωματούχου.

Η διαδήλωση έγινε την Τρίτη 29 Απριλίου. Οι αγανακτισμένοι κάτοικοι της Batagram κατευθύνθηκαν προς το σπίτι του τοπικού αξιωματούχου, όπου βρέθηκαν αντιμέτωποι με φρουρούς που άρχισαν να πυροβολούν. Κάποιοι διαδηλωτές ανταπέδωσαν τους πυροβολισμούς. Δύο απ’ αυτούς σκοτώθηκαν, ενώ τραυματίστηκαν και δύο αστυνομικοί. Τελικά κατάφεραν να μπουν στο σπίτι και να το λεηλατήσουν. Έπειτα πήγαν στο μοναδικό αλευρόμυλο της περιοχής και πήραν το σπάρρι.

Το Πακιστάν αντιμετωπίζει χρόνια έλλειψη σταριού, τον τελευταίο μήνα, όμως, η κατάσταση έχει επιδεινωθεί ιδιαίτερα. Η τιμή του έχει διπλασιαστεί, απειλώντας την ίδια την επιβίωση του πληθυσμού της χώρας, η πλειοψηφία του οποίου έχει ετήσιο εισόδημα κάτω από 500 δολάρια και βασίζεται για τη διατροφή του στο ψωμί.

Η κυβέρνηση κατηγορεί για τη σοβαρότητα της κατάστασης τους λαθρέμπορους και την προηγούμενη κυβέρνηση που ήταν ανίκανη (καθόλου πρωτότυπο), και ελπίζει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με την εισαγωγή σταριού από τις Ε.Π.Α. Η φετινή σοδεία σταριού του Πακιστάν ήταν αισθητά μειωμένη, εξαιτίας των καιρικών συνθηκών. Η έλλειψη είναι πιο έντονη στο βόρειο τμήμα της χώρας, που συνορεύει με το Αφγανιστάν, καθώς μεγάλες ποσότητες διοχετεύονται παράνομα εκεί, γιατί οι τιμές στη γειτονική χώρα είναι ψηλότερες. Το Αφγανιστάν είναι κατεστραμμένο από τον πολύχρονο εμφύλιο, κυκλοφορεί όμως πολύ χρήμα εξαιτίας του εμπορίου ηρώων.

Αντιφασιστική πορεία στη Ζυρίχη

Στις 5 Απριλίου, έγινε για μία ακόμη φορά φανερό ότι η αστυνομία της Ζυρίχης έχει πολύ καλές σχέσεις με τους νεοναζί. Για ώρες, περίπου 80 σκίνχεντς οπλισμένοι με τους μπέιζμπολ και σιδερολοστούς περιφέρονταν ανενόχλητοι στο Niederdorf (η παλιά πόλη της Ζυρίχης) και επιτίθονταν σε περαστικούς. Ακόμα κι όταν παραλίγο να σκοτώσουν ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι, 12 αστυνομικοί με στολή κι αρκετοί άλλοι με πολιτικά απλώς παρακολουθούσαν και μερικές φορές συζητούσαν με τους νεοναζί. Αρκετοί κάτοικοι της περιοχής κάλεσαν την αστυνομία για προστασία από τους φασίστες, χωρίς όμως ανταπόκριση. Κάποιοι που τραυματίστηκαν από αυτούς και πήγαν σε υποβάλλον μηνύσεις αντιμετώπιστηκαν με αδιαφορία και απαντήσεις όπως: “Είναι δικό σου πρόβλημα αν βρέθηκαν στο δρόμο τους”. Ολόκληρη η αστυνομική δύναμη της Ζυρίχης αποδείχτηκε απρόθυμη να εμποδίσει τους νεοναζί, από αυτούς που βρίσκονταν στο δρόμο κι απλά παρακολουθούσαν, μέχρι αυτούς που απαντούσαν στις κλήσεις ή αρνούνταν να δεχτούν τις μηνύσεις.

Το γεγονός αντιμετώπιστηκε από τα μμε με έντονη κριτική προς την αστυνομία, κάτι όχι συνηθισμένο. Οι ναζιστικές επιθέσεις της 5 Απριλίου δεν ήταν μια ακόμη από τις καθημερινές που δέχονται οι μετανάστες, οι ομοφυλόφιλοι και άλλες μειονότητες, αλλά μια απειλή για τον μέσο “φιλήσυχο πολίτη”. Πολλές επιστολές διαμαρτυρίας έφτασαν στις εφημερίδες. Κάποια μμε συνέδεσαν αυτό το περιστατικό με την από κοινού επίθεση νεοναζί και αστυνομίας σε διαδήλωση των αυτόνομων ενάντια στο λαϊκιστή και ρατσιστή πολιτικό Christoph Blocher, στις 23 Σεπτεμβρίου του 1995.

Έτσι, το κάλεσμα για αντιφασιστική πορεία στις 19 Απριλίου, αν και έγινε από εξωκοινοβουλευτικούς κύκλους, δημοσιοποιήθηκε και από εφημερίδες μεγάλου κυκλοφορίας. Το απόγευμα της πορείας συγκεντρώθηκαν αρχικά 400 άτομα με δύο κεντρικά πανό: “Ούτε ένα πόντο στους φασίστες” και “Α αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη”. Εκφωνήθηκε ένας λόγος από μεγάφωνο, μαζί με συστάσεις να μη διαλυθούν οι διαδηλωτές μετά την πορεία, για να μην αποτελέσουν στόχο των ακροδεξιών.

Η πορεία ξεκίνησε, ενώ η αστυνομία αρκέστηκε να παρακολουθεί από μακριά, αν και δεν υπήρχε άδεια για την πραγματοποίηση της. Σύμφωνα, κι άλλος κόσμος ενώθη με γι’ αυτήν, για να φτάσει τελικά στα 1000 άτομα. Όταν έφτασε έξω από ένα γνωστό στέκι των νεοναζί, μια ομάδα οπλισμένων μασκοφόρων βγήκε από την πορεία, έσπασε τα παράθυρα, ξήλωσε την πόρτα και το κατέστρεψε τελείως. Την ίδια τύχη είχε κι άλλο ένα τέτοιο στέκι. Κάποιοι διαδηλωτές, ειδικά μετανάστες, που δεν ήταν προετοιμασμένοι για βίαιες ενέργειες, προβληματίστηκαν από την επίθεση, τελικά, πάντως, δεν υπήρξε πρόβλημα αφού η αστυνομία προτίμησε να μην επέμβει.

Η ένταση ανέβηκε ενώ η πορεία περνούσε ανάμεσα από το αστυνομικό τμήμα και το δημαρχείο, όπου βρίσκονταν πολλοί αστυνομικοί που σημάδευαν τους διαδηλωτές. Τα megάφωνα κάλεσαν τους αστυνομικούς να κρύψουν τα όπλα τους και τους διαδηλωτές να δείξουν αυτοσυγκράτηση. Μικροεπεισόδια έγιναν λίγο αργότερα, καθώς κάποιοι έσπασαν βιτρίνες και τζάμια τραπεζών. Η πορεία τελείωσε στο σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης. Γενικά, ήταν επιτυχημένη, αν και τα μμε προτίμησαν να επικεντρώσουν την προσοχή τους στις φθορές, τις οποίες θεωρήσαν το ίδιο ή και περισσότερο σοβαρές από τις νεοναζιστικές επιθέσεις που είχαν προηγηθεί. Νωρίτερα την ίδια μέρα, είχε πραγματοποιηθεί αντιφασιστική συγκέντρωση από το Σοσιαλιστικό Κόμμα και διάφορες αριστερές και “αριστερές” οργανώσεις που δεν κατάφερε να μαζέψει κόσμο, πιθανό λόγω ανεπαρκούς δημοσιότητας.

Πηγή: ANTIFA INFO BULLETIN

Πρωτομαγιάτικες συγκρούσεις στη Ν. Κορέα

Χιλιάδες νοτιοκορεάτες εργάτες, υποστηρικτές της Κορεατικής Συνομοσπονδίας Εργατικών Ενώσεων (KCTU) συγκρούστηκαν με τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας που τους εμποδίζουν να διαδηλώσουν στο κέντρο της Σεούλ. Νωρίτερα, περίπου 7.000 άτομα

είχαν συγκεντρωθεί σε ένα πάρκο, όπου κατήγγειλαν την κυβέρνηση του προέδρου Kim Young Sam και απαίτησαν τη σύλληψη του γιου του, Kim Hyun Chul, που κατηγορείται για σκάνδαλο παράνομης δανειοδότησης. Αυτή η υπόθεση έχει κλονίσει σοβαρά την κυβέρνηση Kim. Ήδη δύο στενοί συνεργάτες του γιου του έχουν συλληφθεί και τα κορεατικά μμε υποστηρίζουν ότι και ο ίδιος θα ακολουθήσει σύντομα με την κατηγορία της δωροληψίας από επιχειρήσεις. Αντίθετα, η KCTU έχει ισχυροποιήσει τη θέση της μετά την επιτυχία της διαρκείας ενός μήνα απεργίας ενάντια στον εργατικό νόμο που ψηφίστηκε το Δεκέμβριο. Τελικά, ο νόμος αποσύρθηκε και αντικαταστάθηκε από άλλον τον Μάρτιο, ο οποίος μεταξύ άλλων νομιμοποίησε την KCTU.

Η 3η Μάη του 1937 και οι “Φίλοι του Ντουρρούτι”

Μέσα στους στρατώνες της Καταλωνίας, η αντεπανάσταση κατέβαλε τις μεγαλύτερες προσπάθειες για να συντρίψει τις αρχές της επανάστασης του Ιουλίου. Η οικονομική δομή της Καταλωνίας επέτρεψε τη συγκέντρωση εργατών με έντονη ταξική συνείδηση, διάχυτη μέσα στο περιβάλλον των εργοστασίων και του εργαστηρίου... Αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των βιομηχανικών κέντρων είναι εξαιρετικά ευνοϊκό για την επίτευξη του σκοπού της επανάστασης. Τον Ιούλιο, οι εργαζόμενοι της Καταλωνίας έθεσαν την κοινωνική ζωή σε μια νέα βάση. Υπήρξε ένας ξεσηκωμός από ένα αδιάσπαστο προλεταριάτο που είχε την πολύτιμη εμπειρία μακροχρόνιων αγώνων μέσα από τις τάξεις της CNT. Η κοινωνική επανάσταση θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα στην Καταλωνία. Επιπλέον, αυτό το επαναστατικό προλεταριάτο θα μπορούσε να λειτουργήσει ως αντίβαρο στη γραφειοκρατική, ρεφορμιστική Μαδρίτη και στην επιρροή της χώρας των καθολικών βάσκων.

Τα γεγονότα όμως πήραν άλλη τροπή. Η επανάσταση στην Καταλωνία δεν έγινε. Καταλαβαίνοντας ότι το προλεταριάτο για μια ακόμη φορά είχε φορτωθεί μια ηγεσία πολιτικών, οι μικροαστοί, που τον Ιούλιο είχαν κρυφτεί στο καβούκι τους, έσπευσαν να λάβουν μέρος στη μάχη.

Εκείνο που είναι εκπληκτικό, όταν μιλάμε για τη μεσαία τάξη, έγκειται στο ότι οι μαρξιστικές οργανώσεις κατακλύστηκαν από μαγαζάτορες και τους 120.000 ψηφοφόρους του Γίγκα.

Στην Καταλωνία, ο σοσιαλισμός ήταν ένα αξιοθρήνητο μόρφωμα. Οι τάξεις του πλήθυναν από άτομα αντίθετα προς την επανάσταση. Μπήκε επικαφαλής της αντεπανάστασης. Δημιούργησε την UGT που εξελίχθηκε σε παράρτημα της GEPCI (του Κομμουνιστικού Κόμματος). Οι μαρξιστές ηγέτες εξύμνησαν την αντεπανάσταση. Κατασκεύασαν συνθήματα για ένα ενιαίο μέτωπο, τη στιγμή που πρώτα εξόντωσαν το POUM και μετά επιχείρησαν να κάνουν το ίδιο με τη CNT.

Οι ίντριγκες των μικροαστών, σε

συμμαχία με τους σοσιαλιστές και τους κομμουνιστές, κορυφώθηκαν στα γεγονότα του Μαΐου. Υπάρχουν αντικρουόμενες εκδοχές για το τι ακριβώς συνέβη. Η αλήθεια όμως είναι ότι η αντεπανάσταση ήθελε να κατέβει η εργατική τάξη ανοργάνωτη στους δρόμους, έτσι ώστε να συντριβεί. Εν μέρει πέτυχαν τους σκοπούς τους, χάρη στην ηλιθιότητα μερικών ηγετών, που έδωσαν διαταγή για ανακωχή, αποκαλώντας τους “Φίλους του Ντουρρούτι” προβοκάτορες, τη στιγμή ακριβώς που είχαν κερδηθεί οι δρόμοι και ο εχθρός είχε εκμηδενιστεί.

Προφανώς ήταν προς το συμφέρον της αντεπανάστασης το να περάσει ο έλεγχος της δημόσιας τάξης στην εποπτεία της κυβέρνησης της Βαλένθια. Τελικά, το πέτυχαν χάρη στο Λάργκο Καμπαγιέρο. Αξίζει να σημειωθεί ότι εκείνο τον καιρό η CNT είχε τέσσερις υπουργούς στην κυβέρνηση.

Έχει επίσης επισημανθεί ότι οι μικροαστοί είχαν επεξεργαστεί ένα σχέδιο που θα προκαλούσε ξένη επέμβαση, με το πρόσχημα της έκρυθμης κατάστασης. Το ότι ο ξένος στολίσκος θα κατευθυνόταν στη Βαρκελώνη, ήταν βέβαιο. Γινόταν ακόμη λόγος για μηχανοκίνητα τμήματα του γαλλικού στρατού που ήταν έτοιμα να εισβάλουν στα μεθοριακά φυλάκια και μπορούμε σε αυτό να προσθέσουμε το συνωμοτικό έργο των πολιτικών, που συναντώνταν στη γαλλική πρωτεύουσα.

Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ τεταμένη. Οι κάρτες μέλους της CNT σκίζονταν. Οι αγωνιστές της CNT και της FAI αποπλίζονταν. Υπήρχαν διαρκώς συγκρούσεις που από καθαρή τύχη και μόνο δεν πήραν μεγαλύτερες διαστάσεις. Οι προκλήσεις που αναγκάζονταν να ανεχθούν οι εργάτες ήταν πολυάριθμες. Οι απειλές της γραφειοκρατίας διατυπώνονταν ανοιχτά, με ωμότητα και θράσος. Ο

θάνατος ενός σοσιαλιστή αγωνιστή, του Ρολδάν, χρησιμοποιήθηκε ως πρόσχημα για μια τερατώδη επίδειξη ισχύος στην οποία έλαβε μέρος όλη η αντεπαναστατική συμμορία. Ό,τι κακό συνέβαινε χρεωνόταν στην CNT. Οι αναρχικοί κατακρίνονταν για κάθε συμφορά. Οι ελλείψεις τροφίμων αποδίδονταν στις επιτροπές ανεφοδιασμού.

Η έκρηξη ήρθε στις 3 Μαΐου. Με εντολή του Εγκουαδέ, ο κομισάριος δημόσιας τάξης Ροντρίγκεθ Σάλας τέθηκε επικεφαλής μιας μονάδας ταγμάτων εφόδου και εισέβαλε στο τηλεφωνικό κέντρο. Προσπάθησαν να αποπλίσουν τους συντρόφους της CNT, μολονότι το κτίριο βρισκόταν υπό τον κοινό έλεγχο της CNT και της UGT.

Αυτή η κίνηση του Ροντρίγκεθ Σάλας, που ανήκει στο PSUC, ήταν ένα κάλεσμα στα όπλα. Μέσα σε λίγες ώρες είχαν στηθεί οδοφράγματα σε όλους τους δρόμους της Βαρκελώνης. Παντού ακουγόταν ο ήχος των πυροβολισμών και το κροτάλισμα των πολυβόλων, η ατμόσφαιρα ήταν γεμάτη από ομοβροντίες κανονιών και εκρήξεις βομβών.

Μετά από λίγες ώρες, η κατάσταση έκλινε προς τη μεριά των προλεταρίων της CNT που, όπως έκαναν και τον Ιούλιο, υπερασπίστηκαν τα δικαιώματά τους με το όπλο στο χέρι. Κατάλαβαν τους δρόμους, ήταν δικόι μας. Δεν υπήρχε καμία δύναμη στον κόσμο που να μπορούσε να τους πάρει από μας. Οι εργατικές περιοχές περιήλθαν εύκολα σε μας. Έπειτα, οι περιοχές του εχθρού χάνονταν σιγά σιγά μέχρι που περιορίστηκαν σε ένα τμήμα των κατοικημένων περιοχών, στο κέντρο της πόλης, που σύντομα θα έπεφτε αν δεν αποστασιοποιούνταν οι επιτροπές της CNT.

Συνειδητοποιώντας την αναποφασιστικότητα που επιδείχθηκε στον αγώνα και την προφανή έλλειψη καθοδήγησης και οργάνωσης στους δρόμους, η ομάδα μας εξέδωσε μια προκήρυξη, την οποία ακολούθησε ένα μανιφέστο.

Μας χαρακτήρισαν προβοκάτορες επειδή απαιτήσαμε την εκτέλεση των προβοκατόρων, τη διάλυση των ενόπλων δυνάμεων, την απαγόρευση των πολιτικών κομμάτων που ήταν υπεύθυνα για την προβοκάτσια και τη σύσταση ενός επαναστατικού συμβουλίου που θα προωθούσε την κοινωνικοποίηση της οικονομίας και θα διεκδικούσε όλη την οικονομική ισχύ για τα συνδικάτα.

Στην ανάλυσή μας, όπως διατυπώθηκε εκείνες τις γεμάτες ένταση στιγμές, επιμείναμε να μην εγκαταλειφθούν άνευ όρων τα οδοφράγματα, καθώς θα ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία που ο στρατός που είχε νικήσει θα παρέδιδε έδαφος στον εχθρό. Χρειάζονταν εγγυήσεις ότι δεν θα δωκόμασταν. Όμως οι ηγέτες της CNT διαβεβαίωναν ότι οι αντιπρόσωποι της οργάνωσης στην τοπική κυβέρνηση θα περιφρουρούσαν την εργατική τάξη. Εν τούτοις, ακολούθησε το δεύτερο μέρος αυτού που είχε προγραμματιστεί λίγες ώρες στην κεντρική κυβέρνηση, στη Βαλένθια.

Τα οδοφράγματα εγκαταλείφθηκαν χωρίς να υπάρξει βάσιμη δικαιολογία για αυτό. Καθώς το σκηνικό στην Καταλωνία επέστρεφε στην ηρεμία, ήρθαν στο φως οι αυθαιρεσίες που διέπραξαν οι μαρξιστές και οι κρατικές δυνάμεις. Είχαμε δίκιο. Ο σύντροφος Μπερνέρι απήχθη από το σπίτι του και δολοφονήθηκε στη μέση του δρόμου. Τριάντα σύντροφοι βρέθηκαν φρικτά ακρωτηριασμένοι στη Σαρδανόλα. Ο σύντροφος Μαρτίνεθ της Ελευθεριακής Νεολαίας έχασε τη ζωή του κατά τρόπο άγνωστο στα μπουντρούμια της Τσεκά και ένας

μεγάλος αριθμός συντρόφων της CNT και της FAI δολοφονήθηκαν κτηνωδώς.

Πρέπει να θυμηθούμε ότι ο καθηγητής Μπερνέρι ήταν ένας γνωστός παλός σύντροφος από εκείνη την αντιφασιστική Ιταλία που γέμιζε τα νησιά εξορίας, τα κοιμητήρια και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όπως οι αντιφασίστες σύντροφοί του, έτσι κι αυτός δεν μπόρεσε να μείνει στην Ιταλία του Μουσολίνι.

Τις δολοφονίες ακολούθησε ένα κύμα άγριας καταστολής. Σύντροφοι συνελήφθησαν σε σχέση με τα γεγονότα του Ιουλίου και του Μαΐου. Έγιναν επιθέσεις σε συνδικάτα, κολлекτίβες και σε γραφεία των Φίλων του Ντουρρούτι, της Ελευθεριακής Νεολαίας και του POUM.

Υπάρχει ένα περιστατικό που δεν μπορούμε να προσπεράσουμε. Η εξαφάνιση και ο θάνατος του Αντρές Νιν. Πάνω από μισός χρόνος έχει περάσει και η κυβέρνηση δεν έχει ακόμα εξιχνιάσει το υποτιθέμενο μυστήριο που περιβάλλει τη δολοφονία του Νιν. Θα μάθουμε άραγε κάποτε ποιος τον σκότωσε;

Μετά τον Μαΐο, η αντεπανάσταση ένωσε ισχυρότερη από ποτέ. Οι ξένες δυνάμεις παρείχαν βοήθεια σ' αυτή την αντίδραση της γραφειοκρατίας. Μέσα σε λίγες μέρες, σχηματίστηκε η κυβέρνηση Νεγκρίν με δύο σκοπούς: την εκμηδένιση του επαναστατικού τμήματος του προλεταριάτου και την προετοιμασία για συμφιλίωση με τον εχθρό. Εν τω μεταξύ, στην Καταλωνία, συστάθηκε μια κυβέρνηση με υπουργούς από

όλα τα πολιτικά κόμματα και τις εργατικές οργανώσεις, μέχρι που ο Λουίς Κομπάνυς απέπεμψε τους αντιπροσώπους της CNT.

Αυτό που έλαβε χώρα το Μαΐο ήταν διαφορετικό από αυτό που συνέβη τον Ιούλιο. Τον Μαΐο, το προλεταριάτο πολέμησε με πνεύμα σαφώς ταξικό. Δεν μπορούσε κανείς να αμφισβητήσει ότι η εργατική τάξη ήθελε να ριζοσπαστικοποιήσει την επανάσταση.

Όσο κι αν προσπαθεί ο αντιδραστικός τύπος να συσκοτίσει την αληθινή φύση του Μαΐου, θα καταγραφεί στην ιστορία ως ένα ξαφνικό και στη σωστή στιγμή ξέσπασμα του προλεταριάτου: διαισθανόμενο ότι η επανάσταση απειλείτο, κατέβηκε στους δρόμους για να τη σώσει και να την αναζωογονήσει.

Το Μαΐο προλαβαίναμε να σώσουμε την επανάσταση. Πολλοί θα έχουν μετανιώσει που υπάκουσαν στην έκκληση για ανακωχή εκείνες τις ιστορικές στιγμές και θα υποφέρουν στη θέα των φυλακών που γέμισαν με εργάτες.

Οι “Φίλοι του Ντουρρούτι” έκαναν το καθήκον τους. Ήμασταν οι μόνοι που ανταποκρίθηκαν στην πρόκληση των περιστάσεων. Μπορέσαμε να διαβλέψουμε το αποτέλεσμα.

Ο Μαΐος δεν μπορεί να ξεχαστεί. Ήταν το ηχηρότερο μήνυμα που έδωσε η εργατική τάξη στην μπουρζουαζία. Όταν μιλούν για τα γεγονότα του Μαΐου, οι ιστορικοί θα πρέπει να αποδίδουν τιμή στο καταλανικό προλεταριάτο που έθεσε το πρότυπο για μια νέα εποχή που θα πρέπει να είναι 100% προλεταριακή.

**Φίλοι του Ντουρρούτι,
Βαρκελώνη, 1938**

Από το «Ο ισπανικός “εμφύλιος” πόλεμος», εκδ. Ελεύθερος Τύπος, 1996

Για την αποκατάσταση της αλήθειας

Δεν είμαστε προβοκάτορες

του Χάιμε Μπάλιους

Λίγες μόνο ώρες έχουν περάσει από τις ημέρες του Μαΐου. Ακόμα ηχεί στα αυτιά μας ο αχός της μάχης. Μας φαίνεται πως ακόμα έχουμε στο πλευρό μας τους συντρόφους εκείνους που, με τα λαμπρά τους νιάτα να ακτινοβολούν, έπεσαν στην άσφαλτο της Βαρκελώνης.

Τα κορμιά μας και τα νεύρα μας είναι ακόμα δέσμια αυτής της μεγάλης ταραχής. Νοιώθουμε ταλαιπωρημένοι και εξαντλημένοι, όμως προπάντων νοιώθουμε τόσο πολύ πληγωμένοι από τις κατηγορίες που έχουν αποδοθεί σε συντρόφους με υπερβολική αγάπη για τις ιδέες και την επανάσταση, ώστε θα θέλαμε να υπερασπιστούμε κάποιες θέσεις που τις είδαμε να πληθύνονται κάθε στιγμή από ομάδες που θα έπρεπε να τρέφουν κάποια εκτίμηση για αυτούς που έσωσαν την Ισπανία στις μέρες της φασιστικής απειλής, το Ιούλιο.

Προς μια νέα επανάσταση

Η πτώση της επανάστασης του Ιουλίου ήταν ραγδαία. Καμία από τις επαναστάσεις που θεωρούνται ως αρχέτυπα για τα κοινωνικά κινήματα δεν γνώρισε τέτοια δραματική παρακμή. Δεν μπορεί να μιλάει κανείς θεωρητικά για μια πορεία μετεξέλιξης, αφού η επανάσταση δεν υπάρχει πια. Είναι επιτακτικό να ξαναζωντανέψουμε τους βλαστούς του απέραντου φυτώριου της προλεταριακής Ισπανίας. Πρέπει να ξεκινήσουμε πάλι από την αρχή.

Δεν μένει άλλος δρόμος εκτός από μια νέα επανάσταση. Ας προχωρήσουμε στην προετοιμασία της. Και στον ορυμαγδό του νέου έπους θα ξαναβρούμε στους δρόμους τους συντρόφους που βρίσκονται στα κελιά και τους συντρόφους που ακόμα δεν έχουν χάσει την ελπίδα τους για μια επανάσταση που θα αποδώσει δικαιοσύνη στην εργατική τάξη.

Για την επίτευξη μιας νέας επανάστασης που θα δώσει πλήρη ικανοποίηση στους εργάτες της πόλης και της υπαίθρου. Για την επίτευξη μιας αναρχικής κοινωνίας που θα δώσει ικανοποίηση στις ανθρώπινες προσδοκίες.

Εμπρός σύντροφοι!

CNT

FAI

Ομάδα “Οι Φίλοι του Ντουρρούτι”

ΕΡΓΑΤΕΣ!

Επαναστατικό Συμβούλιο

Εκτέλεση των ενόχων

Αφοπλισμός όλων των ενόπλων σωμάτων
Κοινωνικοποίηση της οικονομίας
Διάλυση των πολιτικών κομμάτων
που επιτέθηκαν στην εργατική τάξη.

Να μην παραδώσουμε τα όπλα. Η επανάσταση πάνω απ' όλα. Χαιρετισμούς στους συντρόφους μας του POUM που συναδελφώθηκαν μαζί μας στους δρόμους.

ΖΗΤΩ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ...

ΚΑΤΩ Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

29 ΑΠΡΙΛΗ 1992: Εξέγερση στο Los Angeles.

30 ΑΠΡΙΛΗ 1975: Οι τελευταίοι αμερικάνοι στρατιώτες φεύγουν από το Βιετνάμ.

1 ΜΑΗ 1886: Γενική απεργία για το 8ωρο στο Σικάγο. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες απεργοί από 11.500 επιχειρήσεις.

2 ΜΑΗ 1919: Σκοτώνεται από τα τάγματα θανάτου ο γερμανός αναρχικός Γκ. Λαντάουερ, υπερασπιζόμενος τη συμβουλευτική Βαυαρία.

3 ΜΑΗ 1886: Τέσσερις εργάτες δολοφονούνται από ιδιωτικούς αστυνομικούς του Πίνκερτον στο Σικάγο.

3 ΜΑΗ 1937: Αρχίζουν μάχες ανάμεσα σε κομμουνιστές και αναρχικούς στη Βαρκελώνη.

Weathermen:

ένοπλη πάλη στη μητρόπολη του καπιταλισμού

Η ελευθεριακή ριζοσπαστική παράδοση έχει στις ΕΠΑ μια μακριά και σημαντική ιστορία. Από τις αρχές του 18ου αιώνα, οι διάφορες προτεσταντικές σχέτες (Αμικ, Κουακέροι, Αναβαπτιστές) υποστηρίζουν την προτεραιότητα της σχέσης του ατόμου με τον θεό και της συνειδήσης απέναντι στην κοσμική εξουσία. Το θρησκευτικό αυτό ρεύμα αποκρυσταλλώνεται πολιτικά στα διδύγματα της "πολιτικής ανυπακοής" βιβλίου του Χ. Ντ. Θόρω, στο οποίο γίνεται λόγος για την οργάνωση μιας κοινωνίας "όπου δεν θα αποφασίζει η κυβέρνηση για το σωστό και το άδικο και η συνείδηση" ενώ καταλήγει "όταν ο υπάκουος αρνηθεί να υπακούσει και ο κρατικός υπάλληλος παραιτηθεί, τότε η επανάσταση θα έχει ολοκληρωθεί". Ο ηθικός ριζοσπαστισμός που προτείνει ο Θόρω και οι οπαδοί του, βαθιά ρομαντικός και με έντονη μυστική στοιχεία, τροφικού έδαφους την παράδοση του αυτοποδοσισαλισμού και των κοινοβιακών μορφών ζωής που ιδρύονται αδιάκοπα καθόλη την διάρκεια του 18ου - 19ου αιώνα (Fruitlands 1843, New Harmony 1824 κοινότητα που ιδρύει ο Όουεν, Brook Farm που μετασχηματίζεται σε φρουριερά που μετασχηματίζεται σε πλήθος άλλες).

Το ρεύμα αυτό συνεχίζει να εμπνέει του αμερικάνους αναρχικούς που αρνούνται την πάλη των τάξεων και τον σοσιαλισμό και διαμόρφωσε σταδιακά την τάση του ατομικιστικού αναρχισμού που θα βρει τον ιδανικότερο εκφραστή του στο πρόσωπο του Μπ. Τάκερ. Ο ίδιος υποστηρίζει τις συνεταιριστικές ενώσεις ενάντια στο κράτος και σ' ένα προφητικό του κείμενο έγραφε "αν το κράτος κατέχει το σύνολο των παραγωγικών μέσων τότε το έθνος θα μετασχηματιστεί σε μια πελώρια γεωμετρία και το κάθε άτομο σε κρατικό υπάλληλο". Εκτός όμως από την ατομικιστική τάση διπλά και παράλληλα σε αυτήν θα υπάρξει και μια κομμουνιστική στην οποία θα πρωτοστατήσουν ευρωπαίοι αναρχικοί όπως Έμμα Γκόλντμαν, Α. Μπέργκμαν και Ρ. Ρόκερ. Αυτοί έχουν εμπνεύσει από το εργατικό κίνημα και από τις επαναστάσεις σε Γερμανία και Ρωσία θα αναμικθούν έντονα στις διαδικασίες της αναρχοσυνδικαλιστικής IWW η οποία αντιπροσώπευε το πρώτο συνδικάτο, την πρώτη μορφή οργάνωσης του ανειδίκευτου εργάτη. Ιδρύθηκε το 1905 και απευθύνθηκε στους παρίες του κλάδου επαγγελματικού συνδικαλισμού: ανειδίκευτοι, εποχιακοί, αγροεργάτες, μαύροι, γυναίκες. Με τα χρόνια κατάφερε να πετύχει αυτό που δεν πέτυχαν παλαιότερες οργανώσεις, από τις οποίες σημαντικότερη ήταν η Knights of labor 1869 που συμμετείχε σε σημαντικές εργατικές κινητοποιήσεις (σφαγή του Χειντμάρκετ): την οργάνωση των εργατών σε βιομηχανικά συνδικάτα. Το 1915 είχε περίπου 150.000 μέλη και αντιπροσώπευε ένα από τα πιο αυθεντικά ΕΠΑ αλληλα και του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

Μέσα σε αυτήν την επαναστατική παράδοση ανδρώθηκε πολιτικά και οργανωτικά αυτό το τεράστιο ρεύμα που συντάραξε τις ΕΠΑ την δεκαετία του '60 και διαμόρφωσε

ρα αποκάλεσαν ως Νέα Αριστερά. SDS (Students for Democratic Society), Μαύροι Πάνθηρες, Κίνηση για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, Χίπις, Δικοήδου, Φεμινίστριες και Ειρηνιστές, ένα πολύχρωμο μωσαϊκό κινήματος ανέδειξαν στην καρδιά της Αμερικής μια νέα πολιτική και επαναστατική φιγούρα. Αυτή του κοινωνικού προλετάριου η οποία δεν αναφέρεται μόνο στην αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας αλλά αποκαλύπτει όλες εκείνες τις αντιθέσεις που υπάρχουν στο σύστημα, όπως ανθρώπου - φύσης, λευκού - μαύρου, γυναικάς - άνδρα κ.ο.κ. Ανάμεσα τους ήταν φυσικά και ο Weathermen.

Οι Weathermen αποτέλεσαν το οργανωτικό εκείνο όχημα που προσπάθησε να εντάξει την φοιτητική αμφισβήτηση στους στόχους της ένοπλης στρατηγικής. Στο εθνικό συνέδριο του SDS το 1969 μια ομάδα με πρωτεργάτες του Τ. Μελν Μπ. Ντόρν. Μ. Ραντ πιέρε στην πρωτοβουλία για το σχηματισμό μιας φράξιας προανατολισμένη στην άμεση δράση και παρουσίασε στο συνέδριο μια εισήγηση. Η εισήγηση αυτή που αποτέλεσε την ιδρυτική διακήρυξη της φράξιας καταλήγει "η θεωρία μας πρέπει να πηγάει από την δράση, αλλά δεν μπορεί να αναπτυχθεί μέσα στην απομόνωση. Μόνο η από κοινού επεξεργασία των εμπειριών μας μπορεί να επιτρέψει την βαθύτερη κατανόηση των σύνθετων συνθηκών αυτής της χώρας. Με τον ίδιο τρόπο μόνο οι συλλογικές μας προσπάθειες προς ένα κοινό στόχο μπορούν να δοκιμασθούν σωστά τις ιδέες που επεξεργαζόμαστε". Η ανάληψη που κάνουν οι Weathermen έχει περίπου ως εξής:

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΑΠΟ ΠΟΥ ΦΥΣΑ Ο ΑΝΕΜΟΣ
Για το εργατικό κίνημα: "Η ύπαρξη μιας συστημικά προνομιούχης μεταχείρισης των λευκών εργατών σε σχέση με τους μαύρους εργάτες και οι καλύτερες συνθήκες ζωής που προκύπτουν για τους λευκούς δίνουν μια υλική βάση στο συναίσθημα ότι οι μαύροι εργάτες απειλούν τα προνόμια των λευκών και στην ρατσιστική ιδεολογία που προκύπτει και συντηρείται από το αίσθημα απειλής. Είναι ο καθοριστικός τρόπος που η εργατική τάξη διασπάται και αδυνατίζει. Δύο συμπεράσματα συνάγονται. Η συμμετοχή των λευκών εργατών στην καταπίεση του μαύρου έθνους, δίνει ένα ανταρτοκρατικό στοιχείο στον αγώνα των μαύρων για την απελευθέρωση τους. Αυτό το στοιχείο με το υψηλό επίπεδο συνειδήσης της μαύρης κοινότητας κάνουν στο ιστορικό στάδιο που βρισκόμαστε τους μαύρους που παλεύουν για την απελευθέρωσή τους να αντιπροσωπεύουν την πρωτοπορία του εργατικού κινήματος".

Για τις φοιτητικές εκρήξεις: "Η τεράστια πλειοψηφία της αμερικανικής νεολαίας αποτελείται από φοιτητές, στρατιώτες και ανέργους. Η κοινωνική καταγωγή της τεράστιας πλειοψηφίας είναι εργατική αν και η ιδεολογία τους μπορεί να είναι αστική, θρησκευτική, αστική. Η τεράστια πλειοψηφία είναι εξαλλοθεν προορισμένη για ένα επαναστατικό ή μια θέση στην κοινωνία που θα την εντάξει στις γραμμές της εργατικής τάξης ανεξάρτητα από τα προνόμια που θα τους προσφέρει η μελλοντική τους θέση. Αυτό τους δίνει ένα τεράστιο

παναστατικό περιεχόμενο στον αγώνα της νεολαίας ιδιαίτερα στο σχολείο και στον στρατό είναι ο προλεταριακός ρόλος που παίζουν οι νέοι σ' αυτούς τους θεσμούς. Στο στρατό όσο κι αν η ένταξη είναι υποχρεωτική ο στρατιώτης κάνει μια επαναστατική πράξη για το σύστημα εφόσον συμβάλλει στην επέκταση του ιμπεριαλισμού, άρα και των καπιταλιστικών μονοπωλίων (επέμβαση στο Βιετνάμ). Στα σχολεία η προπαίδευση για την εργασία γίνεται από τον πρόκορα των αιδιών, το κράτος. Ο φοιτητής που φροντίζει ειδικευμένη εργατική δύναμη και κάνει μια δουλειά αλλοτριωμένη και εκμεταλλευτική. Η ιδιαίτερη φύση της εργασίας του δίνει στον αγώνα που κάνει για τροποποίηση της ένα ταξικό περιεχόμενο. Οι αγώνες των φοιτητών να σπάσουν τις αλυσίδες της αλλοτριωμένης εργασίας τους και να καταστρέψουν τους ταξικούς θεσμούς είναι μέρος της πάλης των τάξεων. Οι νέοι που υποστηρίζουν τον αγώνα των Βιετναμέζων και των μαύρων και ταυτόχρονα αντιπαλεύουν την ταξική φύση του σχολείου, διεξάγουν ένα ταξικό πόλεμο. Η επανάσταση δεν είναι περιορισμένη τοπικά, αλλά διεθνοποιημένη και για τους λόγους αλληλεγγύης αλλά γιατί η αμερικανική αυτοκρατορία δεν επιζητά παρά μέσα από την κυριαρχία που εξασκεί στο μη-σοσιαλιστικό κόσμο".

Για το κίνημα: "Πρέπει να προανατολιστούμε στην δράση προς οργανωτική μας δουλειά σχέσης προς την νεολαία και ιδιαίτερα την εργατική. Να δώσουμε βάρος στην αυτόνομη αλλά οργανωμένη δράση και τη βίαιη συγκρούση με το κράτος και τους υπηρέτες του. Αυτή τη δράση την αντιλαμβανόμαστε τόσο σαν ένα μέσο επιθεσής στο σύστημα όσο και σαν ανεξέλεστη στρατηγική με βάση το παράδειγμα".

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ
Οι Weathermen οργανώθηκαν σε επαναστατικές κολεκτίβες σε μεγάλες αστικές πόλεις όπως Πίτσμπουργκ, Ντιτρόιτ, Νέα Υόρκη και Σικάγο. Προωθούν στην ένοπλη δράση και τηρούσαν αυστηρή πειθαρχία, λογοδοτώντας στην κεντρική επιτροπή που απαρτιζόταν από άμεσα ανακλητά μέλη και είχε ως έργο το συντονισμό της δράσης σε πανεθνική κλίμακα (μετεωρολογικό γραφείο). 12 άνθρωποι άνδρες και γυναίκες ομαδοποιούνται σύμφωνα με την κρίση τους και ζούσαν σε ένα δωμάτιο. Το μετεωρολογικό γραφείο στήριζε υλικά τις αυτοοργανωμένες κολεκτίβες και έδινε το παράδειγμα: φυσική αγωγή, καράτε, πολιτική διαφώτιση, συνελεύσεις κριτικής και αυτοκριτικής, πειθαρχία στην μόνη και έξω από αυτήν. Όλα ήταν κοινικά, τίποτα ιδιωτικό. Έρωτας, αδυναμίες, απογοητεύσεις και επιθυμίες γίνονταν στο φως της ημέρας. Να έχει κανείς τέτοια συναισθήματα δεν ήταν κάτι κακό αλλά ήταν προϊόν μιας κοινωνίας διεφθαρμένης και ανοιχτά για τις συζητήσεις με τους συντρόφους του ήταν ο μόνος τρόπος για να τις ξεπεράσει. Οι Weathermen είναι κοινωνικά όντα. Σκοπός τους δεν είναι μόνο να φτιάξουν στελέχη του επαναστατικού στρατού, πρέπει επίσης να βοηθήσουν στην δημιουργία του νέου ανθρώπου μέσα στην μάχη. Σε μερικές κολεκτίβες έπαιρναν LSD για να βγάλουν στην επιφάνεια τις παράνοιες τα συμπλέγματα και τα εσωτερικά προβλήματα των μελών τους. Επέτρεπε επίσης να αποκαλυφθούν οι πράκτορες που είχε στείλει η αστυνομία. Όλοι εγκατέλειπαν τις μονογαμικές προκαταλήψεις τους γιατί είχαν καταλάβει πως οι προσωπικές σχέσεις που βασίζονταν στην εξάρτηση δεν ήταν μόνο επικίνδυνες για την μάχη αλλά διέφθειραν και τον σχηματισμό νέων οπλών.

ΕΝΟΠΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
Οι Weathermen υποστήριζαν την ένοπλη δράση μέσα στο επαναστατικό χειραφετητικό κίνημα. Υιοθέτησαν δύο στρατηγικές. Η πρώτη είχε στόχο την

καταστροφή κυβερνητικών κτιρίων ή ακόμα και συνοικιών της μεγαπολιτικής τάξης και είχε ως στόχο την πολιτική αφύπνιση του λαού, πραγματοποιώντας την αρχή της προπαγάνδας μέσα από την δράση. Η δεύτερη ήταν το "σπάσιμο των φραγμάτων" στα σχολεία και στα εργοστάσια. Οι κολεκτίβες τους καταλάμβαναν τα λύκεια που φοιτούσαν οι εργάτες, εξηγούσαν τον λόγο της ενέργειάς τους, μοίραζαν έντυπο υλικό και στην συνέχεια έδιναν μάχη με την αστυνομία που περικύκλωνε το σχολείο. Το ίδιο έκαναν και στα εργοστάσια. Εκεί δεν είχαν στόχο μόνο την προπαγάνδα, αλλά προσπαθούσαν να προωθήσουν την οργάνωση των μαύρων και λευκών εργατών σε αυτόνομα ταξικά συνδικάτα με βάση τις αρχές της αυτοοργάνωσης και της ένοπλης βίας, και τη σταδιακή ένταξη τους στο κεντρικό πολιτικό γραφείο.

Η πρώτη μεγάλη κλίμακα ενέργεια τους έγινε τον Οκτώβριο στο Σικάγο. Έληξαν πως χιλιάδες άνθρωποι θα έρχονταν και υπολόγιζαν τουλάχιστον σε ένα σκληρό πυρήνα 1000 ατόμων συνηθισμένων στις οδομαχίες που θα σχημάτιζε μετά καινούργιες κολεκτίβες. Ολοκληρώσε το καθήκον αναζητούσαν υποστηρικτές διακηρύσσοντας τον στόχο τους να καταστρέψουν το Loop (πλούσια συνοικία στο Σικάγο). Στους αγωνιστές που τους κατηγορούσαν για τυχοδιωκτισμό ανταπαντούσαν: "τα τυχοδιωκτικά λάθη γίνονταν όταν οι επαναστάτες ακολουθούσαν μια γραμμή δράσης που τους απομονώνει από τον λαό. Δείχνει την έλλειψη εμπιστοσύνης στο λαό, αποκαλύπτει την περιφρόνηση τους για τον λαό και πολλές φορές τους οδηγεί να υποκαθίστουν τον λαό. Ο λαός δεν είναι ένας αγγιστός, αλλά τους εργάτες που μας φταγούν, αλλά και από τους νέους, τους μαύρους, τους ξένους, όλους τους καταπιεσμένους".

Τελικά η μέρα έφτασε. 8 Οκτωβρη 1969. Ο κόκκινος στρατός, όμως, που ονειρεύονταν οι Weathermen ήταν απών. Μόνο 500 μέλη της ομάδας συγκεντρώθηκαν, έληκτα και τρομαγμένα από το γεγονός ότι η αστυνομία τους ξεπερνούσε σε σχέση δεκά προς ένα. Κι όμως χτύπησαν. Η μάχη που δόθηκε ήταν η πιο σκληρή στην ιστορία της νέας αριστεράς. Χιλιάδες μπάτσες με κλόμπ και δακρυγόνα ενάντια σε μια ομάδα λευκών παιδιών εξοργισμένων αλλά αυστηρά πειθαρχημένων που προστατεύονταν από κράνη, μπότες και ασπίδες και χρησιμοποιούσαν αλυσίδες και βόμβες μοιότοφ. Η πόλη κοίταζε έκπληκτη τους Weathermen που χτύπαζαν, διαλύονταν και ξαναχτιζαν απάσχητα βιτρίνες και πανάκριβα καταστήματα εκεί στο κέντρο του loop. Απολογισμός πάνω από 50 μπάτσες τραυματίες και 600 συλλήψεις. Το loop δεν θα ήταν ποτέ ξανά το ίδιο.

ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Σύμφωνα με τους Weathermen οι νέοι των αστικών ναυπηγικών μπορούν πάντα να αφομοιωθούν από το σύστημα. Όχι όμως οι δραπέτες των λύκειων τους οποίους στρατολογήσαν. Θεωρώντας τις κολεκτίβες ως όργανα για την προετοιμασία του κόμματος, πίστευαν πως μόνο μέσα από την πάλη θα εμφανισθεί εκείνος ο τύπος των στελεχών που θα είναι ικανά να διευθύνουν ένα αυθεντικό επαναστατικό κόμμα το οποίο θα πλαισιωνόταν από ένα κόκκινο στρατό ικανό να διεξάγει τον ένοπλο αγώνα ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα. Ο μιλιταντισμός τους εκκινεί από την αντίληψη ότι το κόμμα θα πρέπει να αποτελέσει από επαναστάτες αγωνιστές και όχι διανοούμενους. Ελέγαν σχετικά: Για μας στο λαϊκό κίνημα δεν υπάρχουν παρά δύο πιθανότητες: ή προετοιμαζόμαστε να γίνουμε στρατιώτες του παγκόσμιου επαναστατικού στρατού ή ξεπερνάμε ο καθένας στην μικροαστική του τρύπα και γινόμαστε αντικομμουνιστικά γουρούνια.

ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΜΒΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ
Κόντρα στη διακηρυγμένη επίθεση

του Κομμουνιστικού Κόμματος Αμερικής και άλλων οργανώσεων της άκρας αριστεράς που καταδικάζουν τις βομβιστικές επιθέσεις σαν έργο είτε ψυασθενών είτε προβοκατόρων της αστυνομίας, πολλά μέλη των κολεκτίβων τους γίνονται βομβιστές. Ενεργώντας σε ομάδες τω 4 ή των 9 ατόμων, εγκαταλείπουν την οργάνωση τους δημιουργώντας δικούς τους πυρήνες, παράνομους χωρίς επαφή μεταξύ τους, τόσο για λόγους ασφαλείας, όσο και για να μην εκθέτουν με τις ενέργειες τους την αρχική οργάνωση που σκοπό είχε την δημιουργία νέων στελεχών. Πεισμένοι πως το σαμποτάζ και η ένοπλη πάλη βοηθούν τα απελευθερωτικά κινήματα όλου του κόσμου, θεωρούν ότι συμβάλλουν έτσι έμμεσα στην ήττα της μητρόπολης. Σε μήνυμά τους μετά την τοποθέτηση εκρηκτικών στα γραφεία της Chase Manhattan, της Standard Oil και της General Motors αναφέρουν χαρακτηριστικά: "Η αυτοκρατορία καταρρέει στο μέτρο που οι λαοί οδοκλήρου του κόσμου αντιπαλεύουν την εξουσία της. Στο εσωτερικό της, ο λαός των μαύρων διεξάγει το δικό του επαναστατικό αγώνα. Στην ίδια την καρδιά της αυτοκρατορίας οι λευκοί αμερικάνοι δίνουν μάχη για την απελευθέρωση όλων".

Απομονωμένοι από το σύνολο της κεντρικής αμερικανικής πολιτικής σκηνής, κατατρεγμένοι από ένα πρωτοφανές κύμα καταστολής, γελοιοποιημένοι από κληρονομιάς της εποχής, οι περισσότεροι από τους οποίους ακροθωτώντας το παράδειγμα του Τζ. Ρούμπιν που κάνουν καριέρα στα κανάλια μιας κοινωνίας που προηγουμένως εξεγέρθηκαν εναντίον της, οι Weathermen στρέφονται αθρόα και περισσότερο στη βίαιη, μεσαιωνική αριθμία μελών του κινήματος, όσοι έχουν μια μοιραία, οργανώνουν πιο επίμονα και συστηματικά επιθέσεις ενάντια στις ένοπλες συμμορίες του συστήματος: στρατό κι αστυνομία. Αναφέρουμε μερικές: βομβιστική επίθεση που συνοδεύτηκε από τεράστιες υλικές ζημιές στις τράπεζες Marine Midland, Chase Manhattan, στα κτίρια του ομοσπονδιακού γραφείου και του ποινικού δικαστηρίου, στο κέντρο κατάταξης του Γουίτχολ, στο πυρηνικό εργοστάσιο Rocky Plant, στο εργοστάσιο πυρομαχικών του Χανόβερ, και άλλων πολλών. Και αυτά δεν είναι παρά μερικά από τα σαμποτάζ που είναι γίνει καθημερινότητα στις ΕΠΑ. Παρόληθλα, οι επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα, περιπολικά και κυβερνητικά κτίρια είναι στην ημερήσια διάταξη.

6 ΜΑΡΤΗ 1970
Στις 6 Μαρτίου του 1970, μία δυνατή έκρηξη καταστρέφει ένα κτίριο της Δεύτερης Δυτικής Οδού, στο Γκρίνουιτς Βίλτζ της Νέας Υόρκης, σκοτώνοντας τρεις από τους ενοίκους του. Στα ερείπια η αστυνομία ανακάλυψε τεράστιες ποσότητες δυναμίτη και μεγάλο αριθμό πυροκροτητή. Δήλωσε πως το σπύρι χρησιμοποιεί ως παράνομο εργαστικό. Μόνο ένα από τα πτώματα έγινε δυνατό να αναγνωριστεί: αυτό του Theodor Gold, 23 χρονών. Λίγες μέρες πριν, είχε εμπιστευτεί σε ένα φίλο του: "Έκανα τόσο συγκλονιστικά πράγματα παράνομα και τώρα ξέρω πως δε φοβάμαι το θάνατο". Ο Gold ήταν ένας Weatherman.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΩΝ
Αυτή τη στιγμή, στις ομοσπονδιακές φυλακές κρατούνται 4.545 μέλη της ταξιαρχίας Weathermen. Οι περισσότεροι απ' αυτούς εκτίουν ποινές ισόβιας φυλάκισης. Τρεις εκτελέστηκαν και 85 πέθαναν κάτω από ανεξήγηστες συνθήκες μέσα στα κελιά τους. Μόνο 125 απ' αυτούς ζήτησαν χάρη από το καθεστώς.

Μεγάλο μέρος του κειμένου βασίστηκε σε αυθεντική μαρτυρία του John Gerrasi, μέλους της ταξιαρχίας Weathermen, η οποία δημοσιεύτηκε στο βιβλίο "Movement, το αμερικανικό 68" των εκδόσεων Κορούνα, 1987.